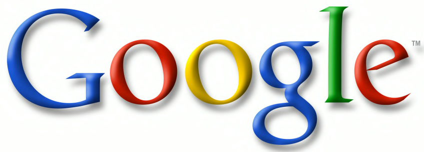

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

G2
9
849.5

Ga 9.849.5

Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books (the ancient classics), or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books."

Om

Nominalsammansättningar

hos Aeschylus och Pindarus.

Akademisk Afhandling

af

S. Tessing.

De compositis nominibus Aeschyleis et Pindaricis.

Commentatio Academica,

quam

permittente amplissimo ordine Philosophorum

pro gradu philosophico

p. p.

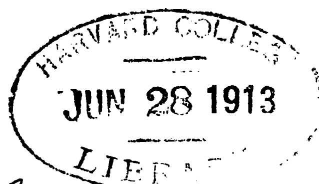
S. Tessing,
Phil. Lic. Scan.

in auditorio VI a. d. III Kal. Jun.
h. X a. m.

Lundae
Typis expressit Haqu. Ohlsson
MDCCCLXXXIV.
1884

Ga 9.849.5

Constantius fund

Ad animo complectendam eam libertatem, qua in nominibus compositis adhibendis Græci usi sint, aptissimum est cognoscere Aeschylum et Pindarum, utpote quorum in illo genere licentia latissime pateat. Quam ob rem sperabam me ad illam de compositis nominibus quæstionem, de qua multi multa scripserunt, illustrandam aliquid allaturum esse, si et quam varie ea adhibuissent Aeschylus et Pindarus et quanta singulorum generum multitudine usi essent inspexissem. Itaque mihi proposui, ut omnia quæ hi duo adhibuerunt nomina composita pertractarem, ita ut significationem magis quam ipsam formationem spectarem. Divisionem quidem eam secutus sum, qua Curtius, Clemmius, Meyer aliique viri doctissimi usi sunt, ut omnia in tres partes dividerem: Determinativa, Possessiva, Dependentiæ. Quam quidem rationem distribuendi persequi non nihil habet difficultatis. Sunt enim multa composita quæ ad quod genus referenda sint discerni non possit, id quod verissimum est de iis, quorum pars posterior et nomen actionis et nomen agentis esse potest.

Non alienum mihi visum est signis significare et ea, quæ ante Aeschylum et Pindarum adhibita sunt *(h.)*, et ea, quæ alii scriptores vel florentis ætatis *(al.)* vel posteriores *(pt.)* ab Aeschylo et Pindaro acceperunt. Atque ut Aeschylus et Pindarus cum Homero et cum Sophocle

comparari possent, multo majorem partem attuli ex iis, quæ aut Homerus adhibuit aut Sophocles finxit.

In exemplis Aeschyleis afferendis editione Dindorfiana (quinta) usus sum, in Pindaricis Boeckhium sum secutus.

Index eorum librorum, qui in hac commentatione nominantur:

Cavallin, *Chr.*, Grekisk Syntax, Lund 1879.

Clemm, *W.*, Die neuesten Forschungen auf dem Gebiet der griechischen Composita. Curt. Stud. VII.

„ De compositis graecis quae a verbis incipiunt, Gissae MDCCCLXVII.

Curtius, *G.*, Erläuterungen zu meiner Griechischen Schulgrammatik, Dritte Auflage. Prag 1875.

„ Grundzüge der griechischen Etymologie, Vierte Auflage. Leipzig 1873.

„ Das Verbum der griech. Sprache. Leipzig 1873.

Darmesteter *A.*, Traité de la formation des mots composés dans la langue française comparée aux autres langues romanes et au latin. Paris 1875.

Justi, *F.*, Die Zusammensetzung der Nomina in den indogermanischen Sprachen zunächst in Hinsicht ihrer Form. Marburg 1861.

Lobeck, *Aug. Chr.*, Parerga.

Meyer, *G.*, Zur Griechischen Nominalcomposition, Curt. Stud. VI.

„ Beiträge zur Stammbildungslehre des Griechischen und Lateinischen, Curt. Stud. V.

„ Die dvandva-zusammensetzung im Griechischen und Lateinischen, Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung herausgegeben von A. Kuhn. B. XXII.

Osthoff, *H.*, Das Verbum in der Nomalcomposition in deutschen, griechischen etc. Jena 1878.

Pott, *F. Aug.*, Etymologische Forschungen auf dem Gebiete der Indo-germanischen Sprachen. Zweite Auflage.

I.

Composita determinativa.

Hoc est igitur proprium primi illius generis compositorum, ut altera pars alterius notionem quasi determinet, qua tamen definitione a dependentiæ modo genere, non etiam a genere possessivo differt. Nam illa determinativa, ut ajunt, inter partes ratio generi determinativo cum possessivo communis est. Sed tamen magnum est discrimen inter hæc duo compositorum genera. Nam quum ad determinativum genus definiendum sufficiat eam, quæ est inter partes, rationem spectare, possessiva composita appellationes sunt tertii cujusdam, quod partes compositionis inter se attributas complectitur[1]). Quæ quum ita sint, tamen inter singula compositorum genera ubi termini ponendi sint, non satis constat. Atque maxime a parte illius dependentiæ compositorum generis genus determinativum quibus terminis describendum sit, inter doctos est dissensio.

Quorum prior pars compositorum genetivo respondet ea in numerum dependentiæ compositorum refert Curtius[2]), quem alii sequuntur. In quod animadvertit Meyer: "*ein genetiv*, inquit, *steht zu dem nomen, das er bestimmt, in keinem wesentlich andern verhältnis, als ein attributives adjectiv*"[3]).

---

[1]) Cfr Curtius Erläut. p. 151 sqq., Meyer zur gr. nominalcomp. p. 250.

[2]) Erläut. p. 154.

[3]) Zur gr. nominalcomp. p. 250.

Atque genetivus possessivus (de quo hic maxime agitur) quoniam quolibet cum substantivo conjungitur, ut non propter naturam ipsius substantivi fiat, ut cum genetivo conjungatur, regi vix vere potest dici. Neque vero magis ea composita, quorum prior pars aut instrumentalis aut locativus est, in dependentiæ genere recte habenda sunt. De qua re aliter judicat Curtius [1]) et alii. At si, id quod nemo, credo, negaverit, dativus temporis (modi) eam vocem, quacum conjungitur, determinare, non ea regi jure dicitur, ne ille quidem quem vocant instrumentalem locativumque alio modo accipiendus est.

Utram compositionis partem teneat ea notio, quæ determinat, utram ea, quæ determinatur, si quærimus, ea notio, quæ alteram determinat, priorem locum obtinet. Tamen hic animadvertendum est non plane deesse exempla, quorum pars posterior genetivo respondens priorem partem determinet. Cujus generis major quidem pars a posterioribus scriptoribus frequentatur [2]). Neque apud Homerum neque apud Hesiodum inveniri videntur. Apud Pindarum nullum, apud Aeschylum unum inveni (*πλουτόχθων* huc non referendum): *Θέοινος* pt. fr. 350. Si *καρπόχειρ* significare posset *"hand an ihrer wurzel"* [3]) *"die hand soweit sie καρπός heisst"* [4]), eodem modo liceret interpretari *θέοινος vinet såsom gud, det såsom gud dyrkade vinet.* At ut in sermone franco-gallico, ut ajunt, substantivum et genetivus sequens in unum nonnumquam confunduntur, ut præpositio quæ est *de* evanescat: *fête-Dieu, mort-Dieu, timbre-poste* [5]), ita in græco sermone factum esse statuere non audacius videtur.

---

[1]) Erläut. p. 154.
[2]) Meyer, Beiträge p. 13 sq. 24.
[3]) Tobler, vid. Beiträge p. 14.
[4]) Justi p. 30.
[5]) Cfr Darm. p. 17, 48 sq.

Priusquam ad singula determinativorum compositorum genera exponenda transgrediar, non alienum est de illo genere copulativo (dvandva-compositis) breviter agere. Quod genus quale sit et in græco sermone quam late pateat, accurate examinavit G. Meyer (Die dvandva-zusammensetzung im griechischen und lateinischen). Proprium est illius generis significare duas notiones, quarum utraque suam ipsius vim plenam integramque habeat, ita ut vocabulum compositum in se duas res comprehendat, non aliter quam si conjunctione copulativa colligatæ sint partes compositi. Ejusmodi composita nisi apud posteriores scriptores in græco sermone non inveniri docet Meyer. Atque jure monet talia composita, qualia sunt ἰατρόμαντις, γρυπαίετος, in genere copulativo non ducenda esse. Nam rem diligentius inspicienti hæc composita apparebit unam tantum notionem comprehendere, ut ἰατρόμαντις unum hominem significet, similia simili modo. Sed tamen illi dvandvacompositorum generi quodam modo similia sunt. Etenim ejus quam comprehendunt notionis propria sumpta sunt a duabus notionibus, quarum utraque ex parte in composito insit. Quam ob rem ἰατρόμαντις significat eum hominem, qui ex parte medicus, ex parte vates sit, h. e. cujus propria partim ab ἰατρός partim a μάντις sumpta sint; ἱππαλεκτρυών significat eam beluam, quæ et equi et galli similis sit, eademque ratione cetera ejusdem generis. Quod ut significaret, novum vocabulum "partitiva" induxit Udolphus [1]). Huic interpretandi rationi non assentitur Meyer. Ac si quæritur, utraque compositi pars num æquo jure fruatur ac parem partem potestatis suæ amiserit, hoc plane negat idque tenet omnibus in vocabulis copulando junctis unam partem, libertate amissa, sub alterius potestatem redigi, ut munus determinandi suscipiat. Notionem principalem in

---

[1]) Dvandva-zus. p. 24.

posteriore parte inesse atque sicut ad arbitrium sermo nonnumquam agat, ut non mutata significatione utramvis notionem principalem reddat atque posteriore in parte ponat, ita nostrum esse ab ea quam sermo principalem reddiderit notione in explicando proficisci [1]). At enim quod dicit notionem primariam posteriore in parte positam priore determinari, in multo pluribus verum est illud quidem, sed in omnibus hujus generis compositis priorem partem posteriori subjungi sermonem voluisse, id vero mihi persuadere non possum. Et quæ a Meyero collecta sunt composita diligenter examinanti apparebit non deesse, quorum inter partes num intercedat ratio determinativa in dubium vocandum sit. Quod quidem verissimum est in iis, quorum utraque pars animal significat, ita ut quædam utriusque propria conferantur composito ad declarandum unum animal, quod omnia propria illa complectatur. In his compositis, quorum multa eas beluas significant, quæ nisi cogitatione fictæ nusquam fuerunt, neutrius partis notio tam stricte retinebatur, ut altera alteram determinare sentiretur. Priorem compositi partem non minus acriter quam posteriorem animum commovisse veri simillimum est. Atque illius καμηλοπάρδαλις notionem posterioris partis quam prioris magis principalem esse sibi persuadere difficillimum est.

Eadem ratio mirum in modum perspicua est in iis compositis, quæ significant plagas caeli ita, ut nomina duarum finitimarum composito jungantur ad eam, quæ inter duas illas media est, significandam [2]). Atque nostri quum dicunt *nordost*, *nordvest*, *sydost*, *sydvest*, altera quam altera notio non magis principalis est. Quod inde apparet, quod sermo populi nostri in talibus compositis fingendis ordinem mutat, ut neutra notio principalis esse videatur: *öster-sönner*, *öster-nor*, *vester-sönner*, *vester-nor*.

---

[1]) Dvandva-zus. p. 24 sq., Beiträge p. 9.

[2]) Dvandva-zus. p. 28.

Sunt autem alia composita, quorum inter partes ut rationem determinativam intercedere sine dubio intelligere licet, ita illa non tam fixa et firma fuerit, ut notionem principalem ab una ad alteram partem transgredi non sineret sermo. Quo in numero ponenda sunt talia, qualia sunt ἀριστό-δειπνον, κωμό-πολις [1]). Illud Meyer interpretatur: *ein δεῖπνον, das wie ein ἄριστον zugerichtet ist.* Nostri quum dicunt *"frukostmiddag"*, sæpius, credo, dicunt: *middag vid frukosttid* i. e. *som endast till tiden skiljer sig från middagsmåltiden.* Tum prior quidem pars posteriorem determinare sine dubio intelligitur. Fit tamen, ut *"frukostmiddag"* non solum tempore sed etiam apparatu ab eo quod est *middag* (coena meridiana) differat, ut priore in parte insit notio principalis, determinans in posteriore. Eodem modo vox κωμόπολις, opinor, et *stadslik by* et *bylik stad* significare potest, ut notio primaria ad unam transgrediatur ab altera parte.

Tantum igitur abest, ut in parte posteriore semper notio principalis insit, ut etiam priorem locum nonnumquam obtineat. Ex iis quæ supra diximus nominibus animalium duo sunt, quæ hac ratione intelligenda videantur: στρουθοκάμηλος et χηναλώπηξ. Neque enim prior pars posteriorem determinat, sed hac determinatur: *en fogel, som liknar en kamel, en gås, som liknar en räf.* Eodem referenda sunt voces ἀνδρογίγας, ἀνθρωποδαίμων [2]), ξιφοδρέπανον [3]). Non enim ἀνδρογίγας declarat *"männlicher Riese"* sed *jättelik man, man som liknar en jätte; ἀνθρωποδαίμων* non declarat *menniskolik gud* sed *gudalik menniska.* Atque ut δορυδρέπανον significat *lansformig lie,* ita ξιφοδρέπανον significat *lieformigt svärd.* Sermonem sibi ipsi eam legem certam, ut pars posterior priori deter-

[1]) Dvandva-zus. p. 27.
[2]) Dvandva-zus. p. 25.
[3]) Ibdm p. 27.

minaretur, non imposuisse, eo mihi videtur comprobari, quod ne in nostro quidem sermone exempla desunt, quorum priore in parte notio principalis insit et quidem sæpissime ita, ut pars posterior cum contemptu quodam aut familiaritate significet id, quod priore in parte insit: *pojkvalp*, *prostfar*, *krögarfar*, *studentpojke*, *drängpojke*, *betjentpojke*, *flickslinka*, *farsgubbe*, *barnunge*, *kästkrake*, *cigarrpinne*, *fracktrase*, *bordskräp*, *husastrunt*. Maxima eorum est pars, quorum membrum posterius plane convicium significat: *-bof*, *-slok*, *-knöl*, *-skräflare* (*tiggareskräflare*, cfr gr. πτωχαλαζών [1]), *prestfä*, *prestadräng*), multa ejusdem generis.

Illius dvandva-compositorum generis similia hæc apud Aeschylum substantiva inveni: γρυπάετος al. fr. 137, ἱππαλεκτρυών al. ibdm; Quæ duo referenda sunt ad illud quod supra diximus genus, ut neutram partem neque determinatam neque determinantem habeant.

Tertium est ἰατρόμαντις, cujus inter partes quæ ratio intersit, pro certo dicere difficile est. Sed tamen ex ea ratione, qua utitur poeta, satis perspicuum est priorem partem principalem esse. Invenitur tribus locis: ag. 1623 δύαι φρενῶν ἰατρομάντεις, *som råda bot (läkare) för sinnet*, sup. 263 ἰ. παῖς Ἀπόλλωνος (cfr. v. 261, ubi Ἆπις ἰατρός dicitur et medicinam beluarum parare (v. 268)), eum. 62 Λοξίας ἰ. καὶ τερασκόπος.

Ne de adjectivis quidem sententiæ Meyeri assentiri possum iis nullum omnino in genere copulativo locum esse [2]). Jam illud λευκομέλας num unam notionem significet, jure in dubium vocari potest. Ut id quod nostri dicunt *svart och hvit* (cujus una pars nigra, altera alba est) nonnumquam in id quod est *svarthvit* confunditur, ut significatio non mutetur, ita græcum illud λευκομέλας sine dubio *hvit och*

---

[1]) Dvandva-zus. p. 25.

[2]) Dvandva-zus. p. 28.

svart significare potest (cfr Pass.). Sunt vero etiam alia nonnulla, quæ hoc in numero reponenda censeam, et quidem apud Aeschylum hæc: *δυσοδοπαίπαλος* eum. 387, *κελαινόβρωτος* pr. 1025, *μελαμπαγής* ag. 392, sept. 737 (*αἷμα*), *ὀξύγλυκυς* al. fr. 328, *ὀρθοδίκαιος* pt. eum. 994. Illa in genere determinativo ducere si quis volet, non negabo aliquo modo licere illud quidem. At ut in nostro sermone talia composita, qualia sunt *långkrokig*, *långtråkig*, in dissolvendo interpretanda sunt *lång och krokig*, *lång och tråkig*, ita tale, quale est *δυσοδοπαίπαλος*, determinativis in compositis ponere mihi, si non absurdum, tamen difficile videtur. Ac si in determinativis numeranda sint, unius alteriusve an priore in parte insit notio principalis dubitari potest. Certe videtur ejus quod est *ὀξύγλυκυς* posterior pars non magis principalis esse quam prior pars vocis *γλυκύπικρος*, atque, ut suethice loquamur, *sursöta miner* quam *sötsura* non jucundiores sunt.

Ut in nostro, sic in græco sermone multa sunt composita, quæ ficta e duobus nominibus colorum varium inter hos colorem significent. Sæpissime sane notio principalis in posteriore parte inest, id quod facillime fit, quum prior pars colorem per se ipsum minus determinatum significat: *λευκέρυθρος*, *λευκοποίκιλος*, *μελαμπόρφυρος* (cfr nostra *ljusröd*, *mörkbrun*). Sed priorem partem principalem cogitari potuisse apparere mihi videtur e talibus compositis nostris qualia sunt: *rödgul*, *gulröd*, *blågul*, *gulblå*, *svartblå*, *blåsvart*. In græco sermone hujusmodi composita apud florentis ætatis scriptores vix inveniuntur atque apud Pindarum et Aeschylum plane desunt.

Ex iis, quæ dixi, apparet, credo, ut sæpissime posteriori compositi membro quasi principatus delatus sit, priori determinandi munus, ita et substantiva et adjectiva esse nonnulla, in quibus ex æquo in societatem venerint ambo membra et pari jure utantur. Quin etiam exæquata cum

posteriori non contenta prior pars nonnumquam "postulat non parere sed imperare" summumque ad se trahit imperium. Neque utri parti major danda esset potestas, semper definivit sermo, quin quædam libertas in ea dividenda nobis data sit.

Transgredior ad singula determinativorum compositorum genera exponenda, qua in re ita agam, ut primum ea, quorum pars posterior est nomen substantivum, deinde ea, quorum est nomen adjectivum, tum quorum est adjectivum verbale (nomen agentis), in disputationem veniant.

I. Pars posterior substantivum.

A. Personam significans.

a. *Prior pars in casu nominativo posita cogitatur.*

Quæ in hoc numero sunt, in iis prior pars attributive (nonnumquam prædicative), ut ajunt, posteriore cum parte conjuncta est.

In duobus tantum et quidem apud Aeschylum prior pars est substantivum: *ἀνδρόπαις* al. sept. 533 (*ἀ. ἀνήρ*), *ἀστόξενος* sup. 356.

In ceteris prior pars est adjectivum (pronomen): Ae: *ἐχθρόξενος* al. pr. 727 (*ἐ-ος ναύταισι*)[1]), sept. 606, 621. *κακάγγελος* pt. ag. 636 (*κ-ῳ γλώσσῃ*), *μόναρχος* al. pr. 324, *μονόφρουρος* ag. 257 (*μ-ον ἕρκος*), *οἰοβουκόλος* sup. 304[2]), *πρώταρχος* ag. 1192 (*π-ον ἄτην*), *αἰνοπάτηρ* ch. 315 (*πάτερ ἀ-ερ*), *ἱππιάναξ* pers. 997, *προβουλόπαις* ag. 386 (*πειθὼ*

---

[1]) Lexica interpretantur: hospitibus inimicus, quod tamen, quum dativus accedat, non tam aptum videtur.

[2]) *ποῖον πανόπτην οἰ-ον λέγεις;* Dind.: unius vaccæ pastor. At, ut id omittam, quod *οἶος* adj. ad priorem vocabuli *βουκόλος* partem non sine difficultate refertur, hæc sententia vera videtur: *Hvad menar du med en allseende ensamväktare (hv. m. d. med att han, ehuru ensam, kunde bevaka allt)? Jo, (det var den hundraögde) Argus.*

π-ς ἄφερτος Ἄτας), αὐτόμαρτυς ag. 988, ἀληθόμαντις ag. 1241, κακόμαντις pt. sept. 721 (κ. Ἐρινύν), pers. 10 (θυμός), πρωτόμαντις pt. eum. 2 (Γαῖαν).

P: κλυτόμαντις fr. 60, 2 (κ-ι Πυθοῖ), ὀρθόμαντις nem. I, 61, Πανέλλανες h. istm. II, 38.

Quæ supra enumeravi composita, ex iis dignissima sunt observatu ea, quæ Aeschylus finxit ἀνδρόπαις, ἀστόξενος. Ut enim ab Homero et Hesiodo, ita etiam a Pindaro et Sophocle hæc ratio composita fingendi, ut et in priore parte et in posteriore substantivum ponerent, aliena videtur fuisse. Comparanda sunt ea, quæ nostro quoque sermoni licet fingere: *karlakarl* (in populi sermone: *karapåg), pojkflicka (= pojkaktig flicka), stadsbofrämling, kungsörn.*

Quæ autem adjectivum priore in parte habent iis similia non plane desunt apud Homerum: ὠμογέρων, αὐτοκασίγνητος, αὐτοκασιγνήτη; nom. pr.: Κακοΐλιος *Olycks-ilios* Καλλιάνασσα, Παναχαιοί, Πανέλληνες, Αὐτόλυκος. Sophocles quidem hæc finxit: ἀριστόμαντις, σεμνόμαντις, κακογείτων, αὐτόπαις, αὐτάγγελος. His similia noster sermo multa fingit composita et quidem sæpissime ita, ut prior pars posteriorem attributive determinet: *storman, storbonde, fattigman, förstelöjtnant* (cfr πρωτόμαντις), *ljusalf*, multa ejusdem generis. Sed etiam prædicative poni prior pars potest: *sjelfherskare, ensampiga,* quibuscum comparanda sunt illa græca composita a μονο-, οἰο-, αὐτο- incipientia: μόναρχος, μονόφρουρος, οἰοβουκόλος, αὐτόμαρτυς *(som sjelf är vittne);* cfr αὐτάγγελος (Soph.), μόνιππος (Xen., Plat.) *enspännarehäst,* μονολέων pt., μονόλυκος pt. Attributivam autem rationem habent: αὐτοκασίγνητος (Hom.) *sjelfva brodern (köttslig broder),* αὐτόπαις (Soph.) *köttslig son,* αὐτομήτωρ (Sim.) *sjelfva modern* [1]), *m. i egen person,* μονόπαις (Eur.) *enda*

---

[1]) Cfr id quod nostri dicunt: *det är (han är) sjelfva fadren (fadren upp i dagen).*

barnet. Quorum posterior pars est *μάντις* num ea hoc in numero ponenda sint, non satis constat inter doctos. Meyer quod affert [1]) cur priorem partem accusativum esse credat, posteriorem partem eorum, quæ enumerat (*κοσκινόμαντις*, *νεκρόμαντις*, *χειρόμαντις* et similia) verbalem vim habere, non satis est ad probandum. In illis enim compositis, nisi apud posteriores scriptores non adhibitis, prius membrum, excepto *ὑετόμαντις*, objectum intelligi non potest. Adverbialem, ut ajunt, vim habet, ut significet aut quo in genere aut qua ratione fiat ars divinandi. Etiam ea quæ nostri dicunt *kortspåman*, *kaffespåkvinna* determinativa sunt. Et vocem *μάντις*, quod substantivum esset, tamen verbalem vim accepisse, ut prius membrum objectum intelligeretur, haud crediderim. Nec magis Clemmio [2]) assentior dicenti prius membrum in omnibus hujusmodi compositis genetivo respondere. Neque enim, si vocabulum *μάντις* cum genetivo conjungi potest, idcirco in composito id vocabulum, quocum conjunctum sit, genetivo respondere cogitandum esse, quis est quin videat? Licet substantivum genetivo respondeat, adjectivum sane attributive positum potius cogitandum est. Atque talia qualia sunt *πρωτόμαντις*, *κλυτόμαντις*, *σεμνόμαντις*, *ἀριστόμαντις* fieri non potest quin attributive intelligantur.

b. *Prior pars genetivo respondet.*

Ae: *Βούλαρχος* sup. 12, 969, *μυριόνταρχος* pers. 314, 994 [3]), *πολέμαρχος* al. sept. 828, ch. 1072 (*π. ἀνήρ*), *στασίαρχος* pt. sup. 13, *τόξαρχος* al. pers. 556, *τόπαρχος* ch. 664 [4]) (*γυνὴ τ-ος*), *στρατηγός* al. sept. 816, *χιλίαρχος* al. pers. 304, *οἰκουρός* al. ag. 1225, 1626, *πολυκοίρανος* al. fr. 92, *μουσομήτωρ* pr. 461 (*μνήμης ἁπάντων μ-ορ'*

[1]) Zur gr. nominalcomp. p. 252.

[2]) Die neu. Forsch. p. 85.

[3]) "Ubi metrum postulat *μυριοταγόν* quod restitui" D.

[4]) Cod. *τάπαρχος*, vide Dind. lex.

ἐργάνην), *παμμήτωρ* al. pr. 90, *σιδηρομήτωρ* pr. 301 (*αἶαν*), *ποντομέδων* al. sept. 130 (*ἄναξ*), *ἱππογνώμων* fr. 238 (*τούτων θυμὸν -ονα*), *προβατογνώμων* ag. 795, *σιδηροτέκτων* pr. 714, *φιτυποίμην* eum. 911, *ἀστυάναξ* sup. 1019 (*θεούς*), *οἰκοφύλαξ* pt. sup. 27, *πυργοφύλαξ* sept. 168, *ὀνειρόμαντις* pt. ch. 33, *στρατόμαντις* ag. 122, *ψευδόμαντις* al. ag. 1195.

P: *ἵππαρχος* al. pyt. IV, 45, *πολίαρχος* al. nem. VII, 85, *στράταρχος* pyt. VI. 31, istm. IV, 44, *ματραδελφεός* pyt. VIII, 36, *πατραδελφεός* istm. VII, 65, *ματρομάτωρ* ol. VI, 84, *πατροπάτωρ* pt. pyt. IX, 85, *ποντομέδων* al. ol. VI, 103 (*δέσποτα π-εδον*).

His similia non multa sunt apud Homerum: *μητροπάτωρ*, *πατροκασίγνητος*, *πατροφονεύς*, *ἡνιοχεύς*. Sophocles hæc finxit: *ναοφύλαξ*, *πάναρχος*, *ποντοναύτης*, *ψευδοκήρυξ*. Ad suethice interpretandum sæpissime licet composita fingere: ***morfader***, ***farbroder***, ***stadsherskare***, ***hafsbeherskare***, ***husväktare***, ***slottsvakt***, multa ejusdem generis.

c. ***Prior pars dativo respondet.***

α. *dativo relativo*.

P: *ἀρήϊφιλος* h. istm. VII, 25 (*παῖδες*).

β. ***dativo adverbiali*** (instrumenti, loci, modi).

Ae: *ἀρειθύσανος* fr. 200 (Arestofs)[1]), *θυμόμαντις* pers. 224 *spåman af ingifvelse*, *μουσόμαντις* al. fr. 57 *spåman genom ingifvelse af sånggudinnorna*[2]) (eodem modo fictum quo *θεόμαντις* (Plat.)), *μητροκασιγνήτη* eum. 962 (*θεαί τ'ὦ **Μοῖραι** μ-νῆται* ***systrar på mödernet***[3])), *ἀρχηγός* al. ag. 259, *πυθόμαντις* al. ch. 1030 (*Λοξίαν*), *δορύξενος* al. ag. 880, ch. 914 (*δόμους δ-ους*).

P: *θεμισκρέων* pyt. V, 29.

---

[1]) Fortasse: ***genom Ares rasande*** (cfr *θεομανής*).

[2]) Dind: cantor et vates.

[3]) Alii: ***moders systrar.***

Hujus quoque generis exempla jam apud Homerum fuerunt: *Ἀρηΐφιλος*, *διίφιλος*, *δημογέρων* *den äldste i folket*, *θυμολέων* *till modet ett lejon*, *Ἀλκιμέδων*, *Δημολέων*. Sophocles ad similitudinem *θυμόμαντις* vocabuli finxit id quod est *στερνόμαντις*, "qui pectore futura promit" (Ell.).

d. *Prior pars adverbium.*

Ae: *ἀντηρέτης* sept. 283, *ἀπόξενος* al. eum. 884, (*ἀ-ος πέδου*), ag. 1282 (*γῆς ἀ-ος*), ch. 1042, *ἔπαρχος* [1]) al. pers. 327, ag. 1227, *ἐπίκουρος* h. pers. 903, *εὐάγγελος* al. ag. 21, *πρόξενος* al. sup. 420, *συνέμπορος* al. ch. 208, *ἀγχιγείτων* pers. 887, *τριγέρων* pt. ch. 314 (*μῦθος*), *προμάτωρ* al. sept. 140, *πρόμαντις* al. ch. 758.

P: *ἐπίκουρος* h. ol. I, 110, XIII, 93, *ἡμίθεος* h. pyt. IV, 211, *προπάτωρ* al. nem. IV, 89, *ὑψιμέδων* h. nem. II, 19, *πρόξενος* al. istm. III, 26. Pars posterior animal significat: *ἡμίονος* h. ol. VI, 22.

His similia sunt Homerica: *εὐρυκρείων*, *ἐπίκουρος*, *ἐπιμάρτυρος*, *ἐπίουρος*, *ἐπιποιμήν*, *ἡμίονος*, *ἡμίθεος*, *μετάγγελος*, *συνέριθος*. Sophocli autem non placuit hujus generis composita fingere.

Multa ex iis quæ supra attuli compositis personam significantibus cum nominibus ita conjunguntur, ut adjectivorum munus suscepisse videantur: *ἀνδρόπαις*, *κακάγγελος*, *μονόφρουρος*, *πρώταρχος*, *αἰνοπάτηρ*, *κακόμαντις*, *πρωτόμαντις*, *πολέμαρχος*, *τόπαρχος*, *ποντομέδων*, *ἀστυάναξ*, *πυθόμαντις*, *δορύξενος*, *ἀπόξενος*, *τριγέρων*, *εὐάγγελος*.

B. Rem vel actionem significans.

1. *Feminina in -η (-α).*

a. *Prior pars genetivo respondet.*

Ae: *γυιοπέδη* pt. pr. 168, *σκευοθήκη* al. fr. 273, *χειμάμυνα* al. fr. 380.

P: *γυιοπέδα* pyt. II, 41.

---

[1]) Cod. *ἄπαρχος*, vide lex. Dind.

b. *Prior pars præpositioni cum casu respondet.*

Ae: εἰλαπίνη h. fr. 410.

c. *Prior pars adverbium.*

Ae: ἀναστροφή al. eum. 23, ἀνατροπή al. eum. 355, ἀναφυγή pt. ch. 943, ἀπαλλαγή al. pr. 316, ἀποκοπή al. sup. 841, ἀποστροφή al. pr. 769, ἀποτροπή al. pers. 217, ἀποφθορά al. eum. 187, διαδοχή al. ag. 313, διαδρομή al. sept. 351, διανομή al. eum. 727 [1]), διατομή pt. sept. 935, διαφθορά al. pr. 643, ἐκβολή al. sept. 769, ἐκδοχή al. ag. 299, ἐκτροπή al. pr. 913, ἐκφορά al. sept. 1024, ἐμβολή al. pers. 279, ἐντολή pt. pr. 12, ἐπαοιδή h. pr. 173, ἐπαφή al. sup. 18, ἐπιλαβή al. sup. 432, ἐπιρροή al. ag. 1510, ἐπιστολή al. pers. 783, ἐπιστροφή al. sept. 648, ἐπῳδή al. eum. 649, ἐπωπή sup. 539, ἐφετμή h. ch. 300, καταλλαγή al. sept. 767, κατασκαφή al. sept. 1008, καταστροφή al. sup. 442, eum. 490, καταφθορά al. ch. 211, κατευχή pt. ch. 477, ὁμοκλή h. fr. 55, παρακοπή pt. ag. 223, eum. 330, παραλλαγή al. ag. 490, παραφορά pt. eum. 330, περιγραφή al. ch. 207, προσβολή al. sept. 28, προσθήκη al. ag. 500, προστροπή al. pers. 216, προχοή h. fr. 192, sup. 1026, συλλαβή al. sup. 457, sept. 468, συλλογή al. sept. 666, συμβολή al. pers. 350, fr. 171, συμφορά al. ag. 24, συνεμβολή pers. 396, ag. 984, συνθήκη al. ch. 555, ὑπογραφή al. ch. 209.

P: ἀμβολά al. pyt. I, 4, ἀναπνοά al. pyt. III, 57, διάπειρα al. ol. IV, 20, ἐμπολά al. pyt. II, 67, ἐνοπά h. fr. 150, 3 ἐντολά al. fr. 167, ἐπαοιδά h. pyt. III, 51, ἐπιμομφα ol. XI, 9, εὐζωά pyt. IV, 131, καταβολά al. nem. II, 4, καταπνοά pyt. V, 121, μεταβολά al. pyt. IV, 292, ὁμοκλά h. istm. IV, 30, προχοά h. pyt. IV, 20, συμφορά al. ol. VII, 77.

Ex iis quæ supra enumeravi femininis compositis in -η (-α) perpauca sunt, quorum priore in parte substan-

[1]) Cod. δαίμονας.

tivum positum est. Cujus generis neque Homerus neque Sophocles multa finxerunt: H: ἱστοπέδη, δουροδόκη, ἱστοδόκη; Hes: οἰνοχόη *(vinkanna)*, Soph: ἀγωνοθήκη. Quorum pars posterior est -δόκη, -χόη eorum inter partes objectiva, ut ajunt, ratio a principio sine dubio fuit ita quidem, ut masculino nomini actoris in -ος [1]) responderet feminina forma in -η. Cujus formae feminini nominis agentis etiam in nom. pr. Ἀστυόχη, Κυμοδόκη (Hom.), Δημοδόκη (Hes.) vestigia exstare videntur, quamquam sane ad femininas quoque personas significandas in compositis masculina forma in -ος sæpissime usurpabatur.

Ad similitudinem talium nominum agentis feminini generis Aeschylus unum finxit: χειμάμυνα.

Multo sæpius fit, ut adverbium priore in parte ponatur. Atque ad exemplum talium qualia sunt Homerica: ἐπαοιδή, ἐπαρή, ἐφετμή, ἐνωπή, ὀμοκλή, περιωπή, προδοκή, προχοή, Aeschylus et Pindarus admodum multa novarunt, quæ tamen ad fingenda singulari composita fingendi audacia non opus fuisse eo perspicuum videtur, quod multo major pars ab aliis florentis ætatis scriptoribus sumpta est. Pauca sunt ea, quæ aut tantum ab Aeschylo (ἐπωπή, συνεμβολή) vel Pindaro (ἐπιμομφά, εὐζωά, καταπνοά) aut deinde tantum a posterioribus scriptoribus (ἀναφυγή, διατομή, ἐντολή, κατευχή, παρακοπή, παραφορά) adhibita sunt. Membrorum posteriorum nonnulla simplicia desunt. Multa vero jam ante Aeschylum et Pindarum simplicia adhibentur (τροπή, φυγή, πέδη, τομή, βολή, ἀοιδή, ῥοή, ᾠδή, σκαφή, εὐχή, χοή, πνοή). Alia apud Aeschylum vel Pindarum primos (ἀλλαγή, φορά, γραφή, πεῖρα, μομφή) alia tantum post illos simplicia sunt (στροφή, κοπή, δοχή, νομή, ἀφή). Nisi apud posteriores non sunt ὠπή, ἄμυνα.

---

[1]) Cfr δωροδόκος (Plat.), πανδόκος (Ae., P.). Principalis fuit δεκ radix, non δεχ; cfr Grdz. 497.

2. *Feminina in -ια.*

Quæ hoc in numero ponuntur, paucis exceptis, derivata sunt, ut posterior pars per se ipsa nulla sit neque prius, quam compositum factum sit, oriatur. Quibus tamen, quoniam in se verám compositionem habent, locum esse in compositis tractandis nemo, credo, negabit. Ac si quis dicet, a cujus compositorum generis verbo quidque ductum sit, in eo genere numerandum fuisse, ut in singula genera dividerentur, erit quodam modo verum illud quidem. At quoniam hæc omnia ad unum locum collata facilius perlustrari possunt, hæc ratio agendi melior videtur. In paucis hujus generis fit, ut id compositum, a quo derivatio facta sit, aut plane nusquam aut tantum apud posteriores scriptores exstet. Transeamus ad singulas partes exponendas.

a. *In posteriore parte inest substantivum.*

α. *Prior pars substantivum, genetivo respondens.*

Ae: ἀνδροπλήθεια pers. 235 (ἀ. στρατοῦ), πατραδελφεία sup. 39, χειρωναξία al. pr. 45, ch. 761.

P: ἱπποδρομία al. pyt. IV, 67, istm. III, 13. Hom: ἁρματροχιή, οἰκωφελία.

β. *Prior pars adjectivum.*

Ae: κοινοβωμία sup. 222, μεσημβρία al. sup. 746, μοναρχία al. sept. 882, νεολαία al. pers. 670, sup. 686, ὁμαυλία ch. 599, ὀρθομαντεία ag. 1215, παγκληρία al. ch. 486, πανδημία al. sup. 607, παντευχία al. sept. 31, fr. 305, 3.

P: ἱερομηνία al. nem. III, 2, μεγαλανορία al. nem. XI, 44, μοναμπυκία ol. V, 7, νουμηνία al. nem. IV, 35, παγγλωσσία ol. II, 96, πανδοξία nem. I, 11.

In his omnibus, quæ plura ab adjectivis possessivis derivata sunt, pars prior posteriorem attributive, ut ajunt, determinat. Non omnibus eorum, quæ supra enumeravi, exstant composita, a quibus deriventur (κοινόβωμια, μεσημβρία, νεολαία, ἱερομηνία, νουμηνία). Sunt etiam quibus

respondentia adjectiva nisi apud posteriores scriptores non adhibeantur (*παντευχία*, *παγγλωσσία*, *πανδοξία*).

Nulla hujus generis ab aliis scriptoribus sumpserunt Aeschylus et Pindarus. Sed tamen apud Homerum fuisse, quæ imitarentur, talia declarant qualia sunt *ἀλαοσκοπίη*, *πολυκοιρανίη*, *πρυμνώρεια* [1]). Sophocles finxit ea quæ sunt *κακανδρία*, *παμπληθία*, *πανσαγία*.

Unum ductum est a composito, cujus priore parte posterior in casu genetivo regatur: Ae: *κενανδρία* pers. 730.

γ. *Prior pars adverbium.*

αα. Longe plurima a stirpibus in -ο (nonnumquam in -ν, -ρ) derivata sunt: Ae: *ἀβουλία* al. sept. 750, *ἀκαρπία* al. eum. 801, *ἀνανδρία* al. pers. 755, *ἀναρχία* al. sup. 910, *ἀποικία* al. pr. 814, *ἀρτιζυγία* pers. 542, *ἀσυλία* sup. 610, *ἀτιμία* h. eum. 395, *ἀψυχία* al. sept. 259, 383, *διρρυμία* fr. 345, *δυσαμερία* al. fr. 234, *δυσαυλία* pt. ag. 555, *δυσβουλία* al. sept. 802, ag. 1609, *ἐπικουρία* al. pers. 731, sup. 721, *ἐπομβρία* al. fr. 304, 3, *ἐπωνυμία* al. sept. 829, sup. 46, *εὐβουλία* al. pr. 1035, *εὐηθία* al. pr. 383, *εὐμορφία* al. pr. 495, *εὐοδία* al. fr. 34, *εὐπαιδία* al. fr. 281, *εὐψυχία* al. pers. 326, *μετοικία* al. eum. 1019, *παροιμία* al. ag. 264, *προθυμία* h. pr. 341, *συναυλία* al. sept. 839, *συνεδρία* al. pr. 492, *συνοικία* al. eum. 916, sup. 267, *τρικυμία* al. pr. 1015, *ἄνοια* al. pr. 1079, *ἄπλοια* al. ag. 189, *διάνοια* al. sept. 831, *ἐπίπνοια* al. sup. 18, *εὔνοια* al. pr. 446, *εὔπλοια* h. sup. 1046, *παράνοια* al. sept. 756, *πρόνοια* al. ch. 606. ag. 683, *σύννοια* al. pr. 437.

P: *ἀβουλία* al. ol. XI, 43, *ἀμαχανία* h. ol. V, 14, *ἀποικία* al. ol. I, 24, *ἀπορία* al. nem. VII, 105, *ἀσχολία* al. istm. I, 2, *ἀτιμία* h. ol. IV, 23, *ἀφθονία* al. nem. III, 9, *ἀωρία* al. fr. 101, *εὐαμερία* al. istm. I, 40, *εὐανορία* al. ol. V, 20, *εὐδαιμονία* h. pyt. III, 84, *εὐδοξία* h. pyt. V, 8, *εὐθυμία* al. istm.

[1]) Cfr Meyer zur gr. nominalcomp. p. 255.

I, 63, εὐλογία al. nem. IV, 5, εὐμαχανία pt. istm. III, 20, εὐμενία pyt. XII, 4 [1]), εὐνομία h. pyt. V, 67, εὐορκία ol. II, 72, εὐτυχία al. nem. I, 10, εὐφαμία al. pyt. X, 35, νωδυνία al. pyt. III, 6, προξενία al. nem. VII, 65.

ββ. Pauca a stirpibus in -ες derivata sunt.

Ae: ἀπέχθεια al. pr. 121, ἀτέλεια al. eum. 361, ἐμμέλεια al. fr. 17, εὐγένεια al. pers. 442, εὔκλεια h. sept. 685, εὐχέρεια al. eum. 494, συντέλεια al. sept. 251.

P: ἀκέρδεια ol. I, 53.

Jam apud Hom. hujus generis composita non pauca fuerunt: ἀθυμίη, ἀμηχανίη, εὐπλοίη, εὐδαιμονίη, εὐνομίη, προθυμίη, νηνεμίη — εὐκλείη, ἀναλκείη. Soph: ἀκληρία, δυσομβρία, εὐορνιθία, συγχορδία.

Atque ea, quæ Aesch. et Pind. finxerunt, exceptis ternis quaternisve, ab aliis scriptoribus adhibita sunt.

Parvus est numerus eorum, quibus respondens adjectivum aut plane non exstabat: ἀρτιζυγία, τρικυμία, εὐμενία (pro εὐμένεια, nam εὔμενος adj. nullum est), aut quæ a posterioribus primis scriptoribus ficta sunt: δυσημερία, δυσβουλία, παροιμία.

γγ. Perpauca sunt ea, quorum pars posterior nomen abstractum est.

Ae: ἀπουσία al. ag. 915, 1259, παρουσία al. pers. 169, ch. 671, συνουσία al. eum. 285.

Iis simile est Hom: ἁματροχίη [2]).

δ. In priore parte inest nomen agentis.

Ae: πειθαρχία al. sept. 224, φυξανορία sup. 9 [3]).

P: φιλοτιμία al. fr. 229.

---

[1]) V. l.: εὐμένεια, quæ forma apud ceteros scriptores adhibetur.

[2]) Cujus tamen posterior pars (τροχιά) nisi apud posteriores non invenitur.

[3]) Cod. φυξάνοραν, vide Dind. lex.

Inter partes eorum compositorum, a quibus illa (δ) derivata sunt, hæc est ratio, ut prior pars posteriorem certo casu (dat., acc.) regat. Et ab Homero et a Sophocle hæc ratio talia composita producendi videtur aliena fuisse.

b. *In posteriore parte inest adjectivum* et quidem ita, ut aut productum sit aut per se ipsum adjectivum substantivi vicibus fungatur:

Ae: ποδωκία [1]) eum. 37, εὐδία [2]) al. sept. 795.

P: εὐδία al. ol. I, 98.

Cum his comparanda sunt: εὔσοια [3]) (Soph.), αὐτοσταδίη (Hom.) ab. adj. στάδιος, ἀνολβίη [4]) (Hes.).

c. *In posteriore parte inest adjectivum verbale (nomen agentis).*

α. *Prior pars nomen (pronomen).*

αα. *Casui accusativo respondens.*

Ae: ἀγκυρουχία sup. 766, ἀνδροκτασία h. sept. 693, λαμπτηρουχία ag. 890, ξυλουργία pr. 451, ὀλιγοδρανία pr. 547, πανουργία al. sept. 603, σκηπτουχία pt. pers. 297, χρησμῳδία al. pr. 775, φρυκτωρία al. ag. 33, 490, παμπησία al. sept. 817.

P: ἀεθλονικία nem. III, 7, αἱμακουρία ol. I, 90, ἀλλαλοφονία pt. ol. II, 46, ἱπποτροφία h. istm. II, 38, κακαγορία al. pyt. II, 53, μακραγορία pt. pyt. VIII, 31, ναυαγία al. istm. I, 36, νικαφορία pyt. I, 59, στεφαναφορία al. ol. VIII, 10, διφρηλασία ol. III, 40.

Multo plura a nominibus agentis in -ος ducta sunt, pauca a nominibus agentis in -της: ἀνδροκτασία, παμπησία, διφρηλασία. Atque ut non omnia nomina illa agentis exstant: ἀγκυροῦχος, λαμπτηροῦχος (cfr tamen σκηπτοῦχος

[1]) D. ποδώκεια, quæ forma ab Homero usurpatur.

[2]) Cfr Grdz. 235.

[3]) εὔσοος adj. tamen apud Theocritum primum invenitur.

[4]) ἀνόλβιος apud Herod.

Hom.), αἱμακοῦρος, ἀνδροκτάτης, παμπήτης, ὀλιγοδρανός [1]), ita etiam fit, ut nomen agentis posteriores scriptores primi adhibeant (ξυλουργός, μακρήγορος). Etiam ante Aeschylum et Pindarum hæc ratio a talibus compositis feminina in -ια ducendi nota fuit. Hom: ἀνδροκτασίη, βοηλασίη, ἐπεσβολίη, κακορραφίη, ὁδοιπορίη. Hes: βουκολίη. Sophocles hæc finxit: ἐλαφηβολία, παιδουργία.

ββ. Casui nominativo vel dativo vel adverbiali respondens.

Ae: αὐταυργία pt. eum. 336, αὐθαδία al. pr. 436, κακουχία al. sept. 668, δημηλασία sup. 7.

P: βουθυσία pt. nem. X, 23, ol. V, 6.

His similia nulla habeo quæ ex Homero aut Sophocle afferam.

β. Pars prior adverbium.

Quæ huc referuntur ducta sunt:

αα. a verbalibus in -ος.

Ae: ἄγνοια [2]) al. ag. 1596, ἀμεμφία sept. 909, δυσσεβία pt. eum. 534, παρηγορία pt. ag. 95, συμμαχία al. ag. 214.

P: ἀπαγορία fr. 87, 4, ἀτρεμία al. nem. XI, 12, διαβολία h. pyt. II, 76, ἐπιβουλία pt. nem. IV, 37, εὐπραγία al. ol. VIII, 14 (alii: εὐπραξία), pyt. VII, 18, εὐσεβία al. ol. VIII, 8, μετατροπία pyt. X, 21, πυγμαχία h. nem. VI, 26, συμμαχία al. ol. XI, 75, συντυχία h. istm. I, 38, τετραορία ol. II, 5.

ββ. a verbalibus in -της.

Ae: παρβασία sept. 743 [3]).

P: εὐεργεσία h. istm. V, 66, συμποσία h. pyt. IV, 294.

---

[1]) Contra ὀλιγοδρανής (Aristoph.), ὀλιγοδρανεῖν (Hom.).

[2]) Cfr Grdz. 178.

[3]) Cod. παραβασίαν.

γγ. a verbalibus in -τος.

Ae: ἀπιστία h. ag. 268, δυσπραξία al. pr. 966, eum. 769, εὐπραξία al. sept. 224.

P: ἀγρυξία fr. 253, ἀελπτία pyt. XII, 31, ἀμβροσία h. ol. I, 62.

δδ. a verbalibus in -ης.

Ae: ἀλήθεια h. ag. 613, ἀσφάλεια al. sup. 495, ἀφάνεια al. ag. 384, δυσσέβεια al. ch. 704, εὐλάβεια al. ag. 1024, εὐσέβεια al. sept. 344, προμήθεια [1]) al. sup. 178, προσφίλεια pt. sept. 515 [2]).

P: ἀλάθεια h. nem. V, 17, ἀφάνεια al. istm. III, 49, προμάθεια al. nem. XI, 46.

Unum alterumve a principio adjectivum fuit: ἀμβροσία.

In numero derivatorum ab verbalibus in -ος nonnulla sunt, quibus respondentia verbalia aut plane non exstent (ἀπαγορία, συντυχία) aut in -ης terminentur (ἀμεμφία, ἀτρεμία, δυσσεβία, εὐπραγία, εὐσεβία. In numero verbalium in -τος vocabulum ἄγρυκτος nullum exstat, δύσπρακτος tantum apud posteriores.

Hujus generis (β) compositorum hæc sunt apud Hom. exempla: παρηορίη, ἀφραδίη, πυγμαχίη, ἀκομιστίη, ἀμβροσίη, ἀληθείη; Soph: εὐφορβία.

γ. Prior pars nomen agentis.

Ae: λιψουρία ch. 756 (*"verlangen zu pissen"* Pass.). Huic composito similia exempla vix habeo quæ afferam nisi e posterioribus scriptoribus: φιλοκυνηγία, φιλολαλία, φιλολοιδορία, ἐθελοκακία: Plat: ἐθελοδουλία (var. -εία). Sed tamen cogitari potest fuisse aliquando λιψουρός vocabulum, fictum eodem modo quo φιλοπαίγμων (Hom.), ἐθελόδουλος (Plat.), ἐθελοπρόξενος (Thuc.), φιλολοίδορος (Anacr.), ita

[1]) Sic cod. sed supra scriptum ι (προμηθία), quæ forma fortasse est præferenda (vid. Dind. lex.).

[2]) In versu interpolatoris (vid. Dind.).

quidem ut prior pars adverbialem acciperet significationem (de hoc genere infra agam).

3. *Neutra in -ιον.*

a. *Prior pars substantivum.*

Ae: ἀνδροσφαγεῖον [1]) ag. 1092, πεδορραντήριον [2]) ag. 1092, ναυάγιον al. pers. 420.

Duo priora non satis constat aut num re vera fuerint aut, si fuerunt, quid significaverint. Dind. interpretatur: locus ubi vir occisus est (eodem modo quo ἀνδροκτονεῖον), locus ubi solum conspergitur. Enger autem adjectiva intelligit: *männermordend, den Boden bespritzend.* Ναυάγιον quidem vocabulo respondet nomen agentis ναυαγός (Eur., X.). Contra ἀνδροσφάγος, πεδορραντήρ nomina agentis non exstant [cfr tamen παρθενοσφάγος (Ae.), ῥαντήρ (pt.)]. Comparari possunt Homerica: αἰπόλιον, θεοπρόπιον, συβόσιον (συβότης Aristot.). Quæ Homerus habet ἀνδράγρια, μοιχάγρια iis similia neque apud Aesch. neque apud Pind. sunt.

b. *Prior pars adjectivum.*

Ae: ἀκροθίνιον al. eum. 834, fr. 184.

P: ἀκροθίνιον al. nem. VII, 41, παγκράτιον al. ol. VIII, 59, πεντάθλιον istm. I, 26.

c. *Prior pars adverbium.*

Ae: ἐνηλύσια [3]) pt. fr. 15, ἐπιτίμιον al. sept. 1021, pers. 823, προοίμιον al. pr. 741, προστόμιον pt. sup. 3.

P: μεταδόρπιον h. fr. 89, 2, προοίμιον al. pyt. VII, 2, συμπόσιον al. nem. IX. 48.

Unum alterumve sine dubio adjectivum proprie est: ἀκροθίνιον, μεταδόρπιον (Hom: μεταδόρπιος adj.).

---

[1]) Cod. ἀνδρὸς σφαγεῖον.

[2]) Cod. πέδον ῥαντήριον.

[3]) Cfr Grdz. 546.

d. *Prior pars nomen agentis.*

Ae: *ποιμανόριον* pers. 75 (cfr *αἰπόλιον* Hom.).

Quæ b., c., d. literis significavi neutra in *-ιον* iis similia neque ex Homero neque e Sophocle habeo quæ afferam.

4. *Vocabula in ος, -ον.*

a. In iis, *quæ masculini aut feminini generis sunt*, prior pars adverbium est (nonnumquam vocabulum numerale).

Ae: *δίαυλος* al. ag. 345, *δίοδος* al. pr. 1050, *εἴσοδος* h. eum. 30, *ἔκλογος* fr. 215, *ἔκπλους* al. pers. 367, 385, *ἔξοδος* al. sept. 33, *ἔφοδος* al. eum. 375, *σύμβολος* al. pr. 487, *τρίοδος* al. fr. 171, 2.

P: *ἀτραπός* al. fr. 74, 4, (pro *ἀπότροπος*; Pott. V, 135: "*Ἀτραπός im Sinne eines von der Heerstrasse sich seitwärts abwendenden Pfades*"). *δίαυλος* al. ol. XIII: 36, *δωδεκάδρομος* pyt. V, 33 [1]), *εἴσοδος* h. pyt. VI, 50, V, 116, *ἔμβολος* al. ol. VII, 19, pyt. IV, 191, *ἔπαινος* al. fr. 174, *περίοδος* al. nem. XI, 40, *πρόσοδος* al. nem. VI, 47, *τρίοδος* al. pyt. XI, 38.

Hujus generis sunt Homerica: *εἴσοδος*, *πρόδομος*. Substantivi vero positi in priore parte sunt exempla: *ἱππόδρομος*, *ὀρείχαλκος*.

b. In iis, *quæ neutrius generis sunt*, prior pars et substantivum et adjectivum et adverbium esse potest.

α. Prior pars substantivum.

Ae: *γάπεδον* al. pr. 829, *στρατόπεδον* al. sept. 79 *ποδόψηστρον* ag. 926.

In his tribus prior pars genetivo respondet;

ἀρκύστατον eum. 112, ag. 1375; proprie significat: *såsom nät uppställdt (nätställ*, cfr *skrifställ)*. Comparari potest id, quod est in populi nostri sermone: *kvickställd* = *kvick*.

[1]) Lectiones rationesque interpretandi variant.

β. *Prior pars adjectivum.*

Ae: ψευδόδειπνον pt. fr. 251, ὠμόλινον al. fr. 189.

P: ἀκρόθινον al. ol. II, 4, XI, 59, πένταθλον (πεντάεθλον) al. ol. XIII, 29, nem. VII, 8.

γ. *Prior pars adverbium.*

Ae: ἔμβρυον h. eum. 945, ἐπίξηνον al. ag. 1277, πρόσωπον h. ag. 639, σύμβολον al. ag. 8, ἀμφίβληστρον h. pr. 81, κάτοπτρον al. ag. 839, fr. 288.

P: ἐπίκρανον al. fr. 58, 7 (cfr ἐπίσημα), πρόσωπον h. ol. VI, 3, σύμβολον al. ol. XII, 7, εἴσοπτρον al. nem. VII, 14, πρόβατον h. fr. 182.

In nonnullis posterior pars adj. verbale (participium) est: ἀρκύστατον, πρόβατον, ἔμβρυον; atque etiam fieri potest, ut posterior pars per se ipsa non sit: ποδόψηστρον, ἀμφίβληστρον, κάτοπτρον.

Iis quæ supra enumeravi neutris in -ον similia non pauca sunt apud Hom: ἀκμόθετον, δίσκουρα (ὅσα δίσκου οὖρα πέλονται Il. 23, 431), ζυγόδεσμον, κρήδεμνον, οἰνόπεδον, ποδάνιπτρον, χέρνιβον — ἰσόπεδον — ἡμιπέλεκκον, ἡμιτάλαντον, ἀμφικύπελλον, ἐπίβαθρον, ἔμβρυον, πρόσωπον, πρόβατον. Contra Sophocles nulla hujus generis (in -ος, -ον) videtur finxisse.

5. *Feminina in -ις.*

a. *Prior pars substantivum.*

Ae: μητρόπολις al. pers. 895.

P: ματρόπολις al. pyt. IV, 20, nem. V, 8. Prior hujus compositi pars posteriorem prædicative determinat: *moderstad.*

b. *Prior pars adjectivum.*

Ae: ἀκρόπτολις h. sept. 240, ὁμήγυρις h. ch. 10, ag. 4, πανήγυρις al. sept. 220, ag. 845.

P: ἀκρόπολις h. ol. VII, 49, ὁμάγυρις h. istm. VI, 46, πανάγυρις al. ol. IX, 103, istm. III, 46.

c. *Prior pars adverbium.*

Ae: ἄγκρισις al. eum. 362, ἀνάστασις al eum. 648 (θανόντος), pers. 106 (πόλεων), ag. 589 (Ἰλίου), ἀτίμωσις ag. 701, ch. 435, διαίρεσις al. eum. 749, ἔκβασις h. sup. 771, ἔκλυσις al. pr. 262, ἔκπληξις al. pers. 606, ἔκφυσις al. fr. 248, ἔμβασις al. ag. 945, ἔπαλξις h. sept. 30, ἐπίλυσις pt. sept. 134, εὔπραξις ag. 255, ἔφαψις sup. 46, κατάστασις al. ag. 23, παραίνεσις al. eum. 707, παράρρυσις sup. 715, πάρηξις ag. 556, προσάμβασις al. sept. 466 [1]), σύνθεσις al. pr. 460, συνωρίς (gen. -ίδος) al. ag. 643, ὑπόδοσις eum. 505, ὑπόσχεσις h. sup. 368.

P: ἀνάπαυσις al. nem. VII, 52, ἀνάπωτις al. ol, IX, 56, ἐπίλασις pyt. I, 46, πάρφασις h. nem. VIII, 32, πρόσοψις al. pyt. IV, 29, πρόφασις h. pyt. IV, 32, σύνεσις h. nem. VII, 60, σύνθεσις al. pyt. IV, 168, ὑπόκρισις al. fr. 259, ὑπόφατις pyt. II, 76 [2]).

Multa eorum quæ supra enumeravi femininorum in -ις ex aliis compositis originem suam ducunt, quod et in iis perspicuum est, quorum posterior pars aut plâne nulla est (ἀτίμωσις, ἀνάπωτις, ἐπίλασις, σύνεσις) aut tantum apud posteriores scriptores invenitur (ἔκπληξις, ἔπαλξις, παραίνεσις, πάρηξις, ἀνάπαυσις) et in iis, quorum posterior pars quamquam per se ipsa est, tamen, quoniam per significationem ab illo vocabulo duci non possunt, a verbo respondente derivanda sunt (παράρρυσις, ὑπόδοσις, ὑπόσχεσις).

Significant quidem feminini generis compositorum in -ις multo plura actionem, quamquam non desunt, quæ rem significent (ἔκφυσις, ἔμβασις, προσάμβασις, πρόσοψις, quorum simplicia quoque concretam, ut ajunt, vim habent).

---

[1]) Cod. πρὸς ἀμβάσεις.
[2]) Alii: ὑπόφαυτις.

Apud Homerum hæc sunt femininorum in -ις exempla: βούβρωστις, ἀκρόπολις, ἔπαλξις, ὁμήγυρις, παλίωξις, πρότμησις, πάρφασις, πρόφασις, σύνεσις, ὑπόσχεσις; Soph.: ξενόστασις.

6. *Neutra in -μα.*

a. *Prior pars nomen (pronomen).*

Ae: αὐθάδισμα pr. 964, νουθέτημα al. pers. 830.
P: πάνδειμα fr. 197 [1]).

b. *Prior pars adverbium.*

Ae: ἀμβόαμα ch. 34, εἰσάφασμα fr. 199, ἐκπέραμα ch. 655, ἐκπήδημα ag. 1376, ἐμπάλαγμα pt. sup. 296 [2]), ἐξεύρημα al. sept. 650 a, ἐπίσημα h. sept. 659, εὐόρκωμα ch. 901, κατασκήνωμα ch. 999, κάτευγμα al. sept. 709, παράγγελμα al. ag. 480, παρηγόρημα pt. fr. 413, παροψώνημα ag. 1447, πρόβλημα al. sept. 540, 676, προκάλυμμα al. ag. 691, πρόστριμμα pt. ag. 395, πρόσφαγμα al. ag. 1278, πρόσφθεγμα al. ag. 903, ch. 876, πρόσχωμα pt. pr. 847.

Pindarus duo tantum habet: ἄμπνευμα nem. I, 1, ἄνδημα al. fr. 170.

Eorum quæ supra enumeravi neutrorum in -μα pars derivata est, pars vera composita existimanda sunt, quum posteriores partes simplicia inveniantur (jam apud Hom: σῆμα, κάλυμμα, δεῖμα; apud Aesch: βόαμα, εὖγμα, ὅρκωμα, πήδημα, πνεῦμα).

Hoc genus omne neutrorum in -μα Aeschylus finxisse dici potest. Certe Homerus quamquam supra 40 simplicia in -μα habet, tamen ex conjunctione nullum, derivando tria modo novavit: ἀνάθημα, ἐπίθημα, ὑπόδημα (δῆμα vocabulum nusquam, θῆμα apud Hesych. modo invenitur). E Sophocle quidem nulla habeo quæ afferam exempla.

---

[1]) Alii: πανδειμάντος.
[2]) Cod. παλλαγμάτων.

7. *Vocabula in consonantem*, -ευς, -ω.

Ae: κατάγελως al. ag. 1264, εὐεστώ al. sept. 187.

P: προμαθεύς ol. VII, 44, τριόδους al. ol. IX, 32, τρίπους h. pyt. XI, 4, istm. I, 19.

II. Pars posterior adjectivum.

1. *Adjectiva in* -ος.

a. *Prior pars dativo respondet.*

α. *dativo relationis.*

Ae: παντόσεμνος eum. 637 (ἀνδρὸς π-ου), *i allas ögon vördnadsvärd* (cfr Cav. Synt. § 42, d., anm. 2).

β. *dativo adverbiali.*

Ae: αὐτόδηλος *(sjelfklar)* sept. 848, δορίμαργος sept. 687, νυκτίσεμνος eum. 108 (cfr id quod nostri dicunt: *novemberruskig*, *morgonfrisk)*, γαστρίμαργος al. ol. I, 52.

b. *Prior pars adjectivum*, adverbialem, ut ajunt, in modum adhibitum.

Ae: πάλλευκος al. eum. 352, παναίολος h. pers. 635, πάνσοφος al. sup. 319 *(allvis)*.

P: ἀκρόσοφος ol. X, 19 *(högvis*, cfr *höghelig)*, νεοσίγαλος [1]) ol. III, 4, παμποίκιλος h. nem. X, 36, πάμπρωτος h. pyt. IV, 111, πανδαίδαλος fr. 45, 5.

c. *Prior pars adverbium.*

Ae: ἀείζωος al. fr. 31, ἄκακος al. pers. 662, 671, ἄλαλος pt. fr. 57, ἀλοίδορος [2]) ag. 412, ἀμαυρός [3]) h. ch. 853, ἀμείλιχος h. ch. 623, ἄναγνος al. ag. 220, ch. 986, ἀνελεύθερος al. ag. 1494, 1518, ἀνήμερος al. pr. 716, ἀνίερος al. ag. 220, ἄφιλος al. sept. 522, δαφοινός h. ch. 607, pr. 1022, διαμυδαλέος pers. 539, δίυγρος al. sept. 985, ἐναίσιμος

[1]) Cfr Grdz. 599.

[2]) Simplex λοίδορος tamen apud Euripidem primum invenitur.

[3]) Cfr Grdz. 553.

h. ag. 775, ευδηλος al. pers. 1009, εὐδόκιμος al. pers. 857, καθυπέρτερος al. sept. 226, μετάκοινος eum. 351, πρόκακος pers. 986, ὑπέγγυος al. ch. 38, ὑπερβόρεος h. ch. 373, ὑπέρπικρος pr. 944, ὑπέρπολλοι al. pers. 794.

P: ἀμείλιχος h. pyt. VI, 12, ἀρίζηλος [1]) h. ol. II, 61, ἄσοφος pt. ol. III, 48, ἐπίλοιπος al. ol. I, 33, εὐδείελος h. ol. I, 111 (= εὔδηλος Grdz. 236), Ὑπερβόρεος h. ol. III, 17.

Ex iis quæ supra enumeravi adjectivis in -ος nonnulla sunt, quorum posterior pars ex ipsa radice ficta, nisi in composito, nulla sit (ἀμαυρός, ἀρίζηλος) aut vocabulo simplici paulum dissimilis (νεοσίγαλος, ὑπερβόρεος).

Homerus quidem nulla habet exempla, in quibus prior pars dativo adverbiali respondeat. Contra non desunt, quorum prior pars sit adjectivum aut adverbium: γλυκυμείλιχος, παγχάλκεος, παγχρύσεος, παμποίκιλος, παναίολος, πανάπαλος, πάμπρωτος, παννπέρτατος, πανύστατος, πολυδαίδαλος, πολυπαίπαλος, πολύπικρος, ἀρίζηλος, εὐδείελος, ἔκδηλος, ἐναίσιμος.

2. *Adjectiva in -ιος.*

Ae: ἀμφιδέξιος al. fr. 237, ἀναίτιος h. ag. 1505, ch. 873 [2]), ἀνόσιος al. sept. 551, ἀχρεῖος h. pr. 363, βαθυχάιος sup. 859, διαμφίδιος [3]) pr. 555 (μέλος), διανταῖος al. eum. 334, ἐναντίος h. ag. 816, ἐπαίτιος h. eum. 465, 467, ἐπάξιος al. pr. 70, εὐθυδίκαιος eum. 312, ζαχρεῖος sup. 194, μεταίτιος al. ag. 811, νήπιος [4]) h. pr. 443, ag. 1631, πανάθλιος al. sept. 969, παραίτιος pt. ch. 910, ποτιτρόπαιος sup. 362, eum. 176, προστρόπαιος al. ag. 1587, συναίτιος al. ag. 1116, τρισμύριος al. pers. 315.

P: ἀνόμοιος al. nem. VIII, 28, ἀχρεῖος h. fr. 172, ἐναλίγκιος h. istm. VII, 37, ἐναντίος h. nem. V, 31, ἐπάξιος

[1]) Grdz. 603.
[2]) Lect. var.
[3]) Cfr Grdz. 294.
[4]) νη-Ϝεπ-ιος, cfr Pott III, 276.

al. nem. VII, 89, ἐπιδέξιος h. pyt. VI, 19 (ἐ-ια χειρός) νήπιος h. pyt. III, 82.

Hæc omnia, quoniam posterior pars (excepto διαμφίδιος, νήπιος) per se ipsa est, vera composita habenda sunt.

Alterum est genus ad quod quæ pertinent an in numero dependentiæ compositorum ponenda essent, est dubitatum, ea dico, quorum prior pars est præpositio, posterior nomen substantivum, cui secundarium, ut nostri ajunt, suffixum ιο additum sit. Quod quidem suffixum utrum nomini illi prius additum sit quam vocabula conjuncta sint, ut prior pars determinandi munus susciperet, an post novatum ex conjunctione vocabulum sit suffixum additum, ut regeret pars prior posteriorem, h. e. utrum, ut exemplum afferam, id quod est ἐναγώνιος ab ἐν-αγώνιος an ab ἐναγών-ιος ortum sit, ea magna quæstio est. Illud statuit Meyer [1]), hoc Weissenbornius [2]), quum Clemmius totam rem in medio relinquat [3]). At enim, si altera vera est harum ratio fingendi vocabula, non continuo, credo, sequitur, ut altera tollatur. An utraque ratione uti non licuit sermoni? Quam ob rem ut in iis faciendis, quorum posterior pars per se ipsa est adjectivum, ope suffixi ιο a substantivo productum, mihi quidem videtur esse natura factum, ut præpositio adverbialem in modum cum adjectivo conjungeretur, ita, quorum posterior pars per se nulla est, ea ex præpositionis cum substantivo conjunctione facta esse, ita ut pars prior posteriorem regeret, tum demum additum esse ιο suffixum veri simillimum est. Illius generis composita hæc inveniuntur apud Aeschylum et Pindarum:

Ae: διαπόντιος al. ch. 352, ἔγγαιος al. pers. 922, sup. 59, ἐναγώνιος h. fr. 387, ἐναίσιος al. fr. 178, ἐνάλιος h.

---

[1]) Beiträge p. 17 sq.
[2]) Cujus tamen de hac re librum non vidi.
[3]) Die neu. Forsch. p. 87.

pers. 453, ἐνόδιος h. pr. 487, ἐξαίσιος h. sup. 514, ἐπέτειος al. ag. 1016, ἐπιβώμιος al. fr. 22, a, καταίσιος ag. 1598, παράλιος al. pr. 573, προτέλειος [1]) al. ag. 65, ὑπαίθριος al. pr. 113, ag. 335, ὑπερπόντιος al. ag. 414, sup. 42, ὑπόγαιος al. fr. 55, 10.

P: ἐναγώνιος h. pyt. II, 10, nem. VI, 13, ἐνάλιος h. pyt. IV, 39, ἐννύχιος h. pyt. III, 79, ἐνόρκιος ol. II, 101, ἐπαυχένιος pt. pyt. II, 93, ἐπιχθόνιος h. ol. VII, 51, ἐπουράνιος h. fr. 97, 4, περιδαῖος fr. 126, 2, ὑπαίθριος al. ol. VI, 61, ὑπερπόντιος al. pyt. V, 59, ὑπουράνιος h. fr. 97, 1.

Horum omnium simplicia tam vetusta sunt, ut, quum compositum fingeretur, simplex quoque exstaret, exceptis Homericis vocabulis ἐννύχιος, ἐπιχθόνιος (quorum tamen simplicia sunt apud Hesiodum), ἐνόδιος (cujus simplex apud Aeschylum primum invenitur -- apud Homerum tamen nomen proprium Ὀδίος), et Aeschyleo illo ἐπιβώμιος (cujus tamen simplex est apud Sophoclem).

In numero compositorum in -ιος pauca sunt quæ derivata sint existimanda: Ae: ἀγανόρειος pers. 1028, προστατήριος al. ag. 976.

P: ἀμβρόσιος h. nem. VIII, 1.

In omnibus quæ enumeravi compositis in -ιος prior pars per se ipsa adverbium est (exceptis βαθυχάιος, πανάθλιος).

Adjectiva in -ιος generis determinativi quum Aesch. non pauca (supra 20) finxerit, contra Pindarus majorem partem ab aliis scriptoribus sumpsit.

Homerus hæc habet exempla: ἀναίτιος, ἀντάξιος, ἐναντίος, ἔνδιος, εἰνάλιος, ἐννύχιος, ἐναλίγκιος, ἐνδέξιος, ἐναίσιος, ἐξαίσιος, ἐπιδήμιος, ἐπιχθόνιος, ἐπουράνιος, ἐπαίτιος, ἐπιδέξιος, κατακαίριος, μεταδήμιος, νήπιος, ὑπουράνιος, ὑπηοῖος, παλιρρόθιος, πανόλβιος — ἱππηλάσιος, θεσπέσιος.

[1]) Substantivi vicibus fungitur.

Sophocles non multa finxit: δυσάθλιος, ἀποκαίριος, τρισόλβιος, καθημέριος, ἐπινυμφίδιος.

3. *Adjectiva tertiæ declinationis.*

Ae: ποδώκης [1]) h. sept. 623 [2]) (ὄμμα), ch. 576 (χαλκεύματι), fr. 258 (τρόπον), 283 (κακόν), πτερυγωκής pr. 286, παναληθής al. sept. 721, δυσαιανής pers. 281, ἐναργής [3]) h. pr. 663, pers. 179, — παντάλας al. pers. 636, ἀέκων (ἄκων) h. sup. 40, ἄπας h. pr. 35, ἐπίπας pers. 42, sup. 822, πρόπας h. pr. 406, σύμπας h. fr. 281, 2, συνῆλιξ al. pers. 784, ἄιδρις h. ag. 1105, sup. 453, περίβαρυς eum. 161, προμηθεύς [4]) pr. 86, sup. 700 [5]).

P: ἐναργής h. ol. VII, 42, προσάντης al. istm. II, 33, προπρεών nem. VII, 86, ἀγνώμων al. ol. VIII, 60, ἀέκων h. ol. XI, 30, ἄπας h. nem. VIII, 21, σύμπας h. ol. VI, 56, ἄιδρις h. pyt. II, 37.

Hæc sunt apud Homerum exempla: ποδώκης, ἱππόδασυς (-δάσεια), ἐναργής, καταπρηνής, παμμέλας, παναφῆλιξ, πολύιδρις, ἀμφίδασυς, ἀμφιμέλας, ἀέκων, ἄπας, σύμπας, πρόπας, ἄιδρις. Soph: δυστάλας (-τάλαινα).

III. Pars posterior adjectivum verbale vel nomen agentis.

1. Pars posterior *o* suffixo formata.

a. *Prædicativa ratio interest inter partes.*

α. *Significatio activa vel intransitiva.*

Ae: αὐτόφορβος fr. 112 (cfr nostrum *sjelfegande*), θηλυκτόνος pr. 860 [θ-ῳ Ἄρει *A. såsom (i gestalt af)*

---

[1]) Radix ακ, Grdz. 130.

[2]) Hunc v. ejecit D.

[3]) Simpl. -ῆτος.

[4]) Cfr Grdz. 337.

[5]) προμαθίς Herm., Dind.

kvinna mördande [1])], μονομάχος al. sept. 798, πρωτοκτόνος eum. 718 (π-οισι προστροπαῖς Ἰξίονος).

P: ἀριστόμαχος pyt. X, 3, οἰοπόλος h. pyt. IV, 28.

Homerus hæc habet exempla: ἀκροπόλος, οἰοπόλος; Soph: αὐτόστολος, ὑστεροφθόρος.

β. *Significatio passiva.*

Ae: ὑπερήφανος [2]) al. pr. 404, ὠμόδροπος sept. 333.

P: μονόδροπος pyt. V, 42 (φυτόν), πρωτόγονος h. ol. XI, 53 *(förstfödd)*, τετράορος [3]) h. pyt. X, 65 (ἅρμα), nem. VII, 93 (ζυγοῖς), ὑπεράφανος al. pyt. II, 28.

Hom: πρωτόγονος, τετράορος.

b. ***Prior pars dativo instrumenti respondet.***

α. *Significatio activa vel intransitiva.*

Ae: δολοφόνος ag. 1129, θεοπρόπος h. pr. 659, ὀμβροκτύπος ag. 656 (ζάλη), σιδηρονόμος sept. 788 (χερί), χειμωνοτύπος sup. 35 (λαίλαπι).

P: ἀνεμοσφάραγος pyt. IX, 5, ἀσπιδόδουπος istm. I, 23 (δρόμοις), ἐγχειβρόμος ol. VII, 43, ἱππόκροτος al. pyt. V, 92 (ὁδόν), χαλκόκροτος al. istm. VI, 3.

Dignissima est quæ observetur ea ratio, qua novavit Aeschylus talia vocabula qualia sunt ὀμβροκτύπος, χειμωνοτύπος. Nam exspectares priorem compositi partem cum eo cui compositum conjunctum est vocabulo ad unum esse junctum: ὀμ. ζάλη *(regnpiskande svall =) piskande regnsvall*, χ. λαῖλαψ *(stormslående hvirfvel =) slående (häftig) stormhvirfvel (hvirfvelvind).*

---

[1]) Interpretantur non satis recte: *muliebri manu interficiens (D.)*, *durch weiber mordend* (Pass.).

[2]) Cfr Grdz. 291.

[3]) Cfr Grdz. 356.

β. Significatio passiva.

Ae: αὐτόκρανος fr. 429 [λόγον, *tal som af sig sjelf (utan svårighet) går i fullbordan*[1])], αὐτόσπορος fr. 198 (γύαι *sjelfsådda fält* — cfr *"sjelfsådd skörd"*), δορίπονος al. sept. 169 (πόλιν), ἡλιόκτυπος sup. 155 (γένος), θεόφορος pt. ag. 1150 (δύας), ναύπορος al. eum. 10 (ἀκτάς), οἰστρόδονος sup. 17, χρυσόγονος pers. 80.

P: θεόμορος istm. VII, 38 (θ-ον γάμου γέρας[2])), θεόπομπος pyt. IV, 69, θεότιμος pt. istm. V, 11, ματρόδοκος nem. VII 84, φοινικόστολος nem. IX, 28 (ἐγχέων) χαλκότορος pt. pyt. IV, 147 (ξίφεσιν), χρυσάορος[3]) (χρυσάωρ) h. pyt. V, 104 (χ-άορα Φοῖβον), fr. 187 (χ-άορα Ὀρφέα).

Hujus generis (b) compositorum exempla apud Homerum quamquam rarissima sunt, tamen non plane desunt: ἀκροπόρος, *med spetsen genomborrande*, θεοπρόπος, χαλκότυπος *med koppar slagen*, χρυσάορος.

Quorum posterior pars activam habet significationem iis simile nullum apud Pindarum inveni. Atque etiam apud tragicos scriptores admodum rara sunt (Soph: ξιφοκτόνος, χειροβοσκός). Passivæ autem significationis exempla non pauca sunt apud Sophoclem: αὐτόποιος, διόβολος, παρδαλήφορος, χιονόκτυπος, χρυσόκολλος, χρυσόστροφος.

c. *Prior pars dativo loci (temporis) respondet.*

d. *Significatio activa vel intransitiva.*

Ae: ἀγρονόμος h. ag. 142, ἀερόφοιτος Arist. Ran. (inter versus Aeschyleos) 1327, ἀκροβόλος sept. 158[4]),

---

[1]) Dindorfio animadvertenti (vide lex.) ad illud significandum αὐ-κραντος, fictum ut μοιρόκραντος, exspectandum fuisse responderi potest, ut et οἰστρόδονος et οἰ-δόνητος eadem significatione dicta sint, ita nihil impedivisse, quominus αὐτόκρανος pro αὐ-κραντος poneretur.

[2]) Pass: von Gott verliehen; sed fortasse potius possessivum: *ära, som annars faller endast på gudars lott.*

[3]) Cfr Grdz. 356.

[4]) Alii passive interpretantur.

ἁλίρροθος al. pers. 367 (πόρους), ἁλίστονος pt. pr. 712 (ῥαχίαισιν), αὐρίδρομος fr. 66, δελτογράφος eum. 275 (φρενί), μυκτηρόκομπος sept. 464 (πνεύμασιν), ναύστολος sept. 858 θεωρίδα på skepp farande), ὁδοιπόρος h. ag. 901 [1]), fr. 121, ὀρέσκοος al. sept. 532, πολεμόφθορος pers. 653 (ἄταις), ἡμεροσκόπος al. sept. 66 (ὀφθαλμόν), νυκτίφοιτος pt. pr. 657 (ν-οιτ' [2]) ὀνείρατα).

P: βοαθόος h. nem. VII, 33.

β. *Significatio passiva.*

Ae: δημήγορος al. sup. 623 (δ-ους δ'ἤκουσεν στροφὰς δῆμος).

P: ἀστύνομος nem. IX, 31 (ἀγλαΐαισιν ἀ-οις *i staden anordnade fester*, cfr Grdz. 314).

Hujus generis (c) non pauca Aeschylus novavit. Ac plura aut a nullis aliis scriptoribus aut a posterioribus modo recepta sunt. Apud Homerum nonnulla sunt exempla et quidem aut intransitivæ aut passivæ significationis: βοηθόος, ἀρηΐθοος, ὀρεσκῷος, ἀγρονόμος (Hes: ὀρεσσινόμος), ὁδοιπόρος, ὀρεσίτροφος, χοροίτυπος. Sophocles autem nulla similia videtur finxisse.

d. *Prior pars adjectivum, adverbialiter positum.*

α. *Significatio activa vel intransitiva.*

Ae: κραιπνοφόρος pr. 132 (αὖραι), λεωργός [3]), al. pr. 5, μεγάλαυχος al. sept. 1054, pers. 533 *(storskrytare)*, μεγαλήγορος al. sept. 565 *(storpratare)*, ὀρθονόμος eum. 963 (δαίμονες *rätt fördelande)*, πάντρομος sept. 294 (πελειάς), ταχύπορος al. ag. 486, ὠκύπορος h. ag. 1557.

---

[1]) Quem versum ejecit Dind.

[2]) Cod. νυκτίφαντ'

[3]) λᾱ-Fοργός (ex adj. λαο, λασο) **den som handlar godtyckligt,** cfr Grdz. 363.

P: *εὐθυπομπός* nem. II, 7 (*αἰών*), *εὐθύπνοος* al. nem. VII, 29, *μεγάλαυχος* al. pyt. VIII, 15, *ὀξυτόμος* pt. pyt. IV, 263 (*πελέκει*), *ὠκύπορος* h. pyt. I, 74.

β. Significatio passiva.

Ae: *βαρύτιμος* pt. sup. 25 (*χθόνιοι högt ärad)*[1]), *λεπτόδομος* pers. 112 (*πείσμασι*), *μεγαλόστονος* pt. pr. 413 (*πήμασι*, cfr v. 407 *στένουσι τιμάν*), *νεόγαμος* al. ag. 1179, *νεογνός* h. ag. 1163, *νεόδροπος* sup. 354, *νεόσπορος* eum. 659, *νεότομος* al. ch. 25, *νεότροφος* ag. 724 (cfr nostra *nygift*, *nyfödd*, *nyplockad*, *nysådd*, *nyskuren*, multa ejusdem generis), *πάντροπος* sept. 955 (*π-ῳ* [2]) *φυγᾷ*), *πολύδονος* pr. 788 (*πλάνην*), pers. 275 (*σώματα*), *πολύφθορος* al. sept. 926 (*στίχας π-ους i mängd dödade)*, *σεμνότιμος* ch. 357, eum. 833, *ταχύπομπος* [3]) sup. 1046 (*διωγμοῖς*).

P: *εὐθύτομος* pyt. V, 90 (*ὁδόν*), *εὐρύτιμος* ol. I, 42, *νεόκτονος* nem. VIII, 30, *πολύστροφος* pt. fr. 233.

Apud Homerum hujus generis (d) sunt exempla: *πάναιθος*, *πολύστονος*, *ὠκύπορος*, *νεογνός*, *νεόστροφος*, *πολύτροπος*; Hes: *ἐτωσιοεργός*; Soph: *ὠκυτόκος*, *ὠκυβόλος*, *κοινότοκος*, *πολύρραφος*.

Ex iis quæ supra (a., b., c., d.) enumeravi compositis verbalibus in -*ος* videre licet eam rationem composita fingendi, ut in priore parte nomen (pronomen) ponatur, in posteriore verbale in -*ος*, apud Aeschylum et Pindarum multo latius quam apud Homerum patere. Nam quum Aeschylus ipse supra 50, Pindarus ipse supra 20 finxerint, perpauca modo ab Homero sumpserunt: Ae: *ἀγρονόμος*, *θεοπρόπος*, *ὁδοιπόρος*, *ὠκύπορος*, *νεογνός*; P: *οἰοπόλος*, *τετράορος*, *πρωτόγονος*, *χρυσάορος*, *βοαθόος*, *ὠκύπορος*. Multo plura nisi ab ipsis novatoribus non adhibita sunt.

---

[1]) Dind: *graviter puniens*.

[2]) Alii active interpretantur.

[3]) Dind. active interpretatur.

e. *Prior pars adverbium.*

α. *Significatio activa vel intransitiva.*

Ae: ἀγάστονος h. sept. 99, ἀέναος h. sup. 553, ἀθέλεος sup. 863, ἀλαός [1]) h. pr. 549, eum. 322, ἀμφίδρομος al. fr. 61 *som springer fram från båda sidor*, ἀμφίτομος al. ag. 1496 (βελέμνῳ), ἀναπομπός pers. 650, ἀντίδουπος pers. 121, ἀντίκτονος eum. 464 (ποιναῖσι), ἀντίπνοος pr. 1087, ag. 146, ἀντίτολμος eum. 553, ἀντίμολπος al. ag. 17 (ὕπνου τόδ' ἀ-ον ἄκος), ἀντίτυπος al. sept. 521 (Διὸς ἀ-ον δέμας *bilden af Zeus' motståndare)*, ἀντίφονος al. sept. 893 (θανάτων), eum. 981 (ἄτας), ἀπότροπος h. pers. 203 (δαίμοσι), ch. 42 (χάριν ἀ-ον κακῶν), ἀπρόσκοπος eum. 105 [2]), ἄσκοπος h. ag. 461 (πολυκτόνων οὐκ ἄσκοποι θεοί), ἀσύμφορος h. sept. 600 [3]), ἄτολμος al. ch. 630, pr. 14, ἄφορος al. eum. [4]) 784, 814, διάδοχος al. pr. 464, 1027, διάδρομος al. sept. 191 (φυγάς), διάπλοος al. pers. 382, διάτορος al. pr. 76 (πέδας), δίοπος al. pers. 44, δυσόμιλος pt. ag. 745, ἐκηβόλος h. pr. 711, eum. 628, ἔκπαγλος [5]) h. ch. 548, ag. 862, ἔκφορος al. eum. 910 (τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκ-ωτέρα), ἔμπαιος ag. 188, ἔμπορος h. ch. 661, ἔννομος al. sup. 565 (γᾶς ἐ-οι), ἔξοχος h. pr. 459, ag. 1622, ἐπαγωγός al. fr. 55, 5 (μανίας ἐ-ὸν ὁμοκλήν), ἐπήβολος [6]) h. pr. 444, ag. 542, ἐπήκοος al. ag. 1420, ἐπίβουλος al. sup. 587, ἐπίδρομος h. sup. 123, ἐπίκλοπος h. eum. 149, ἐπίμολος sept. 629 (γᾶς ἐ-ους), ἐπίρροθος h. sept. 368, ἐπίσκοπος h. sept. 272, ἐπίστροφος h. ag. 396, ἔποχος al. pers. 45 (ἐ-ους ἅρμασιν), 54 (ναῶν ἐ-ους), ἐπῳδός al. ag. 1418 (ἐ-ὸν ἁρμάτων), εὔπομπος al. eum. 93 (εὐ-ῳ τύχῃ), εὔσκοπος h. ch. 694

[1]) Alii deducunt ab ἀλάομαι.
[2]) Cod. πρόσκοπος.
[3]) Conjecit D.
[4]) Var. lect.
[5]) Cfr Pott III, 189.
[6]) Cfr Pott II, 2, 29.

(τόξοις), εὔτολμος h. ag. 1302, ἐφολκός h. sup. 200 (μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς [1]) ἐν λόγῳ), ἔφορος al. pers. 25, κατήγορος al. sept. 439, περίδρομος h. sup. 349, sept. 495, πρόδρομος al. sept. 80, πρόμαχος h. sept. 419, sept. 482, πρόνομος sup. 691 (βοτά), πρόπολος h. ch. 358, προπομπός al. sept. 1069, προσήγορος al. pr. 832, πρόσπαιος pt. ag. 346 (κακά), πρόσπολος al. sept. 574, eum. 1024, πρόσφθογγος pers. 153 (μύθοισι), 935 (βοάν), σύμμαχος al. pr. 22, συνήγορος al. ag. 831, σύννομος al. ch. 598 (ἔρωτας ἄταισι σ-ους) pers. 704, τηλέπλανος pr. 576 [2]), ὑπέραυχος al. sept. 483, ὑπέρκοπος [3]) al. sept. 404, 455, ὑπέροχος h. pr. 428, ὑπέρτολμος ch. 594, ὑπήκοος al. pers. 234, ὕποχος al. pers. 24, ὑψήγορος pr. 318 (γλώσσης), 360 (κομπασμάτων).

P: ἀέναος h. pyt. I, 6, ἀμφίπολος h. ol. VI, 32, fr. 24, 87, 1, ἀντίφθογγος fr. 91, ἄτολμος al. nem. XI, 32, διάβολος al. fr. 270, ἑκάεργος h. pyt. IX, 29, ἑκαταβόλος h. pyt. VIII, 64, ol. IX, 5, ἔκπαγλος h. pyt. IV, 79, ἔξοχος h. ol. VI, 51, ἐπάκοος al. ol. XIV, 15, ἐπίσκοπος h. ol. XIV, 4, ἐρίβρομος h. pyt. VI, 3, μεθομήρεος fr. 18, ὁμόφοιτος pt. nem. VIII, 33, πάρμονος al. nem. VIII, 17, πρόμαχος h. istm. VI, 35, πρόπολος h. ol. XIII, 52, πρόσκοπος al. fr. 255, πυγμάχος pt. istm. VII, 63, σύμμαχος al. istm. V, 27, σύνδρομος al. pyt. IV, 208, συνεργός al. ol. VIII, 32, σύννομος al. istm. III, 17, ὑπέροχος h. nem. III, 23.

Hujus (α) autem generis compositorum permulta sunt exempla apud Homerum, a quo non pauca sumpserunt Aeschylus et Pindarus. Sed tamen Aeschylus, qui in ta-

1) Dind: "qui trahitur" *(långsläpig)*, quod tamen ad sententiam non satis aptum est. Nonne significat: ***drag ej till dig (ledningen af samtalet), var ej anspråksfull*** (ἐφέλκεσθαι ***tillegna sig, göra anspråk på***, lat. assumere)? cfr schol. μήτε ἀμειβομένη μακρολόγει.

2) Conjectura Seidleri.

3) In cod. ὑπέρκομπος pro ὑπέρκοπος ubique scriptum (cfr tamen ὑπερκόπως ch. 136), de qua re vide Dind. lex.

libus fingendis multo copiosior quam Pindarus est, paulo minus 50 finxit. Atque multo major pars eorum, quæ novarunt Aeschylus et Pindarus, ab aliis scriptoribus recepta est. Soph. perpauca finxit: ἄφορμος, ἐπίπολος, μετάδρομος.

β. Significatio passiva.

Duo passivæ significationis genera sunt distinguenda.

αα. Unum est eorum, quæ puram, ut dicunt, vim perfecti participii habent, ut latino participio in -tus respondeant.

Ae: ἀγχίσπορος fr. 155 (οἱ θεῶν ἀ-οι), ἄμομφος eum. 475, 678, ἀμφίβολος al. sept. 298, ἀντίπαλος al. pr. 527, ἄπαρνος al. sup. 1039 [1]) (Πόθος ᾧ τ'οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ), ἀρτίδροπος sept. 333 [2]), ἀρτίκολλος [3]) al. ch. 580 (τάδε), sept. 373 [λόγον *budskap som kommit till pass (= nyss)*], ἄσκοπος h. ch. 816, ἄστροφος al. ch. 99 (ὄμμασιν), διάστροφος al. pr. 673, δίμοιρος al. sept. 850, sup. 1071, ἔκγονος h. pr. 137, 772, ἐπίγονοι al. sept. 902, ἐπίσποροι pt. eum. 673, εὔτυκος h. sup. 973, κάτοχος al. pers. 223, μετάτροπος h. pers. 942, ὀψίγονος h. sup. 361, παλίντονος h. ch. 160, παλίντροπος al. ag. 776 (ὄμμασιν), sup. 172 (ὄψιν), παράκοπος al. pr. 581, παράορος [4]) h. pr. 363, πεδάορος [5]) h. ch. 590, πρόγονος h. sup. 43, πρόσφορος al. ch. 711, πρότονος [6]), h. ag. 897, σύγγονος al. sept. 1034, σύζυγος al. ch. 599, σύμβολος al. sup. 502 ("obvius"), σύντομος al. pers. 698, τηλέπομπος ag. 300, ὑπέρτονος al. eum. 569.

---

[1]) Dind. active intelligit: *recusans*.

[2]) Cod. ἀρτιτρόποις. (δ superscr.)

[3]) Proprie: *noga tillpassad*.

[4]) St. ἀFερ, Grdz. 356.

[5]) I. q. μετέωρος, cfr Grdz. 356. cod. παιδάμαροι, αι in ε mutato.

[6]) Pro substantivo adhibitum.

P: ἀντίπαλος al. ol. VIII, 71, ἀντίτομος h. pyt. IV, 221 (ἀ-α ὀδυνᾶν [1])), ἀπάορος pt. pyt. VIII, 90 (ἐχθρῶν ἀ-οι *aflägsnade ifrån, undvikande)*, ἀπότροπος h. pyt. VIII, 98 (γνώμα), ἔκγονος h. pyt. I, 63, ἐπίκρυφος pt. ol. VIII, 69 (οἶμον), Ἐπίγονοι al. pyt. VIII, 44, ἐπίνομος pt. pyt. XI, 7, ἐπίτροπος al. ol. I, 106, ξυνάορος fr. 87, 9, παλαίγονος ol. XIII, 48, XIV, 4, ποτίκολλος fr. 280, ποτίφορος [2]) nem. VII, 63, III, 30, πρόγονος h. ol. VI, 59, πρόσφορος al. ol. IX, 87, σύγγονος al. ol. XII, 15, συνάορος h. nem. IV, 5, τηλέβολος pt. pyt. III, 49.

Hujus generis (αα) composita Aeschylus et Pindarus et ab Homero non tam pauca sumpserunt et ipsi novarunt plus 30, quorum major pars ab aliis scriptoribus adhibita est.

ββ. *Alterum est eorum, quibus aut potentialis, ut ajunt, significatio subjecta est*, ita ut respondeant latinis adjectivis in -ĭlis, -bĭlis (agilis, utilis, mobilis, credibilis), *aut vis debendi vel necessitatis subest*, ut latino gerundivo in -ndus respondeant. Hæc vis potentialis, debendi, necessitatis quamquam in adjectivis verbalibus in -τος multo latius patet, tamen ne ab iis quidem, quæ in -ος terminantur, plane aliena fuit. Sed a quibus temporibus repetenda sit ea ratio adjectiva verbalia in -ος adhibendi, si quærimus, ab Homero quidem videtur plane abhorruisse. Certe nulla apud eum sunt exempla incipientia ab ἀ- privativum, δυς-, εὐ-, quæ particulæ in adjectivis verbalibus illius significationis sæpissime insunt. Atque ut apud Pindarum satis angusta est hæc ratio adjectiva verbalia in -ος ponendi, ita ne apud ceteros quidem scriptores græcos late videtur patuisse. Contra Aeschylus non tam pauca finxit.

---

[1]) Cfr ag. 17: ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος.

[2]) I. q. πρόσφορος.

Significatio potentialis:

Ae: ἄμομφος eum. 413, ἀμφίστροφος sup. 882, ἀπαράμυθος al. pr. 185, ἀπερωπός ch. 600 [1]), ἄσπονδος al. ag. 1235, δύσκηλος eum. 825, δύσμαχος al. pr. 921 (δ-ώτατον τέρας), ag. 1561 (δ-α δ'ἐστὶ κρῖναι *svårt)*, δυσπαρήγορος [2]) eum. 384 (δ-οι βροτοῖς), δύσφορος al. sept. 657, ὑπόσκοπος fr. 73 (χείρ *under hvilken man kan se)*.

P: δύσφορος al. nem. I, 55 (θάμβει), fr. 124 (μεριμνᾶν), εὔφορος al. nem. X, 24 (πόνων).

Significatio debendi vel necessitatis:

Ae: ἀπότροπος h. ch. 155 (ἄγος), δύστονος [3]) sept. 984 (δ-α κήδε'), 997 (δ-ων [4]) κακῶν), ch. 469 (κήδη), ἐπίμομφος al. ag. 553, ch. 830, κατάμομφος ag. 158 (φάσματα).

P: παράτροπος al. pyt. II, 35 (εὐναὶ π-οι *från hv. man måste vända sig bort med afsky, afskyvärd)*.

2. Pars posterior suffixo α (η) formata.

a. *Ratio prædicativa vel attributiva interest inter partes.*

Ae: ὁπλιτοπάλᾱς fr. 447.

P: ἀριστοτέχνας fr. 29 (ἀ-α πάτερ), πεζοβόας nem. IX, 34, πεζομάχας pyt. II, 65.

b. *Prior pars dativo instrumenti respondet.*

α. *Significatio activa.*

P: χεριάρας pyt. V, 35.

β. *Significatio passiva.*

P: χαλκοάρας istm. IV, 45, III, 81.

---

[1]) Cod. ἀπέρωτος litera τ ex π facta (D.); *den på hvilken man ej kan se sig omkring (vild)*, περιωπέω pt. *se sig omkring*.

[2]) Cfr ἀπροσήγορος (Soph.), εὐπροσήγορος (Eur.), δυσπροσήγορος (pt.).

[3]) Dind: deplorabilis.

[4]) Cod. δυστάνων ex δυστόνων corruptum (D.).

c. *Prior pars adjectivum, adverbialem in modum adhibitum.*

Ae: ὀξυβόας pt. ag. 57 (γόον).

P: βαρυβόας fr. 107, 2, βαρυόπας [1]) pyt. VI, 24, εὐθυμάχας ol. VII, 15, εὐρυόπας h. fr. 238 [1]) ὀρθοδίκας pyt. XI, 9.

d. *Prior pars adverbium.*

Ae: καταφαγᾶς [2]) fr. 352.

P: ἐνδομάχας ol. XII, 14, μαψυλάκας nem. VII, 105, ὑψιπέτας h. pyt. III, 105.

Ex his quæ enumeravi adjectivis verbalibus suffixo α (η) formatis, quæ omnia, excepto χαλκοάρας, activam habent significationem, videre licet Pindarum, qui in ceteris compositorum generibus Aeschylo multo fere minorem habeat numerum, in hoc tamen copiosiorem esse. Duo (εὐρυόπας, ὑψιπέτας) sumpsit ab Homero, qui quidem præter ea unum tantum alterumve adhibet (κλυτοτέχνης, λαβραγόρης). Atque cur Pind. plura quam Aesch. adhibuerit, id credo fuisse quod adjectiva verbalia suffixo α (η) formata atticæ dialecto quodam modo displicuerunt, placuerunt doricæ. Quod eo declarari mihi videtur, quod Aeschylus attica forma in -η numquam utitur (dependentiæ composita hoc suffixo formata tria modo adhibet et quidem in accusativo plur.: ἑκατοντάρχας, στρατάρχας, ταξιάρχας).

Eadem videtur esse ratio apud Soph. et Eur. Soph: εὐνόμᾳ Ai. 601, τοὺς δισσάρχας 390, κοκκοβόας fr. 900, ὑψιπέτας fr. 423, 1, χαλκοβόαν OC. 1046; Eur: ἀδυβόᾳ Bacch. 127, μελιβόας fr. 775, 32, μηλονόμας Alc. 572, ὠκυρόαν Bacch. 569. Atticæ autem formæ in -η nulla habeo exempla quæ afferam.

[1]) Cfr. Grdz. 453.

[2]) Cfr Lob. 434.

3. Pars posterior suffixo το formata.

a. *Prædicativa ratio interest inter partes.*

Ae: *νυμφόκλαυτος* ag. 749 (*ν-τος Ἐρινύς såsom brud begråten*[1]), *κασίγνητος*[2]) (cfr nostrum *barnfödd)* h. ag. 327 (*ἀνδρῶν κ-ων*), pr. 347 (*κ-ου τύχαι*), sept. 632 (*τὸν αὐτοῦ σοῦ κ-ον*), 674[3]) (*κ-τῳ κάσις*), *κασιγνήτη* h. pr. 636 (*κ-ταις*), pers. 185 (*κ-τα*).

P: *κασίγνητος* h. nem. X, 85, *κασιγνήτα* h. pyt. III, 32.

b. *Prior pars dativo instrumenti respondet.*

α. *Posterior pars intransitivam vim habet.*

Ae: *μιλτόπρεπτος* fr. 114 (*μόροις*), *φονόρυτος* sept. 938 (*γαίᾳ*).

P: *αὐτόματος* h. pyt. IV, 60 (*κελάδῳ*), fr. 147, 3 (*πίνοντες*), *αὐτόρυτος* pyt. XII, 17 (*χρυσοῦ*).

β. *Pars posterior passivam vim habet.*

Ae: *αἱματόφυρτος* pt. eum. 366, *αἰχμάλωτος* al. ag. 334, *ἁλίρρυτος* sup. 868 (*ἄλσος hafomströmmad)*, *ἀξονήλατος* sup. 181, *ἀργυρήλατος* al. fr. 183 (*κέρασι*), *ἀργυρώνητος* al. ag. 949, *γάποτος* pers. 621 (*τιμάς*), ch. 97 (*χύσιν*), 164 (*χόας*), *γομφόδετος* sup. 846 (*δόρει*), *γυναικογήρυτος* ag. 487 (*κλέος*), *δακτυλόδεικτος* ag. 1332 (*μελάθρων*), *δακτυλόδικτος* fr. 55, *δῃάλωτος* sept. 72 (*πόλιν*), *δημόκραντος* ag. 457 (*ἀρᾶς*), *δημόπρακτος* sup. 942 (*ψῆφος*), *διόσδοτος* sept. 948, eum. 626, ag. 1391, *δοριτίνακτος* sept. 155 (*αἰθήρ*),

---

[1]) Dind: *sponsis deflendus,* Pass: *von Bräuten beweint oder zu beweinen.* At perspicuum esse videtur poetam id non dixisse Helenam sponsis deflendam esse sed aliquam Furiam, in formam sponsæ (Helenæ) versam, Trojam venisse et, ut multæ lacrimæ effunderentur, effecisse.

[2]) Cfr Grdz. 144, 175.

[3]) Hunc v. ejecit D.

δορίτμητος ch. 347, *δουρίκλυτος* h. pers. 85, *δουρίπηκτος* sept. 278 (*λάφυρα δάων δ-χθ'* [1]) *ἁγνοῖς δόμοις*), *ἐλαιόφυτος* pt. pers. 884, *ἐριόστεπτος* sup. 23 (*κλάδοισιν*), *θαλασσόπληκτος* pers. 307 (*νῆσον*), *θεήλατος* al. ag. 1297, *θεόκραντος* pt. ag. 1487, *θεόπτυστος* sept. 604 (*γένει*), *θέορτος* pr. 765 (*γάμον*), *θεοστύγητος* ch. 635 (*ἄχει*), *θεόσυτος* pt. pr. 116, 596 (*θεόσσυτος* pr. 643), *θεοτίμητος* h. ag. 1337, *θεότρεπτος* pers. 904, *θεοφόρητος* al. ag. 1140 *(inspirerad)*, *θέσφατος* h. ag. 1321 (*μόρου*); subst. *θ-ον* sept. 618, *κηρόπλαστος* al. pr. 574 (*δόναξ*), *κιρκήλατος* sup. 62, *κροκόβαπτος* al. pers. 660 (*εὔμαριν*), *λυκοδίωκτος* [2]) sup. 350 (*δάμαλιν*), *μοιρόκραντος* ch. 612 (*ἦμαρ*), eum. 392 (*θεσμόν*), *μονόκλαυτος* sept. 1064 (*μ-ον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς*), *ναύφρακτος* [3]) al. pers. 950 (*Ἰάνων ν-ος Ἄρης*), 1029 (*ὅμιλον*), *οἰστροδίνητος* pr. 589 (*κόρης*), *οἰστροδόνητος* al. sup. 572, *πάμμικτος* pers. 53 (*ὄχλον*), 903 (*ἐπικούρων*), *πηλόπλαστος* fr. 373, *πορφυρόστρωτος* ag. 910 (*πόρος*), *πυρίδαπτος* eum. 1041 (*λαμπάδι*), *πυρίφατος* sup. 633, *πυρίφλεκτος* al. fr. 167 (*κάμακες*), *σιδηρόπληκτος* sept. 912, *σφυρήλατος* al. sept. 816, pers. 747, *τροχήλατος* al. pers. 1001 (*σκηναῖς*), fr. 171 (*τρίοδον*), *φοινικόβαπτος* eum. 1028, *χαλκήλατος* al. sept. 386, *χαλκόδετος* al. sept. 160 (*σακέων*), fr. 55 (*κοτύλαις*), *χρυσήλατος* al. sept. 644 (*ἄνδρα*), eum. 182 (*θώμιγγος*), *χρυσόκμητος* ch. 617 [4]) (*ὅρμοις*), *χρυσόπαστος* al. ag. 776, *χρυσότευκτος* al. sept. 660, fr. 184. — *αὐτοδάικτοι* pt. sept. 375 (*ἀ-οι θάνωσιν dödade af hvarandra)*, *αὐτοδίδακτος* h. ag. 991, *αὐτόθηκτος* fr. 371 (*ξίφος*), *αὐτόκλητος* al. eum. 170 *sjelfbjuden*, *αὐτόκτιτος* pr. 301 (*ἄντρα sjelfgjord)*, *αὐτόσσυτος* al. eum. 170.

a

---

[1]) Cod. *δουρίπληχθ'*.
[2]) Cod. *λευκόδικτον*.
[3]) Cfr Grdz. 303.
[4]) v. l.

P: αἰχμάλωτος al. pr. 244, ἀλίπλακτος pyt. IV, 14 [1] (γᾶς), ἁμαξοφόρητος fr. 72 (οἶκον), διόσδοτος pyt. VIII, 100 (αἴγλα), fr. 102 (ἀρχάν), θεμίπλεκτος nem. IX, 52 (στεφάνοις), θεόδματος h. ol. VI, 59, θεόδοτος pt. istm. IV, 25, θέορτος ol. II, 40 (ὄλβῳ), θεόσδοτος h. pyt. V, 13, fr. 171, 4, θέσφατος h. pyt. IV, 71, subst. istm. VII, 31 (θ-ων), μελισσότευκτος fr. 266, ναυσικλυτός h. nem. V, 9, fr. 4, 1, ναυσιφόρητος pyt. I, 33 (ἀνδράσι), ὀνομάκλυτος h. fr. 279, σφυρήλατος al. fr. 223 (ἀνάγκαις), τοξόκλυτος fr. 279, χαλκέλατος al. ol. VII, 36 (πελέκει), αὐτόφυτος al. pyt. III, 47 (ἑλκέων).

c. *Prior pars dativo loci (temporis) respondet.*

α. *Pars posterior intransitivam vim habet.*

Ae: νυκτιφρούρητος pr. 861 (θράσει).

β. *Pars posterior passivam vim habet.*

Ae: θαλασσόπλαγκτος al. pr. 467 (θ-α ναυτίλων ὀχήματα), λουτροδάικτος ch. 1071, ὀνειρόφαντος ag. 420, ποδένδυτος ch. 998 (νεκροῦ π-ον δροίτης κατασκήνωμα, *likets fotomvecklade badkarstäcke i. e. vecklädt om likets fot)*, πυθόκραντος ag. 1255 (τὰ π-α), πυθόχρηστος al. ch. 901 (μαντεύματα), φρενόπληκτος pr. 1054, ἡμερόφαντος ag. 82 (ὄναρ), νυκτίπλαγκτος ag. 330 (ν-ος ἐκ μάχης πόνος), 12 (ν-ον εὐνὴν ἔχω), ch. 524 (ἐκ ν-ων δειμάτων), 751 (ν-ων ὀρθίων κελευμάτων).

P: ὀρίκτιτος fr. 267 (συός *på bergen boende)*, ἐαρίδρεπτος fr. 45, 7 (λοιβᾶν).

In iis compositis, quorum prior pars respondet dativo adverbiali, posterior est adjectivum verbale in -τος, magnam suam Aeschylus excogitandi sollertiam declaravit et quidem in iis, quorum posterius membrum passivam habet significationem. Nulla enim sunt aut apud Aeschylum

[1]) v. l.

aut apud Pindarum exempla verbalium in -τος activæ significationis cum dativo adverbiali compositione junctorum. Alterius autem generis eorum, quorum posterior pars passivam habet significationem, eo plura et quidem, ut jam dixi, apud Aeschylum inveniuntur exempla. Etenim Pindarus quum fere 20 hujus generis usus sit, Aeschyl. non minus 70 adhibuit, quorum plus dimidia pars apud nullum alium scriptorem invenitur. In multo pluribus prior pars dativo instrumenti respondet. Neque ab Homero nulla receperunt (Aesch: *δουρίκλιτος*, *θέσφατος*, *αὐτοδίδακτος*; Pind: *θεόδματος*, *θέσφατος*, *ναυσικλυτός*, *ὀνομάκλυτος* — ab Hesiodo: *θεόσδοτος*). Fuerunt enim præter hæc apud eum alia non pauca quæ imitarentur (*αἱμοφόρυκτος*, *ἀλλόγνωτος*, *ἀνδρόκμητος*, *ἀρηίφατος*, *αὐτάγρετος*, *δουρίκτητος*, *κηρεσσιφόρητος*, *μελίκρητος*, *μυλήφατος* *πυρίκαυστος*). Ad similitudinem eorum Sophocles admodum multa novavit quamquam longe abest, ut cum Aeschylo in hac re comparari possit: *ἁλίκλυστος*, *αἰχμόδετος*, *αὐτόγνωτος*, *αὐθαίρετος*, *αὐτογέννητος*, *αὐτόκτιστος*, *δορίληπτος*, *κυνοσπάρακτος*, *χαλκόπληκτος*, *χερόπληκτος*, *χειρόδεικτος*, *χειροδάικτος*. Multo rarius prior pars dativo loci respondet. Cujus generis nulla ab Homero sumpserunt Aeschylus et Pindarus, quamquam ne talia quidem apud eum defuerunt (*ἑλεόθρεπτος*, *οὐρανόδεικτος*).

d. *Prior pars adjectivum, adverbialem in modum adhibitum.*

α. Posterior pars activam vel intransitivam vim habet.

Ae: *ἀγνόρυτος* pr. 435, *πάμπρεπτος* ag. 117 (*ἕδραισιν*), *πάμφθαρτος* ch. 296 (*μόρῳ*), *πανάρκετος* ch. 70 (*νόσου*), *πάνδυρτος* al. pers. 940 (*αὐδάν*), 944, *πολύμνηστος* pt. ag. 821 (*χάριν*), *πολύρυτος* [1]) al. sup. 843 (*πόρον*).

---

[1]) Cod. *πολύρρυτος*.

β. Posterior pars passivam vim habet.

Ae: ἀκριτόφυρτος sept. 360 (ἀ-ος γᾶς δόσις), ἀπρικτόπληκτος ch. 425 (ἀ-α χερὸς ὀρέγματα), ἠλίβατος [1]) h. sup. 351 (πέτραις), κακόστρωτος ag. 556, κραιπνόσυτος pr. 279 (θᾶκον), λαβρόσυτος pr. 601, μελάνδετος h. sept. 43 (σάκος), νεάγγελτος ch. 736 (φάτιν), νεαίρετος ag. 1063, νεόδρεπτος al. sup. 333 (κλάδους), νεόρρυτος ag. 1351 (ξίφει), ὀξυμήνιτος eum. 472 [2]) (φόνου διαιρεῖν ὁ-ου δίκας *mord öfver hv. man vredgas häftigt)*, παγκαίνιστος ag. 960 (κηκῖδα π-ον *alltjemt förnyad, alltid ny)*, παντόφυρτος eum. 554 (τὰ πολλὰ π-α), πολύευκτος al. eum. 537 (ὄλβος), πολύκλαυτος h. pers. 674, ag. 1526, πολύμνηστος pt. ag. 1459 (αἷμα), πολύπλαγκτος h. sup. 571 (Ἰώ), πολυπλάνητος al. ch. 425 (π-τα [3]) χερὸς ὀρέγματα), πολύχωστος ch. 351 (τάφον).

P: ἀλίβατος h. ol. VI, 64 (πέτραν), δωδεκάγναμπτος ol. III, 35 (τέρμα), νεόδματος pt. istm. III, 80 (στεφανώματα), νεόκτιστος al. nem. IX, 2 (Αἴτναν,) pyt. IV, 206 (θέναρ), πολύγναμπτος pt. ol. III, 28 (μυχῶν), πολύγνωτος nem. X, 37 (γένος), πολύκλειτος ol. VI, 71 (γένος), fr. 206 (Θήβαν), πολύφατος ol. I, 8 (ὕμνος, *månguppstämd, mångstämmig)*, nem. VII, 81 (θρόον), pyt. XI, 47 (ἀγώνων *mycket omtalade)*, ὠκυδίνατος istm. IV, 7 (ἁμίλλαισι).

Hujus generis (d) compositis Aeschylus et Pindarus, si aut cum Homero aut cum posteris scriptoribus conferuntur, non abundant. Atque quorum posterior pars activam vel intransitivam habet significationem apud Aeschylum perpauca, apud Pindarum nulla sunt. Apud Homerum si quærimus quo modo res se habeat, is præter ea, quæ receperunt Aeschylus et Pindarus, non pauca usurpavit et quidem multo plura passivæ significationis. Præter cetera

---

[1]) Verbi origo obscura est; cfr Pass.

[2]) v. l.

[3]) Cod. πολύπλαγκτα.

posuit priore in parte adjectiva quæ sunt *νέος* et *πολύς*: *πολύκλυστος*, *πολύπλαγκτος*, *πολυδάκρυτος* (*γόος*), [1] *πολυάρητος*, *πολυήρατος*, *πολύκεστος*, *πολύκλητος*, *πολύκμητος*, *πολύλλιστος*, *πολύτρητος*, *νεόδαρτος*, *νεόπλυτος*, *νεόπριστος*, *νεόσμηκτος*, *νεότευκτος*, *νεούτατος*.

Πᾶς autem adjectivum, quod ab Aeschylo primo cum adjectivis verbalibus in *-τος* junctum a posteris scriptoribus in hujus generis compositis tam sæpe adhibetur, apud Homerum tamen omnino non invenitur cum adjectivis verbalibus junctum (excepto *πάναιθος*). Sophocles ad similitudinem eorum, quæ dixi, talia finxit qualia sunt *νεόρρυτος*, *νεοχάρακτος*, *νεόρραντος*, *νέορτος*, *πάμφλεκτος*, *πάγχριστος*, *πάμπληκτος*, *παγκόνιτος*, *πολύσχιστος*, *κακάγγελτος*, *λεπτοσπάθητος*, *ὀξυκώκυτος*, *ὀξύθηκτος*, *πυκνόστικτος*, *ταχύρρωστος*.

e. ***Prior pars adverbium.***

α. ***Significatio activa vel intransitiva.***

Ae: *ἀγέλαστος* h. ag. 794 (*πρόσωπα*), fr. 418 (*φρήν*), *ἄγευστος* al. fr. 238 (*παρθένοις γαμηλίων λέκτρων ἀ-οις*), *ἄκλαυτος* h. sept. 696 (*ἀ-οις ὄμμασι*), *ἀκόμπαστος* sept. 558, *ἀμφίλεκτος* al. ag. 1585 (*ἀ-ος ὢν κράτει*), *ἀναμπλάκητος* al. ag. 345 (*θεοῖς ἀ-ος*), *ἀνωφέλητος* al. ch. 752, *ἄπαυστος* al. sup. 574 (*αἰῶνος ἀ-ου*), *ἀπένθητος* pt. ag. 895 (*ἀ-ῳ φρενί*), eum. 912 (*γένος*), *ἀσφάδαστος* al. ag. 1293, *ἄσωτος* al. ag. 1597 (*βορὰν ἄ-ον γένει*), *ἄτρεστος* al. pr. 116 (*μάχας ἀ-οι*), ag. 1402 (*καρδίᾳ*), *ἄφθεγκτος* al. eum. 245, *δυσκύμαντος* ag. 653 (*κακά*), *δυσπόνητος* al. pers. 515 (*ὦ δ-ε δαῖμον*), *δυσχάριστος* fr. 134, *ἐπίρρυτος* al. eum. 907 (*καρπὸν γαίας ἐ-ον*), *εὔπρεπτος* sup. 722 (*ἡ 'πικουρία εὔ-ος*), *ὑπέρβατος* al. ag. 428.

P: *ἀγάφθεγκτος* ol. VI, 91 (*ἀοιδᾶν*), *ἄγνωστος* h. ol. VI, 67 (*φωνὰν ψευδέων ἄ-ον*), *ἀπείρατος* h. ol. X, 18 (*ἀ-ον στρατὸν καλῶν*), nem. I, 23 (*ἀλλοδαπῶν οὐκ ἀ-οι*

[1]) Cfr *πάνδυρτον αὐδάν* apud Ae.

δόμοι), ἀδύνατος al. nem. VII, 55, ἄπρηκτος h. istm. VII, 7 (ἄ-ων κακῶν), ἀφθόνητος ol. XIII, 24 (ἀ-ος ἔπεσσιν γένοιο), ἀφώνητος al. pyt. IV, 237 (ἀ-ῳ ἄχει), ὑψίβατος al. nem. X, 47 (πόλιες).

Apud Hom. non desunt hujus generis exempla: ἀδάκρυτος, ἄπαστος, ἄπρηκτος, ἀπείρητος, ἄπνευστος, ἄπυστος, ἐπιεικτός. Soph. non pauca finxit: ἀτελεύτητος, ἀφόβητος, ἄψαυστος, ἄδερκτος, ἀλύπητος, ἀστένακτος, ἀψόφητος, εὔσεπτος, εὔμναστος, περιβόητος.

β. Significatio passiva.

αα. Posterior pars puram, ut ajunt, participii perfecti vim habet.

Ae: ἀδάματος sept. 233, ἀδείμαντος pers. 162, ἄδμητος h. sup. 149, ἄδρεπτος sup. 663, ἄελπτος h. pers. 265, ἄθαπτος h. sept. 1014, 1045, ἀθέριστος pt. fr. 127, c., ἀθέρμαντος ch. 629, ἄθικτος al. eum. 683, ἄιστος h. eum. 565, ἀκάρπωτος al. eum. 714, ἀκέλευστος al. ag. 731, 979, ἀκήρατος h. pers. 614 (ποτόν), ag. 661 (σκάφος), ἄκλαυτος h. eum. 565, ἄκλητος al. pr. 1024, ch. 838, ἀκνίσωτος pt. fr. 422, ἀκοίμητος al. pr. 139 (ῥεύματι), ἄκρατος al. ch. 578 (αἷμα), 65 (νύξ), pr. 678 (ἄ-ος ὀργήν), ἄκραντος al. ag. 248 (τέχναι Κάλχαντος οὐκ ἄ-οι), ch. 882 (ἄ-α βάζω), ἄκρυπτος al. sup. 296 (κἄκρυπτά γ' [1]) Ἥρας ταῦτα τἀμπαλάγματα), ἀμήνιτος al. sup. 975 (ἀ-ῳ βάξει), ag. 649 (χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀ-ον θεοῖς), ἄμεμπτος al. pers. 692 (ἄ-ος χρόνου), sup. 629 (τέρμον' ἄ-ον πρὸς ἅπαντα), ἀμίαντος al. pers. 578, ἄμικτος al. ag. 321 (βοήν), ἀμφίζευκτος pers. 130, ἀμφίλεκτος al. ag. 881 (πήματα), ἀναίμακτος al. sup. 196 (φυγάς), ἀνάρχετος eum. 526 (βίον [2])), ἀναύγητος pr. 1028, ἀνέλπιστος al. sup. 329 (φυγήν), ἀνηκίδωτος fr. 277 (ἀκιδωτός Hesych.), ἀνήροτος h. pr. 708 (γύας), ἀνοίμωκτος

---

[1]) Cod. καὶ κρυπτά γ'.

[2]) Cod. ἄναρκτον.

ch. 433 (ἄνδρα), 511 (τύχης), ἀπήμαντος h. ag. 379 (ἔστω δ'ἀ-ον), sup. 576 (σθένει), ἀπόρθητος h. pers. 347 (πόλις), ἀπόπτυστος al. eum. 191 (ἀ-οι θεοῖς), ἀπρομήθητος sup. 357, ἀπρόοπτος pr. 1074, ἀπροσδόκητος al. pr. 680, sup. 712, ἀρρυσίαστος pt. sup. 610, ἀτάρβητος h. fr. 196, ἀταύρωτος al. ag. 244, ἀτημέλητος al. ag. 891, ἀτίετος al. eum. 385, ἀτρίακτος ch. 339, ἄτρυτος al. eum. 403 (πόδα), ἄτρωτος al. ch. 532, ἄφαντος h. ag. 624, ἄφερκτος ch. 446 (μυχοῦ δ'ἄ-ος), ἄφετος al. pr. 666, ἀφθόνητος ag. 939, ἀφοίβαντος eum. 237, ἀφόρμικτος eum. 332, 346 (ὕμνος), ἄφρακτος al. ch. 186 (σταγόνες ἄ-οι πλημμυρίδος), ἀφρόντιστος al. ag. 1377 (ἀγὼν οὐκ ἀ-ος νείκης παλαιᾶς), ἀφύλακτος al. ag. 337, ἀχάλκευτος al. ch. 493, ἀχείματος sup. 136, διάδετος pt. sept. 122 (δ-οι γενῦν ἱππιᾶν χαλινοί), δίθηκτος pr. 863 (ξίφος), δύσβατος al. pers. 1069, 1073 (αἶα δ-ος, *till olycka beträdd*), δυσθάνκτος pers. 574 (βοᾶτιν αὐδάν), δυσδάκρυτος pt. ag. 442 (ψῆγμα), δύσφατος pt. ag. 1152 (κλαγγᾷ), ἔκκριτος al. sept. 57, ἐνδυτός al. eum. 1028 (ἐσθήμασι), ἐξαίρετος h. ag. 954, eum. 402, ἐπακτός al. sept. 583, 1019, ἐπίσσυτος al. ag. 887, 1150, ἐπιστρεπτός [1]) h. ch. 350 (αἰῶ), sup. 997 (ὥραν ἐ-ὸν βροτοῖς), ἐπίχαρτος al. pr. 159 (ἐχθροῖς ἐ-α πέπονθα), ag. 722 (γεραροῖς ἐ-ον), ἐρίδματος ag. 1461 (ἔρις ἐ-ος ἀνδρὸς οἰζύς "*firmiter fundatus*") [2]), εὔθετος al. sept. 642, εὔτακτος al. pers. 399, εὐφίλητος sept. 107 (πόλιν), παλαίφατος h. sept. 766 (ἀρᾶν), παλίμπλαγκτος pt. pr. 838 (δρόμοις), παλίνορτος ag. 154 (μῆνις), περίκλυστος h. pers. 596 (π-κλύστα νᾶσος), 879 (νᾶσοι π-οι), περίπεμπτος ag. 87 (π-α θυοσκεῖς), περίρρυτος h. eum. 77 (πόλεις), περίσεπτος pt. eum. 1037, προσδοκητός pr. 935 (πάντα π-ά μοι), προσπαρτός pr. 142 (δεσμῷ π-ὸς ἐγώ), προῦπτος al. sept. 848 (λόγος), πρόσφατος h. ch. 804

---

[1]) *ἐπιστρέφειν rikta sin uppmärksamhet på något.*
[2]) Alii ab δαμάω deducunt.

(δίκαις), συγκαλυπτός pr. 496, σύμφυτος al. ag. 107 (αἰών), 153 (τέκτονα), σύνθετος al. pr. 686, τρίπαλτος sept. 985 (πημάτων), τριπάχυντος ag. 1476 (τ-ον[1]) δαίμονα), ὕποπτος al. ag. 1637, ὑψιγέννητος eum. 43 (κλάδον).

P: ἄγνωστος h. istm. III, 48 (ἀπειράτων ἄ-οι σιωπαί oberömd), ἀδείμαντος istm. I, 12 (παῖδα), nem. X, 17 (σπέρμα), ἀδίαντος h. nem. VII, 73 (σθένος), ἀδόκητος h. nem. VII, 31, ἀκέντητος ol. I, 21 (δέμας), ἀκήρατος h. pyt. V, 32 (ἀνίαις *kraftiga tyglar*), ἀκίνητος h. ol. IX, 35 (ῥάβδον), pyt. IV, 57 (ἥρωες), fr. 58, 3 (τέρας), ἀκλάρωτος pt. ol. VII, 59 (χώρας ἀ-ον), ἄκραντος al. ol. I, 86 (ἔπεσι), ἀμίαντος al. fr. 106 (φάος), ἀμφίρυτος h. istm. I, 8 (Κέῳ), ἀμώμητος h. pyt. II, 74 (φρενῶν καρπὸν ἀ-ον), ἀναίτητος fr. 151, 8 (βόας), ἀπείρᾰτος ol. VI 54 (βατίᾳ), ἀπήμαντος h. ol. VIII, 87 (βίοτον), ἀποίητος pt. ol. II, 18, ἀπρίατος h. fr. 151, 8, ἀρίγνωτος h. pyt. IV, 95 (πέδιλον), ἀτάρβατος h. pyt. IV, 84 (γνώμας), ἀτέκμαρτος al. pyt. X, 63, ol. VII, 45, ἄτρωτος al. nem. XI, 10 (καρδίᾳ), ἄφαντος h. ol. I, 46, ἀφθόνητος ol. X, 7 (αἶνος), ἐξαίρετος h. ol. IX, 29, ἐπακτός al. pyt. VI, 10, ol. XI, 93, ἐπιτακτός al. pyt. IV, 236 (μέτρον), εὐαίνητος pyt. IV, 177, εὔδματος h. pyt. XII, 3 (κολώναν), παλαίφατος h. nem. VI, 32 (γενεά), παλιναίρετος al, fr. 54, πολύβατος fr. 45 (π-ον ἄστεος ὀμφαλόν), πρόσφατος h. pyt. IV, 299 (π-ον adv.), πρόφαντος al. ol. I, 116 (σοφίᾳ), πρόφατος ol. VIII, 16, σύμφυτος al. istm. III, 14 (ἀρετάν), συνετός al. pyt. V, 107, τηλέφαντος fr. 1 (γέρας), τηλέφατος fr. 58, 4 (ἄστρον), ὑπέρφατος ol. IX, 70, fr. 74, 8.

Hujus generis (αα) compositorum Aeschylus paulo minus 90 adhibuit, quorum sexta fere pars ante eum fuit, tertia pars a nullo alio scriptore adhibita est, Pindarus 30 fere usurpavit, quorum dimidia fere pars ante eum fuit.

---

[1]) V. l.

ββ. Pars posterior potentialem vim habet.

Jam adjectivis verbalibus in -ος supra vidimus significationem neque potentialem neque debendi aut necessitatis plane abesse. Quæ tamen significationes in adjectivis verbalibus in -τος et antiquiores et multo frequentiores sunt. Atque potentialis quidem horum adjectivorum verbalium significatio apud Aeschylum et Pindarum æque fere frequens est atque ea de qua supra egimus participii perfecti. Jam apud Homerum permulta sunt hujus significationis exempla: *ἄαπτος, ἀδάμαστος, ἀθέσφατος, ἄικτος, ἀκήλητος, ἀκίχητος, ἀκόρητος, ἄκριτος, ἄλαστος, ἄλυτος, ἀμέγαρτος, ἀμείλικτος, ἀμέτρητος, ἀναβατός, ἀνασχετός, ἀνεκτός, ἀνήκεστος, ἄπιστος, ἄπλητος, ἀρίγνωτος, ἄρρηκτος, ἄσβεστος, ἄσχετος, ἄτλητος, ἄφθιτος, ἄφραστος, εὐήρυτος, νήγρετος, παλινάγρετος.* Sæpissime *α* privativum prior est pars. *Δυς* autem particula, quæ apud tragicos tam frequenter insit in compositis, quum perpaucis in compositis adhibeatur ab Homero, tum numquam cum adjectivis verbalibus in -τος conjungitur. Eadem est ratio apud Pindarum (excepto *δύσβατος*).

Significatio quidem potentialis si quærimus quo modo orta sit, hæc ratio simillima est ejus, qua in nostro sermone participium perfecti passivi ad significationem potentialem transgreditur. Etenim ut talia qualia sunt *lättskött, lättläst, svårskött, svårläst,* significant: *som lätt, svårt kan skötas, läsas* (cfr: *det är lättare sagdt än gjordt* = *det kan lättare sägas än göras),* ita, opinor, in græco sermone significatio potentialis in verbalia in -τος paulatim irrepsit.

Atque etiam latino in sermone eandem licet videre rationem [1]) (invictus = *okuflig).* Transgredior ad enumerationem.

---

[1]) Cfr Das V. II, 360.

Ae: ἄγναμπτος pt. pr. 163, ἀδήριτος h. pr. 105, ἄθελκτος sup. 1056, ἄκαμπτος al. ch. 455, ἀκίχητος h. pr. 184 (ἤθεα), ἀκόρεστος al. pers. 999 (αἰχμῆς ἀ-ον), ἀκόρετος al. ag. 1143 (ἀ-ος βοᾶς), 1117 (στάσις), ἄκριτος h. sup. 371 (πρύτανις), ἄλαστος h. pers. 990 (πρόκακα), ἄλυτος h. pr. 155 (δεσμοῖς), ἀμάχετος al.[1]) sept. 85 (ὕδατος), ἄμβροτος[2]) h. eum. 259, ἀνασχετός h. pr. 919, ἀναύδητος al. sept. 897 (μένει), ἀνεκτός h. ag. 1364, ἀνήκεστος h. ch. 516, fr. 244, ἄνιπτος h. ag. 1459, ἀξύστατος al. ag. 1467 (ἄλγος *smärta som ej kan lugnas, stillas*[3])), ἀπέραντος al. pr. 153 (Τάρταρον), 1078 (ἀ-ον δίκτυον ἄτης), ἀπέρατος pt. sup. 1049 (φρήν), ἄπιστος h. pr. 832 (τέρας), ἄπλατος[4]) h. pr. 371 (ἀ-ου[5]) ζάλης), ἄπληστος al. eum. 976 (ἀ-ον κακῶν), ἀπρόσδεικτος sup. 794 (πέτρα), ἀπρόσοιστος pers. 91 (στρατός), ἄρρηκτος h. sup. 190 (σάκος), pr. 6 (πέδαις), ἄσαντος ch. 422 (θυμός), ἄσβεστος h. pr. 531, ἄστεκτος fr. 220, ἄτεγκτος al. fr. 413 (ἀ-ος παρηγορήμασιν), ἀτέκμαρτος al. pers. 910 (μοίρας ἀ-τοτάτης), ἀτόλμητος ag. 375[6]), ἀτόπαστος fr. 115, ἄφερτος ag. 395, ἄφθιτος h. ch. 1037, ἄφραστος h. sup. 94, pers. 165 (μέριμνα), ἄφυκτος al. pr. 903 (ὄμμα), δυσαγκόμιστος pt. eum. 262 (αἷμα), δυσάγκριτος sup. 126 (πόνοι), δυσάλωτος al. pr. 166 (ἀρχάν), δυσάρεστος al. eum. 928 (δαίμονας), δύσαρκτος pt. ch. 1024 (φρένες), δυσέκδυτος[7]) fr. 435, δυσεύρετος al. pr. 816, δυσθέατος al. pr. 69 (θέαμα), δυσίατος al. ag. 1103 (κακόν), δυσκατάπαυστος al. ch. 470 (ἄλγος), δύσκριτος al. pr. 458 (δύσεις), ag. 981 (ὀνειράτων), δύσλεκτος pers. 702, δύσλυτος al. pr. 19, δύσοιστος al. pr. 690 (πήματα), δυσπάλαιστος al. ch.

[1]) ἀμάχητος a ceteris scriptoribus adhibetur.
[2]) Grdz. 333.
[3]) Cfr Passow.
[4]) Grdz. 278.
[5]) Cod. ἀπλήστου.
[6]) Locus corruptus.
[7]) Alii: δυσέκλυτος.

692, sup. 468, δυσπαράθελκτος sup. 386 (κότος), δυσπαραίτητος pt. pr. 34 (φρένες), δύσπεμπτος ag. 1190, δυσπολέμητος al. sup. 647 (Δῖον), δύσποτος eum. 266 (πώματος), δυστέκμαρτος al. pr. 497 (τέχνην), δύστλητος pt. ag. 1571, ἔκκρουστος sept. 542 (δέμας) *qui moveri potest*[1]) (D.), ἔκπλυτος al. eum. 281 (μίασμα), εὔαρκτος pers. 193 (στόμα), εὔβατος al. pr. 718 (εὔ-ος περᾶν ποταμός), εὐθήρατος al. sup. 86, εὔκριτος al. sup. 397, εὔκρυπτος al. ag. 623, εὐξύμβλητος al. pr. 775, εὔποτος al. pr. 676, εὐφόρητος pt. ch. 353, εὐφύλακτος al. sup. 998, εὐχείρωτος al. pers. 452 (στρατόν), κάτοπτος al. ag. 307 (πορθμοῦ κ-ον[2]) πρῶνα), μεταλλακτός sept. 706 (δαίμων), παρβατός al[3]) sup. 1048 (φρήν), πρόσπλατος pr. 716 (π-οι[4]) ξένοις).

P: ἀβάπτιστος al. pyt. II, 80 (ἀ-ος ἅλμας), ἄβατος al. ol. III, 47 (σοφοῖς ἄ-ον κἀσόφοις), nem. III, 20 (ἅλα), ἄδυτος h. pyt. XI, 4 (ἄ-ον τριπόδων θησαυρόν), ἄκαμπτος al. istm. III, 71, pyt. IV, 72, ἀμαιμάκετος[5]) h. istm. VII, 35 (τριόδοντος), ἀμβατός h. pyt. X, 27 (οὐρανός), ἄμβροτος h. nem. X, 7, ἀμέτρητος istm. I, 37 (ἁλός), ἀναρίθμητος al. ol. VII, 25 (ἀμπλακίαι), ἀνίκατος h. pyt. IV, 91 (φαρέτρας), ἀπάλαιστος nem. IV, 94, ἀπείραντος pyt. IX, 36 (ἀλκᾶς), ἀπέραντος al. nem. VIII, 38 (πεδίον), ἄπιστος h. pyt. X, 50, ἄπλατος h. pyt. I, 21, ἄπλετος istm. III, 29 (δόξας), ἀπρόσικτος nem. XI, 48 (ἐρώτων), ἀπροσόρατος ol. II, 74 (πόνον), ἄρρηκτος h. istm. V, 44 (φυάν), ἄσβεστος h. istm. III, 60 (ἀκτίς), ἄτλατος h. ol. VI, 38 (πάθας), ἀτόλματος istm. VII, 11 (μόχθον), ἄτρυτος al. pyt. IV, 178 (πόνον), ἄτρωτος al. istm. III, 18 (ἄ-οι παῖδες θεῶν),

---

[1]) Alii aliter intelligunt.

[2]) Cod. κάτοπτρον. Dind: *prospiciens;* at potius, credo, significat: *från (öfver) hvilken man kan se ned.*

[3]) παραβατός.

[4]) Cod. πρόσπλαστοι.

[5]) Hujus verbi origo obscura est (vide Passow).

ἄφατος h. nem. I, 47 (μελέων), ἄφθιτος h. pyt. IV, 291, ἄφυκτος al. istm. VII, 65 (χερί), δύσβατος al. nem. VII, 97 (ἀμαχανιᾶν), ἔμπρακτος pt. pyt. III, 62 (μαχανάν), παρφυκτός pyt. XII, 30.

Licet videre Aeschylum hujus generis (ββ) compositorum plus 70 usum esse, e quo numero supra 50 ipse novavit. Pindarus ad 30 adhibuit, quorum tamen multo plura ex parte ab Homero sumpsit, ex parte communia cum Aeschylo habet.

Sophocles quoque hujus generis composita finxit et quidem sæpius ita, ut priore in parte δυς particulam poneret: ἀποτίβατος, κατάμεμπτος, δυσθεράπευτος, δυσκάθαρτος, δύσνιπτος (cfr ἄνιπτος), δυσπρόσοπτος (cfr ἀπροσόρατος), δυσπρόσοιστος (cfr ἀπρόσοιστος, δύσοιστος), δυσκόμιστος, δυσλόγιστος, δυσέριστος, δυσπέλαστος.

γγ. Pars posterior debendi vel necessitatis significationem habet.

A potentiali significatione ad debendi atque necessitatis vim sine magna difficultate transitum est, id quod jam apud Homerum eo facilius fieri potuit, quod adjectiva verbalia in -τέος nondum orta erant: ἄδυτος, ἀπόβλητος (ἔπος, δῶρα) = ἀποβλητέος (Plat.). Cujus in -τέος formæ exempla apud Aeschylum quoque et Pindarum perpauca sunt [1]). Atque composita quidem verbalia in -τέος Pindarus nulla, Aeschylus unum habet: συγκαλυπτέος, pr. 523 (λόγος). Ita factum est, ut talia qualia sunt ἄαπτος, ἀμέγαρτος a significatione *qui adiri non potest, cui invideri non potest* transirent ad significationem *quem adire, cui invidere non oportet (licet)*, cfr in latino sermone *inaccessus (lucus) = in quem accedere non licet.* Sed tamen et apud Homerum et apud Pindarum rara est hæc compositorum adjectivorum

---

[1]) Cfr Das V. II, 355 sqq.

verbalium in -τος significatio. Apud Aeschylum autem latius patuit.

Ae: ἄαπτος h. fr. 211, ἀβδέλυκτος fr. 130, ἀβουκόλητος sup. 929, ἀγέλαστος h. ch. 30 (ἀ-οις ξυμφοραῖς), ἄδαιτος ag. 147 (θυσίαν), ἀείμνηστος al. pers. 760 (ἔργον), ἄθικτος al. ag. 371 (ὅσοις ἀ-ων χάρις πατοῖτο), ἀμέγαρτος h. pr. 402, sup. 642 (ποίμναν), ἀπευκτός al. ag. 638 (πήματα), sup. 790 (ἄνδρα), ἀπεύχετος ch. 155 (ἄγος), 624 (γαμήλευμα), ἄτλητος h. ag. 408 (ἄ-α τλᾶσα), ἐπήρατος h. eum. 958, ἐποίκτιστος ag. 1221 (γέμος), εὐδάκρυτος ch. 181 (τάδε), κατάπτυστος al. ch. 632 (κακόν), eum. 68 (κόραι). Adjectivum quoque priore in parte poni potest: πάγκλαυτος al. sept. 368 (ἀλγέων), pers. 822 (θέρος), πανδάκρυτος al. sept. 654 (γένος), πάνδυρτος al. sept. 968 (ἰὼ π-ε σύ), πολυδάκρυτος h. ch. 333 (πένθη).

P: ἐπήρατος h. pyt. V, 73 (κλέος), istm. V, 11 (δόξαν), εὐήρατος pyt. IX, 8, μεταλλακτός fr. 241.

Ex adjectivis verbalibus in -τος multa sunt quæ alias aliam habeant significationem: ἀδήριτος, ἄνιπτος, ἄγνωστος, ἄκλαυτος, ἀμφίλεκτος, ἀγέλαστος, ἄθεκτος, ἄτρωτος, ἀφθόνητος et alia. Sunt sane etiam quæ quo in numero ponenda sint pro certo statui non possit (ἄβατος, ἄδυτος, ἄαπτος, ἄπιστος).

Quod Curtius [1]) dicit discrimen significationis interesse inter barytona et oxytona eorum verbalium in -τος, quorum pars prior sit præpositio, hoc apud Aeschylum et Pindarum nondum confirmatum est. Etenim ut oxytona non ita raro participii perfecti passivi significationem habent (Ae: ἐνδυτός, ἐπακτός, ἐπιστρεπτός, μεταλλακτός, προσδοκητός, προσπαρτός, συγκαλυπτός, P: ἐπακτός, ἐπιτακτός συνετός, ita hæc tantum oxytona potentialem vim habent: Ae: ἀνασχετός, ἀνεκτός; P: μεταλλακτός, παρφυκτός.

[1]) Das V. II, 361.

4. Pars posterior suffixo τα (τη) formata.

a. *Prædicativa ratio interest inter partes.*

Ae: ἁβροβάτης pers. 1072, fr. 57, ἑβδομαγέτης sept. 800.

b. *Prior pars dativo adverbiali respondet.*

α. *Pars posterior activam vel intransitivam vim habet.*

Ae: πυριβρεμέτης pt. sept. 207 (π-τᾶν [1]) χαλινῶν), ᾀδοβάτης pers. 924 [2]), ἀρχηγέτης al. sup. 251, 184, αὐρι-βάτης fr. 278, ἐλειοβάτης pers. 39.

P: ἀρχαγέτας al. pyt. V, 60, ol. VII, 78.

β. *Pars posterior passivam vim habet.*

Ae: πυραύστης al. fr. 303, πυθοχρήστης ch. 940.

P: ἰοδέτας fr. 45, 6 (ἰ-τᾶν στεφάνων), κισσοδέτας [3]) fr. 45, 9 (θεόν).

c. *Prior pars adjectivum, adverbialem in modum positum.*

α. *Pars posterior intransitivam habet vim.*

P: βαρυφθέγκτας fr. 265 (β-τᾶν λεόντων).

β. *Pars posterior passivam vim habet.*

Ae: αὐρισστάτης ch. 821 (αὐ-αν νόμον θήσομεν *prospere institutus* [4]) (D)).

d. *Prior pars adverbium.*

α. *Pars posterior activam vel intransitivam habet vim.*

Ae: ἀλλύτας pt. [5]) sept. 146 (στόνων ἀ-ας), sup. 805 (μόρος ἀ-ας [6])), ἀναστάτης ag. 1227, ἐπιστάτης h. sept. 815, pers. 379, ἐπιτιμητής al. pr. 77, ἐπόπτης al. pr. 299, fr.

[1]) Cod. πυριγενετᾶν.
[2]) Cod. ἀγδαβάται.
[3]) Cfr Grdz. 628.
[4]) Alii active interpretantur.
[5]) ἀναλύτης.
[6]) Ambobus locis hoc vocabulum tantum conjectura nititur.

305, 1 (ἐ-ην ἔποπα), καταιβάτης al. pr. 359 (κεραυνός), κατόπτης h. sept. 41, 369, παραστάτης al. pers. 956, παρβάτης h.[1]) eum. 553, προδότης al. pr. 1068, προστάτης al. sept. 408, προφήτης al. sept. 611, συνωμότης al. eum. 127, ὑπηρέτης al. pr. 954, 983.

P: ἐπόπτας al. nem. IX, 5, ἐριβρεμέτας h. istm. III, 64 (ἐ-τᾶν θηρῶν), ἐρικλάγκτας pyt. XII, 21 (ἐ-αν γόον), εὐεργέτας al. ol. II, 104, παραστάτας al. nem. III, 36, προφάτας al. nem. I, 60, συμπότας al. ol. I, 61.

β. Pars posterior passivam vim habet.

Ae: ἀτίτης[2]) ag. 72, eum. 256, ἐφέτης[3]) al. pers. 79, παρασπιδτής al. fr. 309.

Hujus generis (4) compositorum in -της apud Homerum multa sunt et quidem plura activæ vel intransitivæ significationis: ἐμπυριβήτης, ἀκαλαρρείτης, βαθυρρείτης, ἠπεροπευτής, ἀγχιμαχητής, αἰειγενέτης, εὐρρείτης, μετανάστης, ὑποφήτης, ὑψιβρεμέτης; Hes: πρωτηρότης, μεταναιέτης, ὀψαρότης. Sed tamen ne passivæ quidem significationis exempla desunt apud Homerum: ἱπποκορυστής, χαλκοκορυστής (cfr simpl. κορυστής, ἀσπιστής).

Sophocles autem determinativa in -της pauca finxit (οἰοβώτης, ἀγροβότας, ὀρεσσιβάτης, βαρυβρεμέτης).

5. Pars posterior suffixo ες formata.

a. *Prædicativa ratio interest inter partes.*

α. Pars posterior significationem activam vel intransitivam habet.

Ae: ἀρχηγενής ag. 1628 (ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀ-ῆ *som blifvit (utgöra) början*, cfr id quod nostri dicunt *men-*

---

[1]) *παραβάτης.*
[2]) Alii active interpretantur.
[3]) Alii active; cfr Pott II, 1, 968.

niskoblifven), αὐτάρκης al. ch. 757 (νῆδυς αὐ-ης τέκνων *sjelftillräcklig)*, ἀρχαιοπρεπής al. pr. 407, ἀτιμοπενθής eum. 793, 822 (κόραι Νυκτὸς ἀ-εῖς), λευκοπρεπής sept. 88 (λεώς), μονοστιβής ch. 768 (εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μ-ῆ), ὁμοιοπρεπής ag. 793 (ξυγχαίρουσιν ὁ-εῖς).

β. *Pars posterior passivam vim habet.*

Ae: μονογενής h. ag. 898 (μ-ὲς τέκνον, cfr *min enfödde son)*.

Horum (a) similia sunt Homerica: ἁλιοτρεφής, πρεσβυγενής, νεοθηλής; Soph: καινοπαθής.

b. *Prior pars dativo instrumenti respondet.*

α. *Pars posterior intransitivam vim habet.*

Ae: αἱματοσταγής al. sept. 836 (νεκρούς), θεομανής al. sept. 653, πλουτογαθής ch. 801 (μυχόν), φονολιβής ag. 1427 (φ-εῖ τύχᾳ), eum. 164 (φ-ῆ θρόμβον).

P: ποδάρκης h. ol. XIII, 37 (ἁμέρα), pyt. V, 33.

β. *Pars posterior passivam vim habet.*

Ae: ἁλιβαφής pers. 275, ἁλουργής ag. 946, βροτοστυγής pr. 799 (Γοργόνες), ch. 51 (δνόφοι), γηγενής al. pr. 351, Δαρειογενής pers. 6, 145, Διογενής h. sept. 127, δορυπαγής sup. 743 (νῆας), ἡλιοστιβής pr. 791 (ἀντολάς), Ἡφαιστοτυκής fr. 66 (δέπας), θεοφιλής al. pr. 281, 2 (τύχας), eum. 869 (χώρας θ-εστάτης), θυμοπληθής[1]) sept 686 (ἄτα), Καδμογενής al. sept. 302 (στρατόν), κροκοβαφής pt. ag. 1121 (σταγών), κωπήρης al. pers. 416 (στόλον), λαοπαθής pers. 945, Λητογενής al. sept. 149, λινορραφής al. sup. 134, Νειλοθερής sup. 70 (παρειάν), νυκτηρεφής ag. 460, παμμιγής pt. pers. 269, παντομισής eum. 644 (κνώδαλα), πετρηρεφής al. pr. 300, πισσήρης ch. 268 (κηκῖδι π-ει φλογός) πλανο-

[1]) Alii active interpretantur.

στιβής eum. 76 (*χθόνα*), *πλινθυφής* pr. 450 (*δόμους*), *τοξοτευχής* sup. 288, *χαλκήρης* h. pers. 408 (*στόλον*), *χθονοτρεφής* ag. 1407.

P: *ἁλιερκής* ol. VIII, 25 (*χώραν*), *θεοφιλής* al. istm. V, 62 (*πόλιν*), *λαοσεβής* pyt. V, 95 (*ἥρως*).

c. *Prior pars dativo loci respondet.*

α. *Pars posterior intransitivam vim habet.*

Ae: *ἑτερορρεπής* al. sup. 403 (*Ζεύς*), *ὀσφυαλγής* al. fr. 374, *πεδοστιβής* al. pers. 126 (*λεώς*), sup. 1000 (*κνώδαλα*), *φρενομανής* ag. 1141.

β. *Pars posterior passivam vim habet.*

Ae: *Αἰγυπτογενής* pers. 35, *Σουσιγενής* pers. 643 (*θεόν*), *Ἀσιατογενής* pers. 12 (*ἰσχύς*), *ἁμαξήρης* al. ag. 1054 (*θρόνον*), *ἠπειρογενής* pers. 42, *μεσολαβής* eum. 157 (*μ-εῖ κέντρῳ*), *πεδιήρης* pers. 566 (*κελεύθους*), *ποδήρης* al. ag. 1594 (*τὰ μὲν π-η*), ag. 898 (*στέγης στῦλον π-η*), *φρενώλης* sept. 757.

Apud Homerum non pauca sunt quorum prior pars dativo adverbiali respondeat: *ἀνεμοτρεφής*, *διογενής*, *διοτρεφής*, *κεντρηνεκής*, *κυκλοτερής*, *μοιρηγενής*, *ὑδατοτρεφής*, *αἰθρηγενής*, *ἁλιαής*, *λυκηγενής*; Hesiodus: *αὐτοφυής*, *Θηβαγενής*. Dativo loci Pindarus quidem nulla habet quorum prior pars respondeat. Cujus generis Sophocles quoque nulla aut pauca finxit. Contra non desunt apud Sophoclem quorum prior pars dativo instrumenti respondeat: *αὐτοδαής*, *αὐτοσφαγής*, *αἱμοβαφής*, *ἱππομανής*, *θνητογενής*, *θεογενής*, *καρπομανής*, *λινογενής*, *μουσομανής*, *νευροσπαδής*.

d. *Prior pars adjectivum, adverbialiter positum.*

α. *Pars posterior activam vel intransitivam vim habet.*

Ae: *βαρυπεσής* eum. 369, *ἰσοτριβής* ag. 1443 (*ξύνευνος σελμάτων ἰ-ής* [1])), *μεγαυχής* pt. pers. 641 (*δαίμονα*), *παντ-*

[1]) Cod. *ἱστοτριβής*.

αρκής pers. 855, πολυκρατής ch. 406, ὠμοδακής sept. 692 (ἵμερος).

P: μεγαυχής pt. nem. XI, 21 (παγκρατίῳ), νεοθαλής h. nem. IX, 48 (νικαφορία), ὀξυρεπής pt. ol. IX, 98 (δόλῳ).

β. *Pars posterior passivam habet vim.*

Ae: ἐπασσυτεροτριβής ch. 426 (ἐ-ῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα), καινοπηγής sept. 642 (σάκος), λευκήρης pers. 1056 (τρίχα), νεογενής al. ch. 530 (δάκος), νεοζυγής h. pr. 1009 (πῶλος), νεοσπαδής eum. 42 (ξίφος), νεοσφαγής al. fr. 433 (ταῦρος), ὀρθοδαής ag. 1022 (τὸν ὀ-ῆ ἀνάγειν), παμφαής al. pers. 612 (μέλι), παντελής al. ch. 560 (σαγήν), sup. 601 (ψηφίσματα), πανώλης al. sup. 96 (βροτούς), pers. 732 (δῆμος), πλειστήρης eum. 763 (ἅπαντα π-η χρόνον), ταχυήρης pt. sup. 33 (ὄχῳ τ-ει).

P: πολυγαθής h. pyt. II, 28 (εὐναί).

Cum his comparanda sunt Homerica talia qualia sunt ἀπαλοτρεφής, θεσπιδαής, νηγενής, νεοαρδής, νεοτευχής, πολυκαγκής, πολυσπερής, πρωτοπαγής. Sophocles hujus generis perpauca finxit (νειηκονής, νεοπλυνής).

e. *Prior pars adverbium.*

α. *Posterior pars activam vel intransitivam vim habet.*

Ae: ἀεικής h. pr. 97, ἀκλαγγής pr. 803 (κύνας), ἀληθής h. sept. 439, ἀμφιθαλής h. ag. 1145 (ἀ-ῆ κακοῖς βίον), ch. 394 (Ζεύς), ἀμφιλαφής al. ag. 1015 (δόσις, cfr nostrum *omfattande = stor)*, ch. 331 (γόος), ἀνωφελής al. pr. 33, ἀσεβής h. sept. 831, ἀσινής h. sept. 826, ag. 1341, ἀτερπής h. sup. 685, pr. 31, ἀφειδής al. ag. 195 (νεῶν τε καὶ πεισμάθων ἀ-εῖς), δυσσεβής al. sept. 598, δυστερπής ch. 277 (κακά), ἐκπρεπής h. pers. 442, 184, ἐμβριθής al. pers. 693, ἐμμανής al. pr. 675, eum. 860, ἐμπρεπής al. sup. 116, ἐξαρκής al. pers. 237, ἐπιβριθής eum. 965, ἐπιτυχής al. sup. 744 (κότῳ *som träffar målet)*, εὐθαλής pt. fr. 304, 5,

εὐπειθής al. *som lätt öfvertalar* ag. 274, ch. 259, sup. 623, εὐπετής al. pers. 95 (πηδήματος), sup. 995 (μύσαγμα), 1011 (τόδε) cfr nostrum *faller sig lätt*, εὐπρεπής al. pers. 833, εὐσεβής al. ag. 372, εὐτραφής al. ch. 898 (γάλα), sept. 309 (ὕδωρ), εὐφεγγής al. pers. 387, εὐφιλής eum. 197 (ποίμνης εὐ-ής), εὐώδης h. pers. 617, ag. 597, ναμερτής h. pers. 246, νηλής h. pr. 42, ὀπισθοβριθής fr. 360 (ἔγχος), συμπρεπής sept. 13, sup. 458, ὑπερβαρής ag. 1175, χαμαιπετής al. ag. 920 (βόαμα), ch. 964.

P: ἀλαθής h. ol. I, 28, ἀμφιλαφής al. ol. IX, 88 (δύναμις), ἀναιδής h. nem. XI, 45 (ἐλπίδι), ol. XI, 110 (πότμον), ἀσεβής h. fr. 97, 1, ἀτρεκής h. ol. III, 12, διαπρεπής al. istm. IV, 49 (δ-έα νᾶσον), ἐκπρεπής h. pyt. VII, 14, εὐθαλής al. pyt. IX, 74, εὐσεβής al. ol. III, 43, εὐτερπής pt. ol. VI, 105 (ὕμνων εὐ-ὲς ἄνθος), εὐώδης h. ol. VII, 32, nem. XI, 41, νηλής h. pyt. XI, 22, προπετής al. nem. VI, 65 (κλᾶρος), χαμαιγενής h. pyt. IV, 98 (ἀνθρώπων), χαμαιπετής al. pyt. VI, 37 (ἔπος), ol. IX, 13 (λόγων).

β. Pars posterior passivam habet vim.

Ae: ἀβλαβής al. sept. 68, pers. 555, ἀμεμφής sup. 581, ἀσινής h. ch. 1018, eum. 315, ἀστιβής al. sept. 859 (χέρσον), ἀσφαλής h. pers. 348, ἀσχαδής fr. 363, ἀτενής h. ag. 71, ἀφανής al. sept. 860, fr. 55, 9, δυσμαθής al. ag. 1255, δυσφιλής al. ag. 1232, ἐγγενής al. sept. 582, ἐκφανής al. pers. 398 (ἐ-εῖς ἰδεῖν), eum. 244, ἐμφανής al. pers. 518, ἐμφερής al. ch. 206, ἐξώλης al. sup. 741, ἐπιχαρής pt. pr. 160 (ὅτῳ τάδ' ἐ-ῆ), εὐμαθής al. eum. 442, εὐπειθής al. eum. 829, εὐπιθής pr. 333, ag. 982, εὐσταλής al. pers. 795 (στόλον), εὐφιλής ag. 34 (εὐ-ῆ χέρα), ζαπληθής pt. pers. 316 (γενειάδα), ἰθαγενής h. pers. 306, κατηρεφής h. eum. 294, παλαιγενής h. pr. 220, περιπετής al. ag. 233 (πέπλοισι π-ῆ *kringfladdrad)*, προσφερής al. ag. 1218 (π-εῖς μορφώμασιν),

ch. 176 (*π-ῆς ἰδεῖν*), *προσφιλής* al. sept. 580, *συγκλινής* fr. 79, *συμμιγής* al. sept. 741, *ὑπερτενής* pt. fr. 127, c, *ὑπερφυής* al. fr. 226 (*σμίνθος*).

P: *ἀβλαβής* al. pyt. VIII, 56 (*λαῷ ἀ-εῖ*), ol. XIII, 26 (*λαόν*), *ἀμεμφής* ol. VI, 46, *ἀπειθής* al. fr. 15 (*τύχα*), *ἀστραβής* al. ol. II, 90 (*ἀ-ῆ χίονα*), *ἀσφαλής* h. pyt. III, 86, *ἀτειρής* h. ol. II, 36 (*ἀ-εῖ σὺν ἀγαθῷ*), *ἀτενής* h. nem. VII, 88 (*ἀ-εῖ νόῳ*), *ἀφανής* al. fr. 223 (*ταρτάρου*), *ἐγγενής* al. nem. X, 51 (*σφίσιν ἐ-ές*), *ἐμφανής* al. fr. 229 (*ἄλγος*), *ἐμφυής* ol. X, 20, *ἐπιφανής* al. pyt. VII, 7, *ὁμοκλής* pt. fr. 70, *συγγενής* al. pyt. V, 17, IV, 133, *τηλεφανής* h. fr. 95, 7.

Jam apud Homerum multa sunt exempla illius, quod supra pertractavi, generis (e) quum activæ vel intransitivæ significationis (*ἀριπρεπής, ἀπευθής, δυσαής, ἐκπρεπής, ἐπηρεφής, παλιμπετής, ὑπεραής*) tum etiam plura passivæ (*ἀριφραδής, εὐεργής, εὐήρης, εὐκαμπής, εὐπηγής, εὐρραφής, παλαιγενής, ἀφηρεφής, ἀμφιδρυφής, κατηρεφής*). Sophocles quoque nonnulla finxit: *ἀποστιβής, καταρρυής, ὑπερβριθής* — *ἀκαλυφής, ἀστεργής, ἀψεγής, διηλιφής, καταστεφής, κατασκαφής*.

Etiam ex adjectivis verbalibus in *-ης* unum alterumque ad significationem potentialem transisse videtur (Ae: *δυσμαθής, εὐμαθής*; P: *ἀστραβής ἀμεμφής*; cfr Hom: *ἀαγής, ἀτειρής ἀριφραδής*, Soph: *ἀστραφής*).

In generis determinativi adjectivis verbalibus in *-ης* adhibendis licet videre Aeschylum multo copiosiorem quam Pindarum fuisse. Nam quum Pindarus ad 40 adhibuerit, Aeschylus ad 140 usus est. Ac si ea omittuntur, quæ aut ab Homero sumpta sunt aut utrique sunt communia, Aeschylus plus 100 novavit, quorum dimidia fere pars a nullo alio scriptore adhibita est, Pindarus contra tantum 12 finxit (tria ab eo solo adhibita). Id quoque animadvertendum est, quum Aeschylus priore in parte non minus sæpe nomen quam adverbium ponat, Pindarum cum adjectivis verbalibus in *-ης* nomen perraro conjunxisse. Homerus

quidem magna in multitudine hujus generis verbalium nomen priore in parte habet.

6. Pars posterior suffixo τηρ formata.

Ae: *ἀναλυτήρ* ch. 159, *ἀναστατήρ* sept. 1015, ch. 303, *ἀτιμαστήρ* sept. 637, *διαλλακτήρ* pt. sept. 908, *ἐπαμβατήρ* ch. 280 (*σαρκῶν ἐ-ας λειχῆνας*), *ἐποπτήρ* al. sept. 640, *καταισχυντήρ* ag. 1363, *κατοπτήρ* al. sept. 36, *ὑπασπιστήρ* sup. 182 (*ὄχλον δ' ὑ-ῆρα*), *ἐξαυστήρ* fr. 366.

Pindarus unum habet: *συνοικιστήρ* ol. VI, 6. Hom: *ὁμοκλητήρ*.

Hæc omnia sunt nomina agentis, excepto *ἐξαυστήρ*, quod nomen instrumenti significat. Comparari possunt ea quæ nostri dicunt *kaffekokare*, *brännvinsprofvare* et similia. Nonnumquam adjectivorum in modum cum substantivis conjunguntur: *ἐπαμβατῆρας λειχῆνας*, *ὄχλον ὑπασπιστῆρα*.

7. Pars posterior suffixo τορ formata.

Ae: *θεομήστωρ* pers. 654, *πολυμνήστωρ* sup. 535, *δυσευνάτωρ* sept. 293 (*δράκοντας*), *ἐκδέκτωρ* fr. 194 (*πόνων ἐ-ωρ*), *ἐφάπτωρ* pt. sup. 312, *προσίκτωρ* eum. 119 (*οὐκ ἐμοὶ π-ες*), 441 (*σεμνός*), *συλλήπτωρ* al. ag. 1508, *συνδαίτωρ* eum. 351, *συνίστωρ* al. ag. 1090 (*στέγην σ-ορα αὐτοφόνα κακά*, *συνοικήτωρ* eum. 833.

Hom: *ἐπιβώτωρ*, *ἐπιίστωρ*; Soph: *ὑπερίστωρ*.

Talia nulla inveniuntur apud Pindarum.

Dignum est observatu quod nonnumquam fit, ut nomen agentis cum objecto, quod ajunt, conjungatur: *συνίστορα αὐτοφόνα κακά* (cfr Cav. Synt. § 30 A. anm. 2).

8. Pars posterior suffixo τι formata.

Ae: *κεντροδήλητις* sup. 563 (*ὀδύναις κ-τισι* [1]), cfr id quod nostri dicunt: *stickande smärta)*, *πυρδαῖτις* ch. 606 (*π-ῆτιν* [2]) *πρόνοιαν*).

---

[1]) Cod. *κεντροδαλήτοις*.

[2]) Cod. *πυρδαῆ τινα*.

Talia composita apud Pindarum nulla sunt, apud Aeschylum dubia, quum illa duo conjectura nitantur. Hom: νῆστις.

9. Pars posterior suffixis μον, ον formata.

a. *Pars posterior activam vel intransitivam habet vim.*

Ae: ἱπποβάμων al. pr. 805 (στρατὸν ἱ-ονα *som färdas till häst)*, sup. 284 (ἱ-οσιν καμήλοις *gå som häst i. e. göra en hästs tjenst*, cfr *gå som slaf*, *dräng* et similia), λεοντοβάμων fr. 224 (σκάφη λ-ων *som går (står) på lejonfötter)*, πεδοβάμων ch. 591 (πτανά τε καὶ π-ονα) — ἀμνήμων al. sept. 606, ἀξυνήμων ag. 1060, ἀφράσμων h. ag. 1401, εὐθήμων al. ch. 84 (δωμάτων εὐ-ες), εὐτλήμων al. pers. 28.

P: ἀμνάμων al. istm. VI, 17.

Ae: ἀπόλλων ag. 1080 (ἀ-ων[1]) ἐμός).

P: ἀμφικτίων al. pyt. IV, 66 (ἀ-ίονες), περικτίων h. nem. XI, 19 (π-όνων).

b. *Pars posterior passivam habet vim.*

Ae: αὐτορέγμων fr. 117, ἀτρύμων sept. 875 (κακῶν ἀ-ες).

P: ὀλβοθρέμμων fr. 245 (Κῆρες).

10. Pars posterior suffixis σιο, μο, λο, νο formata.

Ae: ἀνάρσιος h. ag. 511, πεδάρσιος al. pr. 269 (i. q. μετάρσιος), εὐθνήσιμος ag. 1293 (αἱμάτων), ὑπερτοξεύσιμος al. sup. 473 (μίασμα οὐχ ὑ-ον), τοξόδαμνος al. pers. 86 (τ-ον Ἄρη), ἀτέραμνος h. pr. 190, 1062, ἐξίτηλος al. fr. 155 (αἷμα), εὐπέμπελος eum. 476 (μοῖραν).

P: διαπρύσιος[2]) h. nem. IV, 51, παλίμβαμος, pyt. IX, 18 (π-ους ὀδούς), παρμόνιμος al. pyt. VII, 20 (εὐδαι-

---

[1]) Ἀπόλλων nom. pr. ambiguo ab ἀπόλλυμι derivatur; cfr ἑλέναυς (ag. 689) et similia.

[2]) Cfr Grdz. 601.

μονίαν), *ἔπαλπνος* [1]) pyt. VIII, 88, *εὐτράπελος* al. pyt. IV, 105 (*ἔπος*), pyt. I, 92 (*κέρδεσσι*), *παλιντράπελος* ol. II, 41 (*πῆμα*), *ὑπερφίαλος* [2]) h. pyt. IV, 111.

11. Participia suffixis *ντ* (*αντ*), **feminina suff.** *εσ-jα*, *'α* **formata.**

Ae: *τοξοδάμας* pers. 26, *ἠριγένεια* h. fr. 357, *ἀμφίσβαινα* pt. ag. 1233.

P: *εὐρυμέδων* al. ol. VIII, 31, *ἀδάμας* [3]) h [4]) pyt. IV, 71, fr. 88, 3, *ἀκάμας* h. nem. VI, 40 (*πόντου*) ol. I, 87 (*ἵππους*), *σχοινοτένεια* al. fr. 47 (*ἀοιδά*).

12. Pars posterior stirps verbalis nullo suffixo addito.

Ae: *δορικμής* ch. 365 (*δ-ῆτι λαῷ*), *λιμοθνής* ag. 1274, *νεοκράς* al. fr. 336 (*ν-ᾶτας σπονδάς*) ch. 344 (*ν-ᾶτα φίλον*), *ἀγνώς* (ignotus) h. ch. 677, sup. 993, *ὀδυνοσπάς* fr. 374 (*γέροντος*), *ἔπηλυς* al. sept. 34, *μονόζυξ* pers. 139, *κρυσταλλοπήξ* pers. 501 (*κ-πῆγα διὰ πόρον*), *οἰστροπλήξ* al. pr. 681, *κατῶρυξ* h. pr. 452.

P: *ἀγνώς* h. istm. II, 12 (*οὐκ ἀ-ῶτ' ἀείδω ignotus*), pyt. IX, 60 (*ἀ-ῶτα θηρῶν ignarus*), istm. II, 30 (*ἀ-ες κώμων ignarus*), *ἀρίγνως* nem. V, 12 (*υἱοί*).

Hom: *νεοδμής*, *δίζυξ*, *δίπλαξ*, *τρίπλαξ*, *ἀδμής*; Soph: *βαρυβρώς*, *ἀμφιτρής*, *σιδηροκμής*, *νεοσπάς*, *ὁλοσπάς*, *ὀξυπλήξ*, *κυματοπλήξ*, *ἀρρώξ*, *ἀμφιπλήξ*, *ἀντιπλήξ*, *καταρρώξ*.

Dignissimum est observatu quod adjectiva verbalia, quorum prior pars sit *α* privativum, cum genetivo et activa et passiva significatione non raro conjunguntur, quod genus ne ab Homero quidem plane alienum est: *ἄσιτος*, *ἄπαστος*

[1]) Cfr Grdz. 264.
[2]) Cfr Grdz. 708.
[3]) Pro substantivo adhibetur.
[4]) Nomen proprium.

ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος (Od. IV, 788). Atque sæpius sane adjectiva verbalia in -τος ita adhibentur: Ae: ἄγευστος λέκτρων fr. 238 (γεύεσθαί τινος *smaka på något)*, ἄτρεστος[1]) μάχας pr. 416, ἀγὼν οὐκ ἀφρόντιστος νείκης παλαιᾶς *väl förberedd genom den gamla tvedrägten* (cfr Cav. Synt. § 72 r. anm.) ag. 1377, φίλων ἄπιστοι *ej öfvertalade af v.* sept. 875, ἄφρακτοι *(lösta, forsande från)* σταγόνες δυσχίμου πλημμυρίδος ch. 186, ἀκόρεστος *(omättlig på)* αἰχμῆς pers. 999, ἀκόρετος βοᾶς ag. 1143, ἄπληστος κακῶν eum. 976, μάχης sup. 742, ἄμεμπτος χρόνου *(med afs. på t.)* sup. 629. P: ἀβάπτιστος ἅλμας (cfr ἀφρόντιστος) pyt. II, 80, ἄγνωστος (act.) ψευδέων ol. VI, 67, ἄγνωστος (pass.) ἀπειράτων istm. III, 48, ἀκλάρωτος *(utan andel)* χώρας ol. VII, 59, ἀπείρατος *(utan erfarenhet af)* καλῶν ol. X, 18, ἀ-ος ἀλλοδαπῶν nem. I, 23.

Aliis suffixis formata verbalia ita rarius ponuntur: πολυκτόνων οὐκ ἄσκοποι (act.) θεοί ag. 461, νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς (act.) ag. 195, αἶσαν ἀγνῶτα (act.) θηρῶν pyt. IX, 60, οὐκ ἀγνῶτες (act.) κώμων οὔτε ἀοιδᾶν istm. II, 30, κακῶν ἀτρύμονες *ej utmattade af, trötta (mätta) på lidanden* sept. 875, cfr ἀφρόντιστος.

Etiam ea, quorum prior pars est alia particula atque *α* privativum, nonnumquam cum genetivo conjunguntur: *significatio activa vel intransitiva:* Ae: ποίμνης τοιαύτης δ'οὔτις εὐφιλής *(älskar en sådan hjord)* θεῶν eum. 197, γυναῖκες δωμάτων εὐθήμονες *(ordnarinnor)* ch. 84, χάριν ἀπότροπον κακῶν ch. 42, τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις eum. 910, γᾶς ἔννομοι sup. 565, μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλήν fr. 55, γᾶς ἐπιμόλους sept. 629, ναῶν ἐπόχους pers. 54, (παῖδα) ἐπῳδὸν ἀημάτων ag. 1418, λέκτρων σύννομ' εὐγενὲς γύναι pers. 704; *significatio passiva:* Ae: οἱ θεῶν ἀγχίσποροι fr. 155, μυχοῦ δ'ἄφερκτος ch. 446, διάδετοι

[1]) τρέσσ' Ἀΐδης ἀσβίστου κελάδου (Hes.).

γενῦν ἱππιᾶν χαλινοί sept. 122. P: ἐχθρῶν ἀπάοροι pyt. VIII, 90, ἀντίτομα ὀδυνᾶν pyt. IV, 221.

De singularibus quibusdam determinativorum generibus.

In numero eorum compositorum, quorum pars posterior est adjectivum verbale, sunt nonnulla quæ propter eam rationem, qua adhibeantur, eodem loco, nulla posterioris partis suffixi ratione habita, exponenda sint. Duo sunt genera distinguenda.

1. *Unum est horum.*

Ae: ἀνδροθνής[1]) ag. 814 (ἀ-ῆτας Ἰλίου φθορὰς *Trojas förstöring, i hvilken männen stupade)*, ἀνδροκμής[2]) al. ch. 889 (ἀ-ῆτα πέλεκυν *bila genom hv. män stupa)*, eum. 248 (μόχθοις ἀ-ῆσι), 956 (ἀ-ῆτας τύχας), sup. 679 (ἀ-ὴς λοιγός), δακρυοπετής sup. 112 (πάθεα δ-πετῆ[3]) *lidanden till följd af hv. tårar rinna)*, αἱμόρρυτος fr. 230 (αἵ-υτοι φλέβες *ådror i hv. blodet strömmar)*, δακρυσίστακτος[4]) pr. 398 (δ-ον ῥέος *ström af rinnande tårar)*, τριχορρυής fr. 270 (δέρμα τ-ές[5]) *hud på hv. håret faller af)*, χειμάρροος h. fr. 280, 3 (πλεκτάνην χ-οον *regnströmshvirfvel)*, χρυσόρρυτος pr. 805 (νᾶμα χ-ον *guldströmmande flod)*, ἀνθόνομος sup. 539 (ματέρος ἀ-ους ἐπωπάς *min moders blomsterbetningshöjder = fält, på hv. blommor afbetades)*, βούνομος al. fr. 243 (β-οί τ' ἐπιστροφαί *oxbetestillhåll = platser, der oxar beta)*, βούθυτος al. ch. 261 (β-οις ἐν ἤμασιν *oxoffringsdagar)*, sup. 706 (β-οισι τιμαῖς *fester der oxar offras)*.

P: ἱερόθυτος al. fr. 225 (ἱ-ον θάνατον *offerdöd = såsom offer liden död)*, πολύθυτος al. pyt. V, 77 (π-ον ἔρανον

[1]) Cfr λιμοθνής ag. 1274.
[2]) Dind: viros interficiens; cfr tamen δορικμῆτι λαῷ (ch. 365).
[3]) Dind. lacrimas ciens.
[4]) Dind. lacrimis stillans.
[5]) D. pilos amittens.

gästabud, der mycket offras), nem. VII, 47 (*πομπαῖς mångoffersfester)*.

Hujus generis composita ad nomina sua ita adjunguntur, ut posterior compositi pars significet actionem, cujus subjectum, quod ajunt, prior pars sit. Id autem vocabulum, ad quod refertur compositum, significat, quo tempore vel quo loco vel quo instrumento vel qua causa actio fiat. Cui rationi verba transferendi non nihil simile noster sermo habet: *sittande plats, lek (på hv., i hv. man sitter)* (cfr Eur. Phoen. 293: *γονυπετεῖς ἕδρας (knäfallande ställning) προσπίτνω σ', ἄναξ*), *stående plats, gående middag (under hv. man går), lidande gång (genom hv. det lider framåt)*, multa ejusdem generis. Si quæritur quo modo illa græca composita suethice interpretanda sint, possunt sane sententiis relativis dissolvi eo modo, quem supra significavi. Qua in re similia sunt quodam modo compositis possessivis: *ἀμβλωπὸς βίος ett lif under* (sive: *i följd af) hv. blicken blifver slö, μεγιστόπολις den genom hv. staden blifver stor*. Sed nonnumquam posterior pars nomini illi sine translatione adjuncta esse cogitari potest, ita ut prior pars prædicative vel adverbialiter ponatur vel etiam objecti munus sustineat: *δακρυοπετῆ πάθεα lidanden som (strömma ut såsom) ge sig uttryck i tårar, δακρυσίστακτον ῥέος af tårar flödande ström, χρυσόρρυτον νᾶμα flod, som låter guld strömma* [1]). Quin etiam licet ex conjunctione vocabulorum composita ita fingere, ut pars posterior græci compositi nomine actionis suethice reddatur: *tåreströmslidanden, oxoffringsfester*. Quocumque modo suethice interpretamur, græca illa composita cum nominibus suis ad unum tam arte confusa videntur, ut, quae ratio esset inter partes, non plane intelligeretur.

Tamen ad illustrandam eam quæ est inter partes rationem non alienum est comparare talia composita qualia

---

[1]) Cfr Cav. Grekisk Syntax § 33 anm. 3.

sunt: *βουκολεῖν βοῦς, ἵππους* (Hom.), *οἰνοχοεῖν νέκταρ* (Hom.), *ταυροκτονεῖν βοῦς* (Soph.), *μηλοσφαγεῖν ἱερά* (Soph.). Nam ut hæc quæ attuli composita conjunguntur cum objectis, quæ eandem fere habeant significationem quam habeat compositi prior pars, ita ut hæc quodam modo obscuretur, sic talibus qualia sunt *ἀνθόνομοι ἐπωπαί, βούθυτα ἤματα, ἱερόθυτος θάνατος, πολύθυτος ἔρανος, πομπή, τυμβοχωστον ἕρμα* (Soph.), *ῥακόδυτος στολή* (Eur.) respondentia activa composita cogitari possunt: *βουθύειν ἤματα, ἱεροθύειν θάνατον, ῥακοδύεσθαι στολήν* et cetera eodem modo.

Ab Homero illud genus verba transferendi alienum fuisse videtur, nisi huc referendum est: *ἱππήλατος νῆσος, γαῖα, ö, land, der hästar köras.*

Contra Sophocles et Euripides multa hujus generis composita adhibuerunt: Soph: *ἀγέλαις βουνόμοις* OR. 26 *betande oxhjordar, σπείραισι δικτυοκλώστοις* Ant. 347 *till nät flätade slyngor, ἕρμα τυμβόχωστον* Ant. 849 *till grafhög uppkastad kulle, οἰνοχύτου πώματος* Phil. 715 *bägare i hv. vin blifvit gjutet, αἱμορραγὴς φλέψ* Phil. 825 *ådra ur hv. blodet strömmar fram* (cfr *δακρύων ῥήξασα νάματα* Trach. 919, *ῥήγνυται φλέψ* Xen. Hist. gr. V, 4, 58); Eur: *ἀρκυστάταν μηχανάν* Or. 1422 (cfr *ἀρκύστατον* p. 22), *βουθύτῳ ἡδονῇ* Ion. 664 *oxoffringsfest, βούθυτον ἀμέραν* Hel. 1474 *oxoffringsdag, ῥανίσιν αἱματορρύτοις* Iphig. Aul. 1515 (cfr *δακρυπετῆ πάθεα*), *ῥακοδύτῳ στολᾷ* Rhes. 712 *påklädd trasdrägt.*

2. *Alterum genus est horum:*

Ae: *ἁλίτυπος* al. pers. 945 (*ἁ-α βάρη olyckor genom kringkastning på hafvet*), *δορίπονος* al. sept. 628 (*δ-α κακά olyckor genom ansträngning (kamp) med lansen*), *ἀδαμαντόδετος* pr. 148, 426 (*ἁ-τοισι (-οις) λύμαις misshandling genom fjettring med stål (bojor)*), *ἀρείφατος* h. eum. 913 (*ἁ-ων ἀγώνων strider som utkämpas under mör-*

dande genom Ares), fr. 146 (ἀ-ον λῆμα *djerfhet, som yttrar sig i mördande genom Ares)*, δημήλατος sup. 614 (φυγῇ δ-ῳ *flykt i följd af bortdrifning genom folket)*, δημορριφής ag. 1616 (δ-εῖς λευσίμους ἀράς *af folket genom stening verkstäld förbannelse)*, δορικανής sup. 987 (δ-εῖ μόρῳ *genom mord med lans åstadkommen död)*, δοριλύμαντος fr. 128 (δ-ους μόχθους *lidanden genom misshandling med lans)*, ξιφοδήλητος ch. 729 (ξ-οισιν ἀγῶσιν *strider genom (under) mord med svärd)*, ag. 1528 (ξ-ῳ θανάτῳ *död genom mord med svärd)*, οἰστρήλατος pr. 580 (οἰ-ῳ δείματι *förskräckelse i följd af förföljelse genom brömsen)*, παιδότρωτος eum. 496 (π-α πάθεα *lidanden (förorsakade) af sår genom barn)*, πισσοκώνητος h. fr. 118 (π-τῳ πυρί *eld, som upptändes (hvars upptändande underlättas) genom (föremålets) bestrykning med tjära)*. Nihil Pindarus simile habet.

Quum illud prius genus id habeat admirationis, quod prior pars quodam modo subjectum est posterioris partis: βούθυτος τιμή *fest vid hvilken oxar offras*, hæc ad quæ nunc transgressus sum composita per se ipsa nihil habent dignum animadversione. Prior enim pars dativo adverbiali (instrumentali, locali) respondet, ita ut posteriorem partem determinet. In eo autem hæc illis similia sunt, quod pars posterior actionem significat. Sed magnum est discrimen inter eas rationes, quibus utriusque generis composita ad nomina sua adjunguntur. Nam quum ea nomina, ad quæ illa priora composita transferuntur, significent quo tempore vel quo loco vel quo instrumento actio fiat, hæc contra ita transferuntur, ut pars posterior compositi significet actionem e qua quid oriatur vel quacum conjunctum sit. Quo autem munere illic primarium, ut ajunt, vocabulum fungitur, id hic priori compositi parti datum est. Positæ sunt hujus generis translationes in eo, quod in græco sermone non raro fit, ut cum objectis, quæ proprie apta sint verbis latius patentis significationis conjungantur an-

gustioris significationis verba ita ut illam vim majorem singulari quodam modo habeant[1]). Quam ob rem hæc ratio composita nominibus adjungendi cogitanda est orta ex eo, quod nomen illud objectum erat ejus verbi, cujus stirps in posteriore parte posita est: *ἐλαύνειν φυγήν genom bortdrifning åstadkomma flykt* (δημήλατος φυγή), *ῥίπτειν ἀράν genom kastande verkställa förbannelse*, (δημορριφής ἀρά), *τιτρώσκειν πάθεα genom sår förorsaka lidanden* (*παιδότρωτα πάθεα*), cetera eodem modo.

Ad suethice interpretandum quamquam sæpius circuitione opus est, tamen etiam licet composita ita fingere ut posteriorem compositi partem nomine actionis reddamus: *steningsförbannelse (steningsstraff) genom folket, tjärbestrykningseld.*

Ab Homero hoc genus verba transferendi prope alienum fuïsse videtur: *κληροπαλής* (hymn.) *genom skakning med lotterna åstadkommen (fördelad).* Soph: *δημόλευστος φόνος, λιθόλευστος Ἄρης.*

Etiam ex iis quæ supra (p. 30 sqq.) exposuimus compositis est unum alterumve, quod hac ratione interpretari liceat: *πολύδονος πλάνη* (p. 31) *irrfärd genom (under) mycket kringdrifvande, νυκτίπλαγκτος πόνος* (p. 43) *lidande i följd af kringdrifvande om natten, δυσκύμαντα κακά* (p. 46) *olyckor i följd af förderfligt svallande.* Possunt tamen talia qualia sunt *πολύδονος πλάνη, νυκτίπλαγκτος πόνος* ita intelligi, ut adjectiva illa genetivo respondeant, quod genus apud poetas non raro usurpatur; cfr *πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος* (p. 31) *Ixions, den förste mördarens böner, ἀντίτυπον δέμας* (p. 35), *διαδρόμους φυγάς* (p. 35), *χαμαιπετὲς βόαμα* (p. 60).

Hic animadvertendum est nonnumquam fieri, ut posterior pars etiam tum quum activam habeat vim, signi-

---

[1]) Cfr Cav. Synt. § 33.

ficet actionem, e qua quid oriatur vel quacum conjunctum sit: *ἀντικτόνοις ποιναῖσι* (p. 35) ***straff som består deri att man till gengäld dödar***, *ἀντιφόνων θανάτων*, *ἀ-ους ἄτας* ***förderf som är förenadt med vedergällningsmord***, *ἀντίμολπον ἄκος (ὕπνου)* (p. 35) ***i sång bestående botemedel mot sömn.*** De hoc genere, quod in dependentiæ compositis multo latius patet, infra copiosius disseram.

II.

Composita possessiva.

Hoc est, ut jam supra (p. 1) breviter significavi, inter compositionem determinativam et possessivam discrimen, ut, quum utraque prioris illius pars eo munere fungatur, quo per se ipsa functa est (*κακογείτων* malus vicinus), hac altera compositione nova notio fingatur, ita ut compositum fiat appellatio ejus, qui alteram partem altera determinatam habeat (*ἁβροδίαιτος* vitam mollem gerens). Non igitur alterutra partium eo munere fungitur, quo per se ipsa functa est, neque jam per se ipsa nomen est, sed conjunctis partibus tertii cujusdam attributum efficitur, ita ut partes inter se relatæ alicui attribuantur (ut in *κακοδαίμων ἡ τοῦ δαίμονος κακότης* homini attributum est).

Sed quo modo orta sint possessiva composita, his ipsis temporibus in dubium vocatum est. Nam ea antea communis fuit opinio inde a principio adjectivorum loco adhibita esse. Ut Curtius: *"der durch die zusammensetzung"*, inquit, *"entstandene neue Begriff wird einem andern worte als Eigenschaft beigelegt"* [1]).

Atque etiam Leop. Schröder hanc a determinativis ad possessiva transgressionem censet positam *"auf dem beim bahuvrîhi hinzukommenden formell nicht ausgedrückten momente der adjectivischen beziehung"* [2]). Contra quod

---

[1]) Erläut. p. 153.
[2]) Osth. p. 128.

H. Osthoffius[1]) argumentis evincere conatur possessiva composita primo substantiva fuisse et posteriore demum ætate rationem attributivam ortam esse: "*Das karmadhâraya*", inquit, "*wird dadurch zu der geltung als bahuvrîhi hinübergeführt, dass die sprache den beim karmadhâraya in seiner eigentlichen, nicht übertragenen bedeutung stehenden begriffsinhalt metaphorisch setzt. Jedes bahuvrîhi beruht im grunde auf einer metapher, insbesondere häufig auf der species von metapher, die man pars pro toto nennt*[2]) — ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, χρυσόθρονος Ἥρη *bedeuteten in ursprünglichster auffassung: "der rosenfinger, die Eos", "der goldthron, Hera": wobei anfänglich beide nomina als substantiva galten, die verbindung also eine rein appositionale noch keine engere attributive war*[3]). — *Zum adjectiv fixierte sich das bahuvrîhi wohl ohne zweifel erst dadurch, dass aus dem früheren loseren verhältnis der apposition allmählich das festere band der attribution erwuchs*" [4]).

Quam ad rem probandam nititur eo, quod Darmesteter inspiciendo talia composita franco-gallica qualia sunt *blancbec*, *grosse-tête* similia[5]) effecit, ut sint "locutions juxtaposées enrichies d'une synecdoque" [6]).

In nostro ipsorum sermone si quærimus hæc res quo modo se habeat, invenimus nostros frequentur uti hoc genere translationis, ut non solum "partem pro toto" ponant sed sæpe id, quod ad aliquem pertinet, pro eo ad quem pertinet: *ett godt hufvud*, *ett dåligt hjerta*, *ett godt namn*, *en vacker röst*, *den gröna klädningen*, *den vida kappan*, *en god klinga*, *en spetsig penna*, permulta ejusdem generis;

---

[1]) Osth. p. 128—132.
[2]) Ibdm p. 128.
[3]) Ibdm p. 130.
[4]) Ibdm p. 132.
[5]) Darm. p. 32--42.
[6]) Ibdm p. 34.

eodem modo composita: *ljushufvud*, *dumhufvud*, *klumpfot*, *trefot*, *tusenfot*, *sötnos*, *stornos*, *långrock*, *svartrock* et alia. Atque ne a græco quidem sermone hoc genus translationis plane alienum fuisse, licet non nimis late patuerit, talia declarare videntur qualia sunt τρίπους *trefot* (jam apud Hom.), καρταίπους *starkfot* (pro tauro positum) ol. XIII, 78. Atque ipsum ἄνθρωπος illud *mansanlete* [1]) ejusdem generis est. Sed quum ab hac ratione verba transferendi omnia composita possessiva repetat Osthoffius, fines probabilitatis transgreditur. Nam qui in memoriam revocaverit, hujus generis composita quam variis modis subjectis, ut ajunt nostri, adjungantur, vix sibi persuadebit hanc veram esse rationem intelligendi. Atque cur Græcis non licuit eadem uti ratione qua noster sermo tantam multitudinem fingit compositorum: *barhufvad*, *långmunnad*, *högbröstad*, *bredbent*, *godhjertad*, *mångordig*, alia permulta? Quin etiam aliis in sermonibus ut in hispano et italico utramque rationem valuisse docet Darmesteter [2]).

Est autem aliud genus dignissimum observatu atque ab eo quod supra dixi translationis diversum, talia dico qualia sunt πολύανδροι (κυναγοί), μεγαλοπόλιες (Συράκοσαι). Hæc sane in metaphora, quam ajunt, posita non sunt. Atque ad suethice interpretandum verba quæ sunt *vara*, *utgöra*, *bestå* i, aptissima sunt, ita ut proprie ponantur. Ejusmodi igitur composita a principio substantiva fuisse ut ratio esset appositionalis, ut ajunt, quis est quin credat? Eadem ratio cogitari potest in iis, quæ multa posteriore in parte habent vocabulum ejusdem significationis atque id nomen, cui compositum adjunctum est: μακρόβιοτος (αἰών), εὐαίων (βίοτος), γυναικόβουλος (μῆτις), εὐτυχής (πότμος), similia.

---

[1]) Cfr Grdz. 308.
[2]) Darm. p. 34, 35.

Sed jam eo transeamus, ut, quo modo vis ipsa possessivæ compositionis verbis interpretanda sit, quæramus. Quod quidem ipso vocabulo universe significatur. Boppius enim possessiva dixit quod *"den Besitzer dessen ausdrücken, was die einzelnen Theile der zusammensetzung bedeuten, so dass der Begriff des Besitzenden immer zu suppliren ist"* [1]). Quæ descriptio eo reprehensa est quod in omnia hujus generis non cadit [2]). Neque negari potest vim hujusmodi compositorum angustius ita definiri. Sed tamen ad significandum qualia sint hoc ipsum vocabulum omnium unum esse credo aptissimum. Quod enim significant singulæ compositi partes, id significatur hoc vocabulo esse alicujus vel ortum ab aliquo vel omnino modo aliquo ad aliquem pertinere, ita ut qua ratione hujus generis composita ad nomina sua referantur vix ullo alio vocabulo melius significari possit. Atque si quærimus, quæ verba utenda sint ad possessiva nominibus suis adjungenda, in nostro sermone verbum quod est *hafva* sæpe non satis aptum est, latino vero in sermone *habere* vocabulum longe plurimis est aptissimum. Quæ quum ita essent, non dubitavi quod Boppius induxit vocabulum recipere.

Quæ huc referuntur composita ita distributurus sum, ut spectem quo modo suethice sint interpretanda, quam rationem persequi quamquam video quantas habeat difficultates, tamen conabor, ut ita melius intelligatur quanta in talibus compositis libertate usi sint Aeschylus et Pindarus.

1. *Compositum significat* a) *vestem (armamenta equi)*, b) *arma* c) *instrumentum, quibus quis instructus sit* (sueth. *ha på sig, hos sig, hålla i händerna), vel etiam* d) *aliam rem qua quid sit ornatum (quae in quo fixa sit).*

---

[1]) **Erläut. p. 153.**
[2]) **Erläut. p. 153. Osth. p. 128.**

a. Ae: *μελαγχίτων* pers. 114 (*φρήν*), *μελανείμων* pt. eum. 375 (*ἐφόδοις*), *ὁμόστολος* al. sup. 496 (*φύσις*), *ποικιλείμων* pr. 24 (*νύξ*), *ἀνελληνόστολος* sup. 234, *ἀβροχίτων* pers. 543, *βαθύζωνος* h. pers. 155, ch. 169, *δοχμολόφας* sept. 114 (*δ-ᾶν* [1]) *ἀνδρῶν*), *φαιοχίτων* ch. 1049, *ἀπέδιλος* pr. 135, *εὐείμων* pt. pers. 181.

P: *χαλκομίτρας* nem. X, 90, *χρυσάμπυξ* h. ol. VII, 64, *χρυσάνιος* h. fr. 12, *χρυσόπεπλος* h. istm. V, 72, *χρυσοχίτων* pt. fr. 207, *βαθύζωνος* h. ol. III, 37, *ἑλικάμπυξ* pt. fr. 45, 18, *καλλίπεπλος* al. pyt. III, 25, *λιπαράμπυξ* al. nem. VII, 15, *μονόκρηπις* pt. pyt. IV, 75, *ποικιλάνιος* pyt. II, 8, *ἄπεπλος* al. nem. I, 50.

b. Ae: *χρυσοπήληξ* al. sept. 106, *μελάναιγις* al. sept. 699, *πάνοπλος* al. sept. 59, *δίλογχος* al. ag. 643 (*ἄτην*).

P: *ἵππαιχμος* nem. I, 17 (*λαόν*), *χάλκασπις* al. istm. VI, 25, *χαλκεντής* nem. XI, 35 (*στρατιάν*), nem. I, 16 (*πολέμου*), *χαλκότοξος* nem. III, 37 (*χ-ον Ἀμαζόνων ἀλκάν*), *χρύσασπις* al. istm. I, 1, *χρυσότοξος* ol. XIV, 10, *ἀγκυλότοξος* h. pyt. I, 78, *εὐρυαίχμας* fr. 160, *καρτεραίχμας* istm. V, 35, *κελαινεγχής* nem. X, 84, *κυαναιγίς* ol. XIII, 67, *ὑπέροπλος* h. ol. I, 57 (*ἄταν*), pyt. VI, 48 (*ἥβαν*), pyt. IX, 14.

c. Ae: *μονόσκηπτρος* sup. 374 (*θρόνοις*).

P: *χρυσαλάκατος* h. nem. VI, 37, *ἐγχεικέραυνος* ol. XIII, 74, pyt. IV, 194, *φοινικοστερόπας* ol. IX, 6, *χρυσόραπις* h. pyt. IV, 178, *ἀργικέραυνος* h. ol. VIII, 3, *δολιχήρετμος* h. ol. VIII, 20 (*Αἴγιναν*), *εὐρυφαρέτρας* pyt. IX, 27, fr. 115, *παμφάρμακος* pyt. IV, 233, *εὐτριαίνας* ol. I, 73.

Horum simile est *αὐτόφορτος* pt. ch. 675 (*στείχοντα δ᾽αὐ-ον οἰκείᾳ σαγῇ*).

Nonnumquam fit, ut ad res transferantur: *μελαγχίτων φρήν*, *μελανείμων ἔφοδος*, *ὁμόστολος φύσις*, *ποικιλείμων νύξ*, *μονόσκηπτρος θρόνος*, *δίλογχος ἄτη*, *χαλκεντής πόλεμος*, *χαλκότοξος ἀλκά*, *ὑπέροπλος ἄτα*.

[1]) Cod. *δοχμολόφων*.

Ad talia qualia sunt ἵππαιχμος, ἐγχεικέραυνος, φοινικοστερόπας pro verbo habendi *(hålla)* etiam id quod est jaculari *(slunga)* subaudiri potest.

Talia qualia supra enumeravi composita apud Pindarum plus 30 inveniuntur, e quibus dimidia fere parte hic solus usus est. Aeschyli numerus in utramque partem dimidio minor est. Homerus quidem magnam hujus generis multitudinem adhibuit: κροκόπεπλος, κυανόπεπλος, χαλκοχίτων, χρυσάμπυξ, χρυσήνιος, χρυσοπέδιλος, αἰολομίτρης, ἀμιτροχίτων, βαθύζωνος, κακοείμων, καλλίζωνος, καλλικρήδεμνος, λιπαροκρήδεμνος, οἰοχίτων, εὔζωνος, εὔπεπλος, ἀνείμων, ἀργυρότοξος, λινοθώρηξ, χαλκοκνήμις, ἀγκυλότοξος, αἰολοθώρηξ, ἀργικέραυνος, δολιχεγχής, λεύκασπις, χαλκεοθώρηξ, ἐυκνήμις, ἐυμμελίης, χρυσηλάκατος, χρυσόρραπις, δολιχήρετμος.

Sophocles autem in talibus fingendis admodum parcus fuit: χρυσομίτρης, εὐφαρέτρας, οἰόζωνος, ἀμφίπυρος (Ἄρτεμιν) (cfr αὐτόφορτος).

d. Ae: λευκοστεφής sup. 191 (ἱκετηρίας), 333 (κλάδους), πολυστεφής al. eum. 39 (μυχόν), μελανθής sup. 154 (γένος), ἄσημος al. pr. 662 (χρησμούς), εὔσημος al. ag. 818 (καπνῷ ἁλοῦσα εὔ-ος πόλις), παράσημος al. ag. 780 (δύναμιν π-ον αἴνῳ *missecknad af berömmet)*, δύσκαπνος pt. ag. 774 (δώμασιν *nedrökade)*, διαίμων pers. 1007 (τύχαι[1])), ἔνδροσος pt. ag. 12 (εὐνήν), ἐπάργεμος al. pr. 499 (σήματα), ag. 1113 (θεσφάτοις), ch. 665 (λόγους).

P: ἰοστέφανος h. fr. 46 (Ἀθάναι), χρυσοστέφανος h. pyt. IX, 113 (Ἥβας), λευκανθής pt. nem. IX, 23 (καπνόν), εὐάνθεμος ol. I, 67 (φυάν), εὐανθής h. istm. VI, 51 (στέφανον), εὐστέφανος h. pyt. II, 58 (ἀγυιαί).

Hom: ἱππόκομος, ἵππουρις, χρυσοστέφανος, ἀγλαόκαρπος, καλλιστέφανος, ἀρίσημος, εὐανθής, εὐστέφανος, ὑπόκυκλος.

---

[1]) v. l.

2. *Compositum significat terram, domum aut omnino locum aut sedem, ut lectum, sellam, currum, denique id ubi quis habitat, sedet, versatur.*

Ae: αἰνόλεκτρος pt. ag. 713 (Πάριν τὸν αἰ-ον *olycksmake*), κοινόλεκτρος pr. 560, ag. 1441, ὁμοδέμνιος pt. ag. 1108 (πόσιν), ἄποικος al. sept. 728 (χάλυβος Σκυθῶν ἄ-ος), ἔνοικος al. pr. 415 (γᾶς ἔ-οι), εὔνομος al. fr. 203, κάτοικος al. ag. 1286, μέτοικος al. pers. 319 (γῆς μ-ος), παλαίχθων al. sept. 104, πάροικος al. pers. 869 (π-οι ἐπαύλων), πέδοικος [1]) fr. 48, σύνοικος al. sept. 188, ἄκοιτις h. pers. 684, ἄλοχος h. pers. 63, εὔεδρος al. sept. 96 (μάκαρες), ἔφεδρος al. ch. 866, πάρευνος pt. sept. 1004 (πῆμα πατρὶ π-ον), σύνευνος al. pr. 866, δύστηνος h. sept. 1032 *som befinner sig i ett olyckligt tillstånd* [2]).

P: χαλκάρματος pyt. IV, 87, χρυσάρματος ol. III, 20, χρυσόθρονος h. pyt. IV, 260, ἀγλαόθρονος ol. XIII, 92, ἀγλαόκρανος nem. III, 54 (Νηρέος θύγατρα ἀ-ον [3]), ὁμόθρονος nem. XI, 2, ὁμοθάλαμος pyt. XI, 2 (ὁ-ε νηρηΐδων), ἔποικος al. ol. IX, 74, ἀκοίτας h. nem. V, 28, fr. 57, ἄκοιτις h. pyt. II, 34, ἄλοχος h. ol. IX, 66, εὔθρονος h. nem. III, 79, ἔφεδρος al. nem. IV, 96, πάρεδρος al. ol. VIII, 22 (Διὸς π-ος), σύγκοιτος pt. pyt. IX, 24 (ὕπνον), σύνευνος al. ol. I, 88, ὑψίθρονος istm. V, 14, nem. IV, 65, ὑψινεφής pt. ol. V, 17, δύστανος h. pyt. IV, 268.

Fit nonnumquam, ut id nomen, ad quod refertur compositum, idem quod posterior compositi pars significet.

Ae: ἔποικος al. pr. 410 (ἔ-ον Ἀσίας ἕδος νέμονται), πρόσχωρος al. pers. 273 (τόπος).

P: νέοικος ol. V, 8 (ἕδραν).

Hujus generis (2) compositis, quæ apud Aeschylum æque fere multa atque apud Pindarum inveniuntur, Ho-

[1]) Id quod μέτοικος.

[2]) Cfr Grdz. 211.

[3]) Alii aliter legunt.

merus paucis usus est: ἄγραυλος, χρυσόθρονος, εὔθρονος, ὑψίζυγος, χαμαιεύνης.

Apud Sophoclem nonnulla inveniuntur: δράκαυλος κοινολεχής, ὁμολεχής, ὁμόπτολις, ὅμαυλος, εὔλεκτρος, ἄλεκτρος, χαμαικοίτης, πάραυλος, ξύναυλος.

3. *Compositum significat* a) *id quod aliquo loco habetur aut continetur* (sueth. *hysa, innesluta)*, b) *eum qui in locum aut ab aliquo admittitur* (sueth. *mottaga, besökas af)*.

a. *Compositum significat*

α. *animantem:*

Ae: ἀλλόφυλος al. eum. 851 (χθόνα), πολύανδρος pt. pers. 73 (Ἀσίας), 898 (πόλεις), πολύρρηνος h. fr. 449 (πατρίδα), ἄβροτος h. pr. 2 (ἐρημίαν), ἔνθεος al. sept. 497 (ἔ-ος δ' Ἄρει), ag. 1209 (τέχναισιν), eum. 17 (τέχνης ἔ-ον κτίσας φρένα), ἔνθηρος al. ag. 562 (τρίχα), ζάθεος h. fr. 99, b.

P: ἀγλαόκουρος ol. XIII, 5 (Κόρινθον), καλλιγύναιξ h. pyt. IX, 77 (πάτρᾳ), καλλίπωλος ol. XIV, 2 (ἕδραν), πολύμηλος h. pyt. IX, 6 (χθονός), εὔανδρος al. pyt. I, 40 (χώραν), nem. V, 9 (ματρόπολιν), εὐάνωρ h. ol. I, 24 (ἀποικίᾳ), εὔμηλος h. ol. VI, 100 (Ἀρκαδίας), ζάθεος h. ol. XI, 47 (ἄλσος).

β. *rem:*

Ae: βαθύπλουτος al. sup. 554 (χθόνα), καλλίκαρπος al. pr. 369 (Σικελίας), λιπαρόθρονος eum. 806 (λ-οις ἐσχάραις), πολύπυρος h. sup. 555 (αἶαν), πολύχρυσος h. pers. 3 (ἑδράνων), 45 (Σάρδεις), 53 (Βαβυλών), 45 (στρατιᾶς), χρυσεόστολμος pers. 159 (δόμους), ἔνυδρος h. ag. 1128 (τεύχει), εὐκτέανος pt. pers. 897 (πόλεις), εὐτράπεζος al. ag. 243 (ἀνδρῶνας), ὑπέρπλουτος al. pr. 466 (χλιδῆς).

P: *ἀγλαόδενδρος* ol. IX, 22 (*ματέρ' ἀ-ον*), *ἀγλαόκαρπος* h. fr. 73, 5 (*γᾶς*), *δικαιόπολις* pyt. VIII, 23 (*νᾶσος*), *καλλίπλουτος* ol. XIII, 107 (*πόλιες*), *κυανάμπυξ* al. fr. 5 (*Θήβαν*), *πάγκαρπος* al. istm. III, 59 (*χθόνα*), *πολύκαρπος* h. pyt. IX, 7 (*χθονός*), *πολυκτέανος* pt. ol. XI, 37 (*πατρίδα*), *πολύχρυσος* h. pyt. IV, 53 (*δώματι*), VI, 8 (*νάπᾳ*), IX, 71 (*θαλάμῳ*), fr. 242 (*θαλάμοις*), *τρίπολις* pt. ol. VII, 18 (*νᾶσον*), *εὔδενδρος* al. nem. XI, 25 (*ὄχθῳ*), *εὔκαρπος* h. pyt. I, 30 (*γαίας*), nem. I, 14 (*χθονός*).

b. Ae: *πολύξενος* h. sup. 157 (*π-ώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων*), fr. 229, *εὔξενος* al. ch. 712 (*ἀνδρῶνας*).

P: *πλειστόμβροτος* ol. VI, 69 (*ἑορτάν*), *πολύξενος* h. nem. III, 2 (*νᾶσον*), ol. I, 93 (*βωμῷ*), fr. 87, 1 (*νεάνιδες*), *Εὔξεινος* al. nem. IV, 49 (*πόντῳ*).

Hujus generis (3) composita Hom. non pauca adhibuit: *κακόξεινος, καλλιγύναιξ, πολύμηλος, πολυτρήμων, οἰνοπληθής, μελάνυδρος, πολυδένδρεος, πολύκαρπος, πολύπυρος, πολυστάφυλος, πολύχαλκος, πολύχρυσος, ἑκατόμπολις, εὔβοτος, εὔμηλος, εὔπωλος, ζάθεος, περιγλαγής, περιπληθής*. Sophocles autem non multa finxit: *πάγξενος, πολυάρματος, εὔβοτρυς, κάθυδρος*.

4. *Compositum significat id, e quo quid constat aut quo continetur (*sueth. *utgöra, bestå af).*

a. *Compositum ad nomen collectivum refertur.*

Ae: *γυναικοπληθής* al. pers. 122 (*ὅμιλος*), *ἀρσενοπληθής* sup. 30 (*ἑσμόν*), *τοσουτάριθμος* pers. 432 (*πλῆθος*), *αὐτανέψιος* al. sup. 933 (*γυναικῶν αὐ-ον στόλον*), *πεντηκοντάπαις* pr. 853 (*γέννα*), *τέθριππος* al. fr. 368 (*ζεῦγος*), *δίρρυμος* pers. 47 (*τέλη*), *τρίρρυμος* pers. 47 (*τέλη*), *χιλιοναύτης* al. ag. 45 (*στόλον*), *ἑρικυμάς* ag. 119 (*γένναν ἑ-άδα* [1])).

P: *ὑψίγυιος* ol. V, 13 (*ἄλσος*).

[1]) V. l.

b. *Compositum ad nomen alius generis refertur.*

Ae: λεοντόχορτος fr. 316 (βούβαλιν) cfr id quod nostri dicunt *"vara (utgöra) kanonmat"*, δημιοπληθής ag. 129 (κτήνη), νεόπτολις eum. 690 (πτόλιν ν-ιν) πολύανδρος pt. pers. 533 (Περσῶν), ag. 693 (π-οί τε φεράσπιδες κυναγοί), δίφυιοι pt. ag. 1469, τρίμορφος pt. pr. 516 (μοῖραι τ-οι *tre m.)*, ἀγήνωρ h. sept. 124 (μέδοντες).

P: μεγαλάνωρ pt. pyt. I, 52 (ἐὼν μ-ωρ), μεγαλόπολις al. pyt. II, 1 (μ-ιες Συράκοσαι), pyt. VII, 1 (μ-πτόλιες [1]) Ἀθᾶναι), μεγάνωρ ol. I, 2 (πλούτου), ἀγάνωρ h. ol. IX, 25 (ἵππου), ἀδυμελής h. ol. X, 14 (κόσμον), πολύχρυσος h. fr. 239, 2 (πλούτου), ἑκατόμβα h. pyt. X, 33, ὁμηγυρής pt. pyt. XI, 8.

Ad substantiva transgressa sunt πανσέληνος al. sept. 389 (λαμπρὰ π-ος ἐν σάκει), ἀντίποινα al. eum. 268, pers. 476.

Hujus generis (4) compositorum exempla apud Homerum, quamquam pauca sunt, tamen non plane desunt: ἀγήνωρ (θυμός, μνηστῆρας), ἀνδραχθής (χερμάδια), ναύλοχος (λιμήν), περίκηλος (δένδρεα, ξύλα). Sed tamen id notandum est, quod, quum Aeschylus hujus generis composita cum nominibus, quæ significent *turbam*, *globum*, libenter conjungat, hoc et ab Homero et a Pindaro plane alienum est. Atque apud Sophoclem quoque haud scio an eodem modo res se habeat, quamquam talia finxit qualia sunt πάμπλουτος (ὄλβος), πάγχορτος (σίτοισι), δύσομβρος (βέλη).

c. *Maxime sunt ea animadvertenda, quorum prior pars est α privativum, posterior antem idem vocabulum ad quod compositum refertur. Significant hæc composita id, quod naturæ suæ repugnat, ita ut nomine suo indignum sit aut plane sublatum.*

Ae: ἄναυς pers. 680 (νᾶες ἄναες *skepp som ej längre äro några skepp, i. e. förstörda)*, ἄνομος al. ag. 1142

[1]) Var. μ-πόλιες.

(*ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄ-ον en sång som ej förtjenar namnet sång, olyckssång)*, ἄπαις al. eum. 1034 (*Νυκτὸς παῖδες ἄ-ες som ej mer äro barn, i. e. gamla*, cfr v. 69 *Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες*), ἀπόλεμος al. pr. 904 (*ἀ-ος πόλεμος ett krig, som egentligen ej kan kallas så*, quod alter alteri nimis impar est, sive: *olyckskrig)*, ἄπολις al. eum. 457 (*ἄ-ιν πόλιν ἔθηκας stad som ej mer finnes till)*, ἄχαρις al. ag. 1545 (*ἄ-ιν χάριν ἐπικρᾶναι visa en onaturlig, förhatlig kärlekstjenst)*, eodem modo ch. 42 (*χάριν ἄ-ιν*).

Hujus generis (c) composita apud Homerum nulla sunt. Apud tragicos autem non pauca inveniuntur (Soph: *γάμος ἄγαμος, δῶρα ἄδωρα, μήτηρ ἀμήτωρ, πατὴρ ἀπάτωρ*). Eandem fere quam α privativum in talibus compositis significationem habet particula quæ est *δυς* (Eur: *νύμφα δύσνυμφος, γάμος δύσγαμος, δαίμων δυσδαίμων*, cfr Hom: *δύσπαρις, δυσμήτηρ*). Cujus tamen generis nulla sunt apud Aeschylum exempla. Pindarus quidem neutrius generis compositis usus est.

5. *Compositum significat eam materiam, ex qua quid constat.*

Ae: *λινόδεσμος* pers. 68 (*σχεδίᾳ*), *ἀβρόπηνος* pt. ag. 690 (*προκαλυμμάτων*), *μανόστημος* fr. 411 (*πέπλοις*), *πολύμιτος* al. sup. 433 (*πέπλων*), *πολύψαμμος* [1]) pt. sup. 870 (*χῶμα*), *πάγχαλκος* al. sept. 591 (*ἀσπίδα*), *εὐήτριος* al. fr. 45 (*ὕφασμα*), *εὔχαλκος* h. sept. 459 (*κράνους*), pers. 456 (*ὅπλοισι*), *ἔμμοιος* al. ch. 471 (*ἄκος*), *ζάπυρος* pr. 1084 (*ἕλικες στεροπῆς ζ-οι*).

P: *φοινικόκροκος* ol. VI, 39 (*ζώναν*), *πάγχρυσος* al. ol. VII, 4 (*κορυφάν*), pyt. IV, 68 (*νάκος*), *παμπόρφυρος* ol. VI, 55 (*ἀκτῖσι*), *εὔμαλλος* istm. IV, 69 (*μίτραν*).

---

[1]) Cod. *πολυψάμαθον*.

Homerus in talibus adhibendis valde parcus fuit: εὔχαλκος (ἀξίνη, τρίποδες), ἱππιοχαίτης (λόφος). Soph: αὐτόξυλος (ἔκπωμα).

6. *Compositum ad magnitudinis aut diuturnitatis modum terminandum adhibetur, ita ut significet quantum ad spatium aut loci aut temporis aliquid pertineat.*

Ae: πάννυχος h. pers. 382 (π-οι καθίστασαν), μυριετής al. pr. 94 (χρόνον).

P: ἑκατόμπεδος h. istm. V, 21 (κέλευθοι), *h. fot bred)*, ἑκατοντόργυιος fr. 110 (ἀνδριάς), δωδεκάμηνος h. nem. XI, 10 (τέλος *ämbete)*, ἑκατονταετής pyt. IV, 282 (βιοτᾷ), ἑξέτης h. nem. III, 47 *(sex år gammal)*, πεντάμερος ol. V, 6 (ἁμίλλαις), πενταετηρίς al. fr. 205 (ἑορτά), ol. XI, 59 (ἑορτάν), *som firas hvart femte år, femårsfest*, τριετηρίς al. nem. VI, 41 (substantivi vicibus fungitur), χιλιετής al. fr. 156.

Hujus generis composita apud Homerum multa inveniuntur et quidem multo plura ita ficta, ut priore in parte vocabulum numerale poneretur: δυωκαιεικοσίμετρος, δυωκαιεικοσίπηχυς, ἑκατόμπεδος, ἑκκαιδεκάδωρος, ἑνδεκάπηχυς, ἐννεάπηχυς, ἐννεόργυιος, ἑπταπόδης, πενταέτηρος, πεντηκοντόγυος, τετράγυος, πολυχρόνιος. Quorum ad similitudinem Pindarus quidem nonnulla finxit, contra apud Aeschylum prope plane desunt. Soph: πάμμηνος (αἰών).

7. *Compositum significat partem aut qualitatem, ut ajunt nostri, ejus subjecti, ad quod compositum pertinet.*

a. *Pars posterior sæpissime significat partem corporis* (membrum, caput, faciem, oculum, palpebras, os, linguam, dentem, genas, capillum, barbam, manum, brachium, pedem, tergum, pectus, ventrem, latus, sanguinem, alam, cornu, unguem, lanam).

Ae: ἄνθρωπος[1]) h. pr. 445, ἀστερωπός al. fr. 169 (ὄμμα), βούκερως al. pr. 588 (παρθένου), δρακοντόμαλλος pr. 799 (Γοργόνες), κυνοκέφαλοι al. fr. 202, λινόπτερος pr. 468 (ὀχήματα), πυρωπός pt. pr. 667, fr. 304, 4, στερνόφθαλμοι fr. 202, φλογωπός pt. pr. 253 (πῦρ), χαλκόστομος al. pers. 415 (ἐμβόλοις), μελίγλωσσος pr. 172 (ἐπαοιδαῖσιν — αὐτόπους pt. pers. 565 (ἄνακτ' αὐ-ουν[2])), αὐτόχειρ al. sup. 592 (φυτουργὸς αὐ-χειρ ἄναξ) — αἰολόστομος pr. 661 (χρησμούς), βαθύκολπος h. sept. 864 (στηθέων) βαθυχαιτήεις pt. fr. 450 (Μῆδος), ἑκατογκάρανος[3]) pr. 353 (τέρας), ἐλευθερόστομος sup. 948 (γλώσσης), θεμερῶπις al. pr. 134 (αἰδῶ), θρασύστομος al. sept. 612 (ἀνδράσι), ag. 1399 (θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θ-ος), κοιλογάστωρ sept. 1035 (λύκοι), sept. 496 (κύτος κ-ορος κύκλου), κραταίπιλος fr. 431, κυανῶπις h. pers. 559 (νᾶες), sup. 743 (νῆας), λευκόπτερος al. pr. 993 (νιφάδι), μακροσκελής al. fr. 63, μελάγκερως ag. 1127 (μηχανήματι), μελανόστερνος pt. fr. 389, μονόδους pr. 796 (κόραι), μονόμματος al. fr. 202, μουνώψ al. pr. 804 (στρατὸν Ἀριμασπόν), μυριωπός pr. 569 (βούταν), νεόθηλος eum. 450 (βοτοῦ), ὁμόπτερος al. pers. 562 (νᾶες), ch. 174 (ἰδεῖν ὁ-ος), sup. 224 (κίρκων τῶν ὁ-ων φόβῳ), ὀξύστομος al pr. 674 (μύωπι), 803 (Γρῦπας), πικρόγλωσσος sept. 787 (ἀράς), πυρσόκορσος fr. 111 (λέοντος), σεμνόστομος pt. pr. 953 (μῦθος), σκυθρωπός al. ch. 738 (θέτο σ-όν), στενόστομος pt. fr. 107 (τεῦχος), στενωπός h. pr. 364, ταχύπτερος pr. 88 (πνοαί), τετρασκελής al. pr. 395 (οἰωνός), τρίπους h. ag. 80 (τ-δας μὲν ὁδοὺς στείχει), fr. 1 (λέβης), τρισώματος al. ag. 870 (Γηρυών), τρίχαλος sept. 761 (κῦμα), φαιδρωπός al. ag. 725 (φ-ὸς σαίνων), ὠκύπτερος h. sup. 734 (νῆες), ἀναίματος pt. eum. 302 (ἀ-ον βόσκημα δαιμόνων), ἄπτερος al. eum. 51 (ἄ-οι ἰδεῖν),

[1]) Cfr p. 74.

[2]) Cod. αὐτὸν ὡς.

[3]) Cod. ἑκατοντακάρηνον, α super η scripto.

250 (*πωτήμασιν*), ag. 276 (*φάτις*), *δίπους* al. ag. 1258 (*λέαινα*), sup. 895 (*ὄφις*), *δυσόμματος* eum. 388 (*δερκομένοισι καὶ δ-οις ὁμῶς*), *εὔγλωσσος* al. sup. 775 (*φρενί*), *εὔκραιρος* h. sup. 300 (*βοΐ*), *εὐπάλαμος* al. ag. 1531 (*μέριμναν*), *εὔποκος* ag. 1416 (*νομεύμασιν*), *εὐπρόσωπος* al. ch. 969 (*Τύχᾳ*), *κατάπτερος* al. pr. 798 (*ἀδελφαὶ κ-οι*), *ὀπισθόπους* al. ch. 713, *προνωπής* al. ag. 234, *ὑπόπτερος* al. ch. 603.

P: *ἀελλόπους* h. nem. I, 6 (*ἵππων*), fr. 242 (*ἵππων*), pyt. IV, 18 (*δίφρους*), *ἀργυρόπεζα* h. pyt. IX, 9 (*Ἀφροδίτα*), *βοῶπις* h. pyt. III, 91 (*Ἁρμονίαν*), *ἰοβόστρυχος* ol. VI, 30 (*Εὐάδναν*), istm. VI, 23 (*μοίσαις*), *ἰογλέφαρος* [1]) pt. fr. 113, *ἰοπλόκαμος* pyt. I, 1 (*μοισᾶν*), *φοινικόπεζα* ol. VI, 94 (*Δάματρα*), *χαλκόγενυς* pyt. IV, 24 (*ἄγκυραν*), *χαλκοπάραος* h. nem. VII, 71 (*ἄκοντα*), pyt. I, 44 (*ἄκονθ'*), *χρυσόκερως* al. ol. III, 30 (*ἔλαφον*), *χρυσοκόμας* h. ol. VI, 41 (*ὁ χ-ας*), VII, 32, *χρυσοχαίτας* h. pyt. II, 16 (*Ἀπόλλων*) — *ἀγλαόγυιος* nem. VII, 4 (*Ἥβαν*), *ἀδύγλωσσος* ol. XIII, 96 (*ἁ-ος βοὰ κάρυκος*), *ἀκαμαντόπους* ol. IV, 1 (*βροντᾶς*), ol. V, 3 (*ἀπήνας*), III, 3 (*ἵππων*), *βαθύμαλλος* pt. pyt. IV, 161 (*δέρμα*), *βαθύστερνος* h. istm. III, 12 (*λέοντος*), nem. IX, 25 (*χθόνα*), *βαρυπάλαμος* pyt. XI, 23 (*χόλον*), *γλαυκῶπις* h. nem. VII, 96 (*κόραν*), *γλαυκώψ* pt. pyt. IV, 249 (*ὄφιν*), ol. VI, 45 (*δράκοντος*), *γοργωπός* al. pr. 356 (*σέλας*), *δεξιόγυιος* ol. IX, 119 (*ἄνδρα*), *ἑκατογκεφάλας* al. ol. IV, 8 (*Τυφῶνος*), *ἑκατόγκρανος* pyt. VIII, 16 (*Τυφῶς*), *ἑκατοντακάρανος* pyt. I, 16, fr. 93, 4, *ἐλαχυπτέρυξ* pyt. IV, 17 (*δελφίνων*), *ἑλικοβλέφαρος* h. pyt. IV, 172 (*Ἀλκμήνας*), *ἑλικῶπις* h. pyt. VI, 1 (*Ἀφροδίτας*), *ἑπτάγλωσσος* nem. V, 24 (*φόρμιγγ'*), *εὐθύγλωσσος* pt. pyt. II, 86 (*ἀνήρ*), *εὐρυχαίτας* istm. VI, 4 (*Διόνυσον*), *καλλίκομος* h. pyt. IX, 110 (*κούραν*), nem. X, 10 (*γυναιξίν*), *καλλιπλόκαμος* h. ol. III, 1 (*Ἑλένᾳ*), *καρταίπους* h. ol. XIII, 78 (*κ-ποδ' ἀνερύῃ*), *κελαι-*

---

[1]) I. q. *ἰοβλέφαρος*.

νῶπις al. pyt. I, 7 (νεφέλαν), κελαινώψ pyt. IV, 212 (Κόλχοις), λευκώλενος h. pyt. III, 98 (Θυώνᾳ), fr. 5 (Ἁρμονίας), λιπαροπλόκαμος h. fr. 58, 1 (Λατοῦς), νεόγυιος nem. IX, 24 (φῶτας), fr. 88, 2 (ἥβαν), ξανθοκόμας al. nem. IX, 17 (Δαναῶν), ποικιλόνωτος al. pyt. IV, 249 (ὄφιν), τρικάρανος h. fr. 70, 4 (κευθμῶνα), τρίπους [1]) h. pyt. XI, 4 (τ-όδων θησαυρόν), istm. I, 19 (τριπόδεσσιν), ἀγένειος al. ol. VIII, 54, ἄγλωσσος al. nem. VIII, 24 (ἄ-ον μέν, ἦτορ δ'ἄλκιμον), ἐρίπλευρος pyt. IV, 235 (φυᾷ), εὐπάραος pyt. XII, 16 (Μεδοίσας), εὔχειρ al. ol. IX, 119 (ἄνδρ' εὔ-α), εὐώλενος al. pyt. IX, 17, εὐῶπις h. ol. XI, 77 (σελάνας), ἠΰκομος h. pyt. V, 45 (Χάριτες), παλίγγλωσσος istm. V, 23 (πόλις), nem. I, 58 (π-ον ἀγγέλων ῥῆσιν), περίγλωσσος pyt. I, 42, προσανής [2]) al. pyt. X, 64 (ξενίᾳ), pyt. III, 52 (π-έα πίνοντας), ὑπόπτερος al. ol. IX, 26 (ναός), ὑψίκερας fr. 285 (ὑ-ατα πέτραν), ὑψιχαίτας pyt. IV, 172 (ἀνέρες).

In his compositis suethice interpretandis sæpissime licet uti vocabulo quod est *hafva (vara försedd med)*. Quod tamen non satis aptum est in iis nonnullis, quæ cum nominibus ita conjunguntur ut is, ad quem refertur compositum, aliquid gerere cogitetur. Ut talibus vocabulis utimur qualia sunt *bruka* (παλίγγλωσσος, αὐτόπους [3]), αὐτόχειρ *med egen fot, herskare med egen hand* [4])), *hålla*, *styra*, *(i en riktning:* ὀπισθόπους, πρανωπής, προσανής) — βαρυπάλαμος *hårdhändt* sive: *som lägger sin hand tungt på.*

Quæ supra enumeravi composita non raro fit ut ad res transferantur:

Ae: λινόπτερος (ὀχήματα), ὁμόπτερος (νᾶες), ὠκύπτερος (νῆες), λευκόπτερος (νιφάδι), ταχύπτερος (πνοαί), ἄπτερος

---

[1]) Substantivi vicibus fungitur.

[2]) Cfr Grdz. 306.

[3]) Si quidem hæc conjectura vera est.

[4]) Non minus libere nostri *egenhändig* vocabulo utuntur in quotidiano sermone: *den egenhändige författaren*, similia.

(*ποτήμασιν*), *κοιλογάστωρ* (*κύκλου*), *μελάγκερως* (*μηχανήματι*), *τρίχαλος* (*κῦμα*).

P: *χαλκόγενυς* (*ἄγκυραν*), *χαλκοπάραος* (*ἄκοντα*), *ὑπόπτερος* (*ναός*), *ὑψίκερας* (*πέτραν*).

Hæc tamen translatio minus mira est in iis, quorum posterior pars jam per se ipsa translate usurpatur (*πτερόν*, *γαστήρ*, *κέρας*, *χηλή*, *γένυς*).

Dignissima quæ notetur est ea translatio, qua Aeschylus vocabula, quorum posterior pars significet *linguam vel os*, cum nominibus quæ significent *vocabulum*, *sermonem*, *cantum* conjungit: *μελίγλωσσος* (*ἐπαοιδή*), *πικρόγλωσσος* (*ἀρά*), *αἰολόστομος* (*χρησμός*), *σεμνόστομος* (*μῦθος*). P: *παλίγγλωσσος* (*ῥῆσις*).

Vix dubitari potest, quin personificatio, ut ajunt nostri, hic cogitanda sit: *sången med sin honungsljufva tunga*, *förbannelsen med sin bittra tunga* pro: *med h. t. sjungen sång*, *med b. t. uttalad förbannelse*. Atque nostri quoque personificatione utentes dicunt: *smickrets söta tunga*, *smädelsens*, *förtalets skarpa t.* Nonnumquam id vocabulum, quocum compositum conjungitur, eandem fere quam hujus posterior pars significationem habet: *ἐλευθερόστομος* (*γλῶσσα*).

Pindarus audacissime *ἀκαμαντόπους* compositum cum talibus vocabulis, qualia sunt *βροντά*, *ἀπήνα*, conjunxit. Comparandum est id quod Aesch. dicit *ποδώκης* (*ὄμμα*, *χάλκευμα*, *κακόν*), cfr p. 30. Hujus generis (7 a) compositorum magna est apud Homerum multitudo: *ἀελλόπος*, *ἀργυρόπεζα*, *αἰγιπόδης*, *βοῶπις*, *κισσοκόμης*, *μιλτοπάρῃος*, *ῥοδοδάκτυλος*, *εἰροπόκος*, *κυανοχαίτης*, *κυανῶπις*, *κύκλωψ*, *χαλκοπάρῃος*, *χαλκόπους*, *χρυσόπτερος*, *ἀγκυλοχείλης*, *ἀκρόκομος*, *ἀνιπτόπους*, *ἀργιόδους*, *ἀργίπους*, *ἀρτίπους*, *βλοσυρῶπις*, *γλαυκῶπις*, *δασύμαλλος*, *δουλιχόδειρος*, *ἑκατόγχειρος*, *εὐρυμέτωπος*, *καλλίθριξ*, *καλλίκομος*, *καλλιπάρῃος*, *καλλιπλόκαμος*, *καλλίσφυρος*, *καρχαρόδους*, *κυλλοποδίων*, *λευκώ*-

λενος, λιπαροπλόκαμος, ὀρθόκραιρος οὐλοκάρηνος, πολιοκρόταφος, πολύπους, ὠκύπους, ὠκύπτερος, ἐριαύχην, εὔθριξ, εὐπλόκαμος, εὐῶπις, ἀμφιγυήεις, ἀπηνής, ἔνορχος, ὑψίκερως.

Tamen Aeschylus et Pindarus talium compositorum non minus divites plus quinquagena adhibuerunt, ex quo numero vicena fere a nullo alio scriptore usurpantur. Atque Aesch. quidem sua, exceptis perpaucis, ipse finxit, contra ex iis, quæ Pindarus adhibuit, viginti fere ante eum fuerunt.

Atque Sophocles quoque hujus generis non pauca finxit: *χαλκοσκελής, ἀελλόθριξ, ἀθυρόστομος, δολιόπους, εὐρύνωτος, ὀρθόκρανος, στραβαλοκόμης, ἀνόμματος, δίλοφος, τρίκρανος, τετράπτερος, εὔρινος, δεινόπους* (*ἀρά*), *κοινόπους* (*παρουσία*), *ὠκύπους* (*ἀγών*).

b. *Compositum sæpe adhibetur ad terram aliquam vel aquam aut omnino rem natura creatam (ut caelum, mare, rivum, fontem, saxum, pratum, ripam) describendam, ita ut posterior pars significet solum, jugum, lapidem, arenam, collem, pratum, flumen, fontem, portum aut aliquid ejusmodi.*

Ae: *φοινικόπεδος* fr. 192 (*φ-ον χεῦμα*), *αἰπύνωτος* pr. 830 (*Δωδώνην*), *βαθύχθων* sept. 306 (*αἶαν*), *ἑπτάρροος* fr. 304, 2 (*Νεῖλος*), *εὐρύπορος* h. pers. 108 (*θαλάσσας*), *καλλίρροος* h. pers. 201 (*πηγῆς*), *κραταίλεως* al. ag. 666 (*χθόνα*), *λεπτοψάμαθος* sup. 3 (*προστομίων λ-άθων Νείλου*), *πλατύρρους* pr. 852 (*Νεῖλος*), *πολυηλάκατος* fr. 6 (*ποταμός*), *τρίγωνος* al. pr. 813 (*χθόνα*), *ὑψηλόκρημνος* pr. 5 (*πέτραις*) — *ἀκύμων* al. ag. 566 (*πόντος*), *ἀλίμενος* al. sup. 768 (*χθόνα*), *δύσορμος* al. pers. 448 (*νῆσος δ-ος ναυσίν*), *εὔπορος* al. sup. 470 (*πέλαγος*), *ὑψίκρημνος* h. pr. 421 (*πόλισμα*), fr. 28 (*Ἱμέραν*).

P: *φοινικόροδος* pt. fr. 95, 2, (*λειμώνεσσι*), *ἀργείλοφος* fr. 214 (*κολώναν*), *βαθύκολπος* h. pyt. IX, 105 (*γᾶς*),

βαθύκρημνος pt. istm. III, 74 (ἁλός), nem. IX, 40 (ἀκταῖς), βαθυλείμων pyt. X, 15 (πέτραν), βαθύπεδος nem. III, 17 (Νεμέᾳ), εὐρύκολπος nem. VII, 33 (χθονός), εὐρυλείμων pyt. IX, 57 (Λιβύα), εὐρύχορος h. ol. VII, 18 (᾿Ασίας), καλλίκρανος fr. 211 (Τιλφώσσας), καλλίροος h. istm. VII, 19 (Δίρκᾳ), ol. VI, 83 (πνοαῖς), καλλίχορος h. pyt. XII, 26 (πόλει), κελαινεφής h. pyt. IV, 52 (πεδίων), fr. 106, 3 (σκότει), κοιλόπεδος pyt. V, 38 (νάπος), μελάμφυλλος al. pyt. I, 27 (Αἴτνας μ-οις κορυφαῖς), πολυνεφέλας nem. III, 10 (οὐρανοῦ), τρίγλωχις[1]) h. fr. 219 (Σικελίαν) — ἀγχίκρημνος fr. 50 (Αἴγυπτον), ἀκύμων al. fr. 259 (πόντου), εὐαγκής nem. V, 46 (λόφῳ), εὔυδρος h. pyt. I, 79 (ἀκτάν), εὔφυλλος al. istm. V, 58 (Νεμέας), ὑψίλοφος al. ol. XIII, 107 (Αἴτνα).

Hujus generis (b) exempla apud Homerum non pauca sunt: βαθυλήιος, βαθύλειμος, βαθύρροος, βαθύσχοινος, καλλιρέεθρος, καλλίροος, πολυδειράς, πολύκνημος, πολυπῖδαξ, ὠκύροος, εὐλείμων, εὔορμος, εὐρυόδεια, εὐρυάγυια, εὐρύπορος, εὐρυρέεθρος, εὐρύχορος.

Soph. autem vix quidquam simile videtur finxisse.

c. ***Compositum ad aliam rem (ut urbem, domum, navem, arma, instrumentum) describendam adhibetur*** ita, ut posterius membrum partem illius rei significet.

Ae: ἀργυρότοιχος ag. 1539 (δροίτης), δορύκρανος pers. 148 (λόγχης) — δεκέμβολος fr. 136, ἑπτάπυλος h. sept. 165 (ἕδος), καλλίπρῳρος al. sept. 533 (βλάστημα), ag. 236 (στόματος), μελάγκροκος sept. 857 (ναύστολον μ-ον θεωρίδα), μελανόζυξ sup. 530 (ἄταν), ὀξυπευκής ch. 640 (ξίφος), ὀξύπρῳρος pt. pr. 424 (αἰχμαῖς), στενόπορος al. pr. 729 (πύλαις), τρίσκαλμος pt. pers. 679 (νᾶες), 1074 (βάρισιν), τρίμοιρος ag. 872 (χλαῖναν) — ἀμφήκης h. pr. 692 (κέντρῳ), 1044 (πυρὸς ἀ-ης βόστρυχος), ag. 1149 (δορί), ἄφυλλος h.

[1]) Alii τριγλώχιν.

eum. 785 (λειχήν), εὐπρυμνής sup. 989 (εὐ-ῆ φρενὸς χάριν), ἡμίοπος h. fr. 89, πρόκωπος al. ag. 1651 (ξίφος π-ον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω), 1652 (π-ος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν), πρόρριζος h. pers. 812 (ἱδρύματα), ὑψίπυργος h. eum. 691 (πόλιν), sup. 96 (ἐλπίδων).

P: χαλκόπεδος istm. VI, 44 (ἕδραν) — βραχυσίδαρος nem. III, 43 (ἄκοντα), ἑπτάπυλος h. pyt. IX, 83 (Θῆβαι), μελαντειχής ol. XIV, 20 (δόμον), πάγκαρπος al. pyt. IX, 60 (φυτῶν), τετράκναμος pyt. II, 40 (δεσμόν), IV, 214 (ἴυγγα) — εὐτειχής al. ol. VI, 1 (προθύρῳ), nem. VII, 46 (δόμον), istm. V, 72 (πύλαις), εὔχορδος nem. X, 21 (λύραν), ἠΰπυργος h.[1] nem. IV, 12 (ἕδος).

His similia sunt multa apud Homerum: κυανόπρῳρος, χαλκογλώχιν, δολίχαυλος, εὐρυπυλής, κραταιγύαλος, νεηκής, ὀξυβελής, πολυκληίς, ἑκατόμπυλος, ἑπτάπυλος, ὀκτάκνημος, τετράκυκλος, τετραφάληρος, τετράφαλος, τριγλώχιν, εὔκυκλος, εὔπρυμνος, εὔπυργος, εὔσελμος, εὔτροχος, ἀμφήκης, ἀμφίφαλος, ἄλοφος, προήκης.

Ex his omnibus tamen Aeschylus unum (ἀμφήκης), Pindarus duo (ἑπτάπυλος, εὔπυργος) sumpsit. Soph: χαλκόπλευρος, βαθύρριζος, πολύκωπος, ἀμφικίων, ἀμφίπρυμνος, εὔλοφος.

d. *Pars posterior significat animum, mentem* (gr. φρήν, νοῦς, θυμός, μένος, ψυχή, γνώμη, σπλάγχνον, ἦτορ, καρδία).

Ae: ἀλκίφρων pers. 92 (λαός), βυσσόφρων ch. 651 (Ἐρινύς), κυνόφρων ch. 621 (ἁ κ-ων), σιδηρόφρων al. pr. 242 (σ-ων ὅστις οὐ συνασχαλᾷ), sept. 52 (θυμός), ἀρτίφρων h. sept. 778, βλοσυρόφρων sup. 833, γεραιόφρων sup. 361, δαϊόφρων sept. 918 (γόος), δολιόφρων al. ch. 947 (ποινά), εὐθύφρων eum. 1034 (πομπᾷ[2]), 1040[2]), κελαινόφρων eum.

[1]) εὔπυργος.

[2]) suspectus locus.

459, (*μήτηρ*), *κακόφρων* al. ag. 100 (*μέριμνα*), *κενόφρων* al. pr. 762 (*βουλευμάτων*), *μονόφρων* ag. 757 (*δίχα δ'ἄλλων μ-ων εἰμί*), *οἰόφρων* sup. 795 (*πέτρα*), *οὐλόφρων* h [1]) sup. 750, *παλαιόφρων* eum. 838, 871 (*ἐμέ*), sup. 593 (*τέκτων*), *περισσόφρων* pr. 328, *φιλόφρων* al. pers. 98 (*Ἄτα*), *ὠμόφρων* al. sept. 730 (*σίδαρος*), ch. 421 (*λύκος*), *ἄφρων* h. eum. 377 (*λύμᾳ*), *διχόφρων* sept. 899 (*πότμῳ*), *δύσφρων* al. ag. 547 (*στύγος*), 608, 834 (*ἰός*), sup. 394 (*γάμου*), 511 (*δρακόντων*), sept. 874 (*ἰὼ δ-ες*), *ἔμφρων* al. pr. 848 (*δή σε ἔ-α*), ch. 195 (*φωνήν*), *εὔφρων* h. pers. 627 (*πομπούς*), sup. 20 (*χώραν*), 1035 (*δεσμός*), *περίφρων* h. ag. 1426 (*π-ονα δ'ἔλακες*), *πρόφρων* h. 1063 (*θεός*), sup. 348 (*καρδίᾳ*), *σύμφρων* al. ch. 802 (*θεοί*), *ὑπέρφρων* al. sept. 387 (*σῆμα*), 410 (*λόγους*), *αὐτόνους* pr. 543 (*γνώμᾳ*) [2]), *θερμόνους* ag. 1172, *θηλύνους* pr. 1003, *κουφόνους* al. pr. 383 (*εὐηθίαν*), *φαιδρόνους* ag. 1229 (*γλῶσσα φ-ους*) [3]), *ἄνους* h. pr. 987, *ἔννους* al. pr. 444, *εὔνους* al. pers. 226, *παράνους* ag. 1455 (*Ἑλένα*), *πρόνοος* al. sup. 969, *ὀξύθυμος* al. eum. 684, *ἄθυμος* h. sept. 616, eum. 770 (*ὀδούς*), *εὔθυμος* h. pers. 372 (*φρενός*), *περίθυμος* pt. sept. 723 (*κατάρας*), *πρευμενής* al. pers. 609, *δυσμενής* h. sept. 234, *εὐμενής* h. sept. 17, *ἰσόψυχος* ag. 1470 (*κράτος ἰ-ον ἐκ γυναικῶν καρδιόδηκτον*), *ἄψυχος* al. sept. 192 (*κάκην*), *εὔψυχος* al. pers. 394 (*θράσει*), *κακόσπλαγχνος* sept. 237 (*πολίτας*), *μαλακογνώμων* al. pr. 188, *ὀξυκάρδιος* al. sept. 906.

P: *θεόφρων* pt. ol. VI, 41 (*κοῦρον*), *μελίφρων* h. nem. VII, 11 (*αἰτίαν*), fr. 87, 8 (*σκολίου*), *βαθύφρων* pt. nem. VII, 1 (*μοιρᾶν*), *δαΐφρων* h. pyt. IX, 87, *κακόφρων* al. fr. 230 (*κ-ονα πραπίδων καρπόν*), *κενεόφρων* al. nem. XI, 29 (*αὖχαι*), *ὁμόφρων* h. ol. VII, 6 (*εὐνᾶς*), *φιλόφρων* al. pyt. I, 94 (*ἀρετά*), pyt. VIII, 1, (*Ἁσυχία*), *ἄφρων* h. pyt. VIII,

---

[1]) *ὀλοόφρων*.

[2]) Cod. *ἰδίᾳ γνώμᾳ*.

[3]) L. corrupt.

77, δύσφρων al. ol. II, 57 (παραλύει δ-όνων [1])), ἔμφρων al. ol. IX, 80, εὔφρων h. ol. II, 40, πρόφρων h. pyt. IV, 191, ὑψίφρων pyt. II, 51 (βροτῶν), εὔθυμος h. ol. V, 22 (γῆρας), ὑπέρθυμος h. istm. VII, 55, τλάθυμος pt. nem. II, 15 (ἀλκά), fr. 258 (κύνα), δυσμενής h. pyt. VIII, 10, nem. IX, 38, εὐμενής h. ol. XIV, 16, ζαμενής h. pyt. IV, 10, ὑπερμενής h. fr. 179, μεγαλήτωρ h. istm. IV, 38 (ὀργαί) πραΰμητις ol. VI, 42 (Ἐλευθώ), ὀψίνοος pt. pyt. V, 28.

Hujus generis composita ad res sæpe transferuntur: Ae: δαϊόφρων (γόος), δολιόφρων (ποινά), εὐθύφρων (πομπά), κακόφρων (μέριμνα), κενόφρων (βουλεύματα), οἰόφρων (πέτρα), ὠμόφρων (σίδαρος), ἄφρων (λύμη), δύσφρων (στύγος), ἔμφρων (φωνή), ὑπέρφρων (σῆμα), κουφόνους (εὐηθία), φαιδρόνους (γλῶσσα), ἄθυμος (ὁδός), περίθυμος (κατάρα), ἰσόψυχος [2]) (κράτος), ἄψυχος (κάκη).

P: μελίφρων (αἰτία), κακόφρων (καρπός), κενεόφρων (αὖχαι), ὁμόφρων (εὐνά), φιλόφρων (ἀρετά), μεγαλήτωρ (ὀργαί).

Hic talium compositorum usus ne ab Homero quidem plane videtur alienus: μελίφρων (οἶνος, σῖτος, ὕπνος), quod tamen alii interpretantur: *hjertfröjdande.*

Aeschylus hujusmodi (d) composita nonnumquam conjungit cum nominibus quæ eandem fere habeant significationem, quam compositi posterior pars: σιδηρόφρων (θυμός), πρόφρων (καρδία), αὐτόνους (γνώμη), εὔθυμος (φρήν), εὔψυχος (θράσος).

Atque Homerus quoque talia habet: ὁμόφρων (θυμός), μεγαλήτωρ (θυμός), ἄνοος (καρδία).

Apud Pindarum autem nullum hujus usus exemplum inveni.

Quæ supra (7 d) enumeravi composita apud Aeschylum plus 50 sunt, quorum multo majorem partem ipse finxit et quidem ita, ut 30 fere posteriore in parte -φρων,

---

[1]) Alii aliter legunt.

[2]) Ad γυναικῶν relatum esse exspectares.

10 -νοος habeant. Quæ autem Pindarus adhibuit — numero paulo plus 20 — perpaucis exceptis aut ante eum fuerunt aut cum Aeschylo communia sunt. Nullum posteriore in parte -νοος habet.

Apud Homerum multa hujus generis compositorum exempla inveniuntur: *μελίφρων χαρμόφρων ἀταλάφρων, ἀγανόφρων, δαΐφρων, ἀρτίφρων, κερδαλεόφρων, κρατερόφρων, ὀλοόφρων, ὁμόφρων, πυκινόφρων, σαόφρων, ἐπίφρων, περίφρων, πρόφρων, γλυκύθυμος, καρτερόθυμος, μεγάθυμος, ὀβριμόθυμος, ὑπέρθυμος, εὔθυμος, θρασυκάρδιος, μεγαλήτωρ, ἀγχίνοος, ἀκήριος, ἄνοος, δυσμενής, εὐμενής, εὐμενέτης, ὑπερμενής.*

Sophocles hæc finxit: *αἰδόφρων, ἀνδρόφρων, βαρύψυχος, ὀρθόφρων, στερεόφρων, ὠμόθυμος.*

e. ***Pars posterior significat modum, speciem, mensuram, numerum, genus, ætatem aut aliquid ejusmodi.***

Ae: *αἰνιγματώδης* al. sup. 464 (*ἔπος*), *ἀνθεμώδης* al. pr. 455 (*ἦρος*), *ἀνθρωπόμορφος* pt. fr. 24, *κυκνόμορφος* pr. 795 (*κόραι*), *οὐρανομήκης* h. ag. 92 (*λαμπάς*), *οἰστρώδης* al. sup. 162, *πορφυροειδής* al. sup. 530 (*λίμνᾳ*), *ἀρσενογενής* sup. 818 (*γένος*), *βδελύκτροπος* eum. 52, *θηλυγενής* al. sup. 29 (*στόλον*), *θηλύσπορος* pr. 855 (*γέννα*), *ἰσόρροπος* al. pers. 346 (*τύχῃ*), *κελαινόχρως* pt. sup. 785 (*κλυδωνίῳ*), *μεγαλοσχήμων* pt. pr. 407 (*τιμάν*), *μελαμβαθής* al. pr. 219 (*κευθμών*), *μονόρρυθμος* sup. 961 (*δόμους*), *ἄβυσσος* al. sup. 470 (*ἄτης ἄ-ον πέλαγος*), *ἄκοσμος* h. pers. 422 (*φυγῇ*), 470 (*φυγῇ*), *ἀνήριθμος* al. pers. 40 (*πλῆθός τ' ἀ-οι*), pr. 90 (*ἀνήριθμον γέλασμα*), *ἀσώδης* sup. 32 (*χέρσῳ*), *εὔμετρος* pt. ag. 1010 (*σφενδόνας*), *σύμμετρος* al. ch. 228, *εὐειδής* h. pers. 324 (*ἀνήρ*), *εὔκοσμος* h. pers. 481 (*φυγήν*), *εὔκυκλος* h. pr. 710 (*ὄχοις*), sept. 590 (*ἀσπίδ'*), *εὔμορφος* al. ag. 416, *ἐναγής* al. sup. 122 (*ἐ-έα τέλεα*), *εὐαγής* h. pers. 466 (*ἕδραν εὐ-ῆ*[1])

[1]) Al. *εὐαυγῆ*.

στρατοῦ), παλιμμήκης ag. 196 (χρόνον), ὑπερμήκης al. pr. 591 (δρόμους), ὑπέργηρως pt. ag. 79.

P: χαματώδης h. nem. III, 17 (πλαγᾶν), fr. 239 (μέριμναι), ὀφιώδης pt. ol. XIII, 61 (Γοργόνος), γλαυκόχρως ol. III, 13 (γ-χροα κόσμον ἐλαίας), μελιαδής h. fr. 147, 1 (οἴνου), pyt. IX, 38 (ποίαν), ὁμότροπος al. ol. XIII, 7 (Εἰράνα), ἀγήραος h. pyt. II, 52 (κῦδος), fr. 107, 1, ἀνάριθμος al. istm. IV, 56 (ἀνδρῶν), εὐειδής h. istm. VII, 28, εὔκυκλος h. nem. IV, 66 (ἕδραν), ὑπερμάκης ol. VII, 37 (βοᾷ).

Compositum nonnumquam conjungitur cum eodem vocabulo, quod posteriore in parte positum est: ἀρσενογενής (γένος).

Hujus generis (e) composita Aeschylus 20 fere, Pindarus tria modo quattuorve finxit. Non pauca inveniuntur apud Homerum: ἠεροειδής, θεοειδής, θυώδης, ἰοδνεφής, ἰοειδής, λυσσώδης, μελιηδής, οἰνοβαρής, οὐρανομήκης, ψαματώδης, μελαγχροιής, μελανόχροος, μεγακήτης, πολυβενθής, ἀγήρως, ἀγχιβαθής, ἄκοσμος, δυσθαλπής, εὐειδής, εὔκυκλος, εὔμορφος, εὐχροής, περικαλλής.

Soph. autem unum aut perpauca finxit: παντόμορφος,

f. ***Pars posterior significat peritiam, scientiam, potentiam, fortitudinem aut aliquid contrarium.***

Ae: δορυσθενής h. ch. 159 (ἀνήρ), κυνοθρασής pt. sup. 759, παγκρατής al. pr. 389, μονόψηφος sup. 373 (νεύμασιν), μεγασθενής pt. sept. 70, ἀήθης al. sup. 567 (ὄψιν), ἄκαιρος h. pr. 1036 (ἀ-α λέγειν), ἄκικυς h. pr. 547 (ὀλιγοδρανίαν), ἀκρατής al. pr. 884 (γλώσσης ἀ-ής) fr. 29, ἄναλκις h. pr. 868, ag. 1224, ἄπειρος al. pr. 373, ἀσθενής al. pr. 514, ἐγκρατής al. pr. 55, ἔμπειρος al. pers. 598, ἐντελής al. ch. 250, ag. 105, ἀκάματος h. pers. 901 (σθένος), εὐθαρσής h. ag. 930, sup. 968.

P: ἱππόμητις istm. VI, 9 (Ἰόλαον), παγκρατής al. nem. IV, 62 (πῦρ), ἐμπεδοσθενής nem. VII, 98 (βίοτον), εὐρυ-

σθενής h. pyt. V, 1, μεγαλοσθενής h. nem. VII, 2, pyt. VI, 21, μεγασθενής pt. ol. I, 25, istm. IV, 2 (χρυσόν), θρασυμάχανος ol. VI, 67 (Ἡρακλέης), nem. IV, 62 (λεόντων), μονόψαφος nem. X, 6, ἄναλκις h. ol. I, 81 (φῶτα), ἄπειρος al. istm. VII, 70 (ἥβαν ἄ-ον καλῶν), fr. 107, 2 (πόνων ἄ-οι), ἀσθενής al. pyt. I, 55 (χρωτί), ἐρισθενής h. pyt. VII, 2, περισθενής nem. III, 16, fr. 96, 2, σύμπειρος nem. VII, 10 (σ-ον ἀγωνίᾳ θυμόν).

Hom: δορυσθενής, χορσήθης, εὐρυσθενής, αἱμυλομήτης, κακότεχνος, μεγαλοσθενής, πολυκερδής, ἄναλκις, ἐρισθενής.

Sophocles autem nullum simile videtur novasse.

8. *Compositum significat id, quod dicitur esse ei subjecto, ad quod refertur.*

a. *Pars posterior animantem significat.*

Ae: δορίγαμβρος ag. 686 (τὰν δ-ον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν), λευκόπωλος al. pers. 386 (ἡμέρα), μελάνιππος fr. 66 (νυκτός), πεντηκοντάπαις sup. 320 (ἀδελφὸς δ' ἐστὶ π-αις), πολυάνωρ al. ag. 62 (γυναικός), πολύγονος al. sup. 691 (βοτά), πολυναύτης pers. 83 [1]), πολύχειρ al. pers. 83, πολύτεκνος al. pr. 137 (Τηθύος), sup. 1029 (ποταμοὺς δ' οἳ π-οι), ἀγείτων al. pr. 270 (πάγου), ἀδίοπος fr. 261, ἄθεος al. eum. 151 (ἄνδρα), ἄνανδρος al. pers. 166 (χρημάτων), 289 (πολλὰς ἀ-ους), 298 (τάξιν), ἄναρχος h. eum. 699 (τὸ μήτ' ἄναρχον), ἄπαις al. pers. 580 (τοκέες), ἀπρόξενος sup. 239, ἄτεκνος h. sept. 828 (πολεμάρχους), eum. 785, 815 (λειχήν), ἄφιλος al. ch. 295, δίπαις sup. 318 (Βῆλον), δυσάδελφος sept. 870 (δ-όταται πασῶν), δύσδαμαρ ag. 1319 (ἀνδρός), δύσθεος al. ch. 46 (γυνή), εὔτεκνος al. sup. 275 (βοός).

P: πολύφιλος al. pyt. V, 4 (ἑπέταν), λεύκιππος al. pyt. IV, 117 (πατέρων), λευκόπωλος al. pyt. I, 66 (Τυνδαριδᾶν), εὔιππος h. pyt. III, 8, ἄθεος al. pyt. IV, 162 (βελέων).

---

[1]) Dind: multas naves ducens.

Quamquam in plerisque interpretandis verbum quod est *hafva* aptum est, tamen nonnumquam hoc vix sufficit ad significandum, quo modo compositum cum nomine suo conjunctum sit: *πολύχειρ*, *πολιναύτης* *den som anför en stor här*, *många sjömän*, *λευκόπωλος* *dragen af*, *åkande efter hvita hästar*, similia.

Quum Aeschylus hujus generis (8 a) composita 20 fere finxerit, Pindarus, exceptis duobus quæ cum Aeschylo communia sunt, 3 tantum adhibuit. Hom: *αἰολόπωλος*, *πολύαρνις*, *πολυβούτης*, *πολύιππος*, *πολύρρην*, *ταχύπωλος*, *ἄκουρος*, *εὔβους*, *εὔιππος*, *εὔπαις*. Contra Soph. pauca finxit: *ἀγύναιξ*.

b. *Pars posterior rem significat.*

Ae: *ναύκληρος* al. sup. 177, *ἀρχαιόπλουτος* al. ag. 1043, *πατρωνύμιος* pers. 146 (*γένος*), *ὁμώνυμος* h. sept. 984 (*δύστονα κήδε' ὁ-α*), *ὀρθώνυμος* ag. 700 (*κῆδος*), *ψευδώνυμος* pt. pr. 717, sept. 670, *ἐπώνυμος* h. pr. 733, *εὐώνυμος* h. pr. 490, *νώνυμος* h. pers. 1003, *παρώνυμος* pt. eum. 8, *ὁμότοιχος* al. ag. 1004 (*γείτων*), *ἄδασμος* fr. 59, *εὐερκής* h. sup. 955 (*πόλιν*), *εὐμήχανος* al. eum. 381, *ἀχρήματος* al. pers. 167, *ἄπειρος* al. ag. 1382 (*ἀμφίβληστρον*), *ἀπείρων* h. fr. 407 (*λόχῳ*), *ἀτέλευτος* ag. 1451 (*ὕπνον*), *ἀτέρμων* al. eum. 634 (*πέπλῳ*), *ἐκτελής* h. pers. 218 (*τὰ δ'ἀγάθ' ἐ-ῆ*), *συντελής* al. ag. 532 (*πόλις*), *εὐέξοδος* al. pers. 688 (*ἐστὶ δ'οὐκ εὐ-ον*), *σύγχορτος* al. sup. 5 (*χθόνα σ-ον Συρίᾳ*), *σύνουρος* al. ag. 495 (*κάσις πηλοῦ σ-ος*), *τηλουρός* al. pr. 1 (*πέδον*), 807 (*γῆ*), *γάμορος* al. sup. 613, eum. 890 (*τῆσδε γ-ῳ χθονός*), *ἰσόμοιρος* al. ch. 319 (*σκότῳ φάος ἰ-ον*) [1], *ἄμοιρος* h. sept. 733 (*πεδίων ἀ-ους*), eum. 353 (*πέπλων ἄ-ος*) [2], *ἀγάλακτος* pt. ag. 718 (*λέοντος ἶνιν ἀ-ον*), *ἀμήχανος* h. sept. 227 (*τὸν ἀ-ον ὀρθοῖ*), *ἄγαμος* h. sup. 143 (*ἄ-ον ἐκφυγεῖν*).

---

[1]) V. l.

[2]) Cod. *ἄμοιρος ἄκληρος*.

P: ἀδαμαντοπέδιλος fr. 58 (κίονες), ἀχρήμων al. fr. 239, 4, εὐάρματος al. pyt. IV, 7 (πόλιν), ἰσώνυμος ol. IX, 69 (μάτρωος: ἰ-ον), ὁμώνυμος h. istm. VI, 24, fr. 71 (ζαθέων ἱερῶν ὁ-ε πάτερ), fr. 85 (ὁ-ε Δαρδανιδᾶν), πολυώνυμος h. pyt. I. 17, istm. IV, 1, ἀνώνυμος h. ol. I, 82 (γῆρας), ἐπωνύμιος al. ol. XI, 81, ἐπώνυμος h. istm. V, 51, νώνυμνος h. ol. XI, 53, εὐώνυμος h. nem. VII, 85, ἄπειρος al. fr. 95, 8, (σκότον), ἀπείρων h. pyt. II, 64 (δόξαν), ἀτελής h. fr. 227 (ἀ-ῆ σοφίας καρπόν), ὁμόκλαρος ol. II, 54 (ἀδελφεόν), nem. IX, 5 (ἐπόπταις), ἄμμορος h. ol. I, 84 (ἄ-ος καλῶν) nem. VI, 14, ἀπόκλαρος pyt. V, 54 (πόνων ἀ-ος), νήποινος h. pyt. IX, 60 (ν-ον φυτῶν αἶσαν), ἄδρυς fr. 126, ἄσχολος al. pyt. VIII, 30, εὐερκής h. ol. XIII, 105 (ἄλσος), ἐυκτήμων nem. VII, 92 (ἀγυιάν).

His similia sunt Homerica: βαθύκληρος, ἰσόμορος, ὁμώνυμος, πολύκληρος, πολυκτήμων, πολυλήιος, πολυμήχανος, πολυπάμων, πολυφάρμακος, πολύχαλκος, πολύχρυσος, ἀκτήμων, ἀλήιος, εὐερκής, εὔπυργος, εὐτείχεος, εὐτείχητος, ἄμμορος, ἀνέστιος, ἄσιτος, ἄσπερμος; Soph: μεγαλώνυμος, ἄπλουτος, εὔχρυσος.

9. *Compositum id significat, quod quis (quid) efficit, affert, habet* (sueth. *åstadkomma*, *frambringa*, *medföra såsom följd l. verkan, skänka, erbjuda)*.

Ae: βιόδωρος al. fr. 170 (ποταμοῦ παισὶν β-οις), βούχιλος pt. sup. 540 (λειμῶνα), δενδροπήμων eum. 938 (βλάβα), θυμαλγής h. ag. 1031 (καρδία,) θυμηδής h. sup. 962, χερομυσής ch. 74 (φόνον), ἀμβλωπός pt. eum. 955 (δακρύων βίον ἀ-όν), βαρυταρβής fr. 55, 11 (τυπάνου δ' εἰκὼν β-ής), δεξιώνυμος sup. 607 (χερσί), κακόσχολος pt. ag. 193 (πνοαί), καλλίπαις al. ag. 762 (πότμος), κεναγγής ag. 188 (ἀπλοίᾳ), ὀρθόθριξ ch. 32 (φόβος), πάντεχνος pr. 7 (πυρός), πικρόκαρπος sept. 693 (ἀνδροκτασίαν), πολυαίμων sup. 840 (ἀποκοπὰ κρανὸς π-ων), πολύπονος al. pers. 320 (π-ον δόρυ),

πρωτόμορος pers. 568 (*π-οιο πρὸς ἀνάγκας*), *πρωτοπήμων* ag. 224 (*παρακοπά*), *ὠκύποινος* sept. 743 (*παρβασίαν*), *ἄθηρος* al. fr. 239 (*ἡμέρα*), *ἄκαρπος* al. eum. 943 (*νόσος*), *ἄμισθος* al. ag. 979 (*ἀοιδά*), *ἀθάνατος* h. ch. 619 (*τριχός*), *ἄνατος* al. sup. 356 (*πρᾶγμα*), 359 (*φυγάν*), *ἄναυδος* h. ag. 238 (*χαλινῶν ἀ-δῳ μένει*), *ἀντιπενθής* eum. 782 (*ἰὸν ἀ-ῆ μεθεῖσα*), *ἄποινα* [1]) h. pers. 808, *ἀταρβής* [2]) h. pr. 849 (*χειρί*), *ἄχαρις* al. pr. 544 (*ἴδ' ὅπως ἀ-ις χάρις*), *διαλγής* pt. ch. 68 (*ἄτα*), *δυσαλγής* pt. ag. 1165 (*τύχᾳ*), *δυσαχής* eum. 145 (*πάθος*), *δύσορμος* al. ag. 193 (*πνοαί*), *δύσοιμος* pt. ch. 945 (*δ-ου τύχας*), *δυσχείμερος* h. ch. 271 (*ἄτας*), fr. 195 (*πέμφιγι*), *εὔανδρος* al. eum. 1031 (*συμφοραῖς*), *εὔφημος* al. ag. 636 (*ἦμαρ*), *κατάσκιος* h. sept. 384 (*λόφους*), *περιώδυνος* al. ag. 1449 (*μοῖρα*).

P: *φοινικάνθεμος* pyt. IV, 64 (*ἦρος*), *χρυσοστέφανος* h. ol. VIII, 1 (*ἀέθλων*), *μελιγαθής* fr. 211 (*ὕδωρ*), *ἀγλαόκαρπος* h. fr. 6, 6 (*Ὥρας*), *κλυτόκαρπος* nem. IV, 76 (*στεφάνων*), *μεγαλάνωρ* pt. fr. 228 (*Ἀσυχίας*), *μεγιστόπολις* pyt. VIII, 2 (*Δίκας μ-ι θύγατερ*), *πολυάνθεμος* h. ol. XIII, 17 (*Ὧραι*), *ὀρθόπολις* ol. II, 8 (*Θήρωνα ἄωτον ἀ-ιν*), *πολυπήμων* h. pyt. III, 46 (*νόσους*), *ἄποινα* [3]) h. ol. VII, 16, *ἄσκιος* pt. nem. VI, 45 (*ὄρεσιν ἀ-οις* [4])), *ἀτελής* h. pyt. V, 62 (*ἀ-ῆς μαντεύμασιν*), nem. III, 40 (*νόῳ*), *δυσπενθής* pyt. XI, 18 (*δόλου*), *εὔοδμος* h. fr. 45, 14 (*ἔαρ*), *εὔσκιος* al. pyt. XI, 21 (*ἀκτάν*), *νώδυνος* al. nem. VIII, 50 (*κάματον*).

Quae supra (9) enumeravi composita Aeschylus non minus 30 finxit, quo ex numero dimidia fere pars apud nullum alium scriptorem invenitur.

Apud Homerum non ita multa hujus generis inveniuntur: *ἀνεμοσκεπής*, *ἀγλαόκαρπος*, *ἀγλαόδωρος*, *δολιχόσκιος*,

[1]) Substantivum.
[2]) Dind: intrepidus; hunc versum secludunt editores.
[3]) Vide supra.
[4]) Alii *δασκίοις*.

πάνδωρος, πανομφαῖος, πολύδακρυς, πολύφορβος, ὠκύμορος, ἀνάεδνος, νηκερδής, δυσκηδής.

Soph: *ἄνορμος, αἰένυπνος, διώδυνος, δύσαυλος, εὔχλοος.*

10. *Compositum significat actionem, ita ut aliquis id gerere cogitetur, quod composito significatur.*

a. *Pars posterior significat pugnam, bellum, victoriam.*

Ae: *ἱππιοχάρμης* h. pers. 29 (*Ἀρτεμβάρης θ' ἱ-ης*), 106 (*ἱ-ας τε κλόνους*), *πολυνεικής* sept. 830 (*π-εῖς ὤλοντο*), *δυσπόλεμος* pers. 1013 (*δ-ον γένος τὸ Περσᾶν*).

P: *ἱπποχάρμας* ol. I, 23 (*βασιλῆα*), *σιδαροχάρμας* pyt. II, 2 (*ἀνδρῶν ἵππων τε σ-ᾶν*), *χαλκοχάρμας* pyt. V, 82 (*ξένοι*), istm. V, 26 (*πόλεμον*), *βαθυπόλεμος* pyt. II, 1 (*Ἄρεος*), *καλλίνικος* h. pyt. I, 32 (*Ἱέρωνος*), XI, 46, *δύσηρις* al. ol. VI, 19 (*δ-ις ἐών*), *εὔαθλος* pt. istm. V, 3 (*γενεᾶς*).

b. *Pars posterior significat cladem, vim, scelus, fraudem.*

Ae: *βροτολοιγός* h. sup. 665 (*Ἄρης*), *θεομυσής* eum. 40 (*ἄνδρα*), *παιδολυμάς* [1]) ch. 605 (*Θεστιάς*), *πανώλεθρος* al. sup. 414 (*θεόν*), *πολυσινής* ch. 446 (*κυνός*), *ἀκάκης* pers. 855 (*βασιλεύς*), *ἀπήμων* h. sup. 186 (*ἀ-ων ἐπόρνυται*), *ἄδολος* al. ag. 95.

P: *εὐρυβίας* h. pyt. IX, 13, *παμβίας* nem. IX, 24 (*κεραυνῷ*), *ὑπέρβιος* h. ol. XI, 15 (*Ἡρακλέα*), *ἄδολος* al. ol. VII, 53.

c. *Pars posterior significat poenam, ultionem, auxilium, justitiam.*

Ae: *γυναικόποινος* ag. 226 (*πολέμων*), *τεκνόποινος* ag. 155 (*μῆνις*), *ὑστερόποινος* ag. 58 (*Ἐρινύν*), ch. 383 (*Ἄταν*), *παλίμποινα* [2]) pt. ch. 793 (*π-α ἀμείψει*), *βαρύδικος* ch. 935 (*ποινά*), *πάνδικος* al. sup. 776 (*σέβας*), *ἄδικος* h. ag. 397

---

[1]) Cod. *παιδολύμας.*

[2]) Substantivum.

(*φῶτ'*), *ἀντίδικος* al. ag. 41 (*Πριάμου μέγας ἀ-ος*), *εὐθύδικος* pt. ag. 761 (*οἴκων*), *πρόδικος* al. ag. 451 (*Ἀτρείδαις*), *σύνδικος* al. eum. 761 (*μητρὸς τάσδε σ-ους*), sup. 726, *ἑτεραλκής* h. pers. 951 (*Ἄρης*), *ἐπαλκής* ch. 415.

P: *Ἑλλανοδίκας* al. ol. III, 12, *ἄδικος* h. pyt. VI, 48 *σύνδικος* al. ol. IX, 105 (*σ-ος αὐτῷ τύμβος*), *ὑπέρδικος* al. pyt. X, 44 (*Νέμεσιν*), *ἄθεμις* al. pyt. IV, 109 (*Πελίαν*), pyt. III, 32 (*δόλον*).

d. ***Pars posterior significat sonitum, fremitum, vocem querelam, fletum, cantum.***

Ae: *ἑτερόφωνος* sept. 170 (*στρατῷ*), *ὁμόφωνος* al. ag. 158 (*ὁ-ον αἴλινον εἰπέ*), *ἄφωνος* al. pers. 819 (*ἄ-α σημαινοῦσιν*), *εὔφωνος* al. ag. 1187 (*χορός*), *ταυρόφθογγος* fr. 55, 8 (*μῖμοι*), *ἄφθογγος* h. pers. 206, eum. 448, *εὔφθογγος* al. ch. 341 (*κελάδους*), *σύμφθογγος* pt. ag. 1187 (*χορός*), *οἰωνόθροος* ag. 56 (*γόον*), *ἀλλόθροος* h. ag. 1200 (*πόλιν*), sup. 972, *δύσθροος* pers. 635 (*βάγματα*), 941 (*πάνδυρτον δ-ον αὐδάν*), 1076 (*γόοις*), *ἄναυδος* h. sept. 82 (*ἄγγελος*), *δυσκέλαδος* h. sept. 867 (*ὕμνον*), *εὔφημος* al. ag. 1247 (*στόμα*), ch. 581 (*γλῶσσαν*), sup. 512 (*ἔπος*), 694 (*μοῦσαν*), *ἁρματόκτυπος* sept. 204 (*ὄτοβον*), *ἄκομπος* sept. 554 (*ἀνήρ*), *πολύρροθος* sept. 7 (*φροιμίοις*), *ταχύρροθος* sept. 285 (*λόγους*), *κακόφατις* pers. 936 (*κ-ιδα βοάν*), *πολυεπής* ag. 1134 (*τέχναι*), *πρόλεσχος* sup. 200, *ἀναγκόδακρυς* fr. 415, *ἁβρόγοος* pers. 541 (*Περσίδες*), *ὀξύγοος* sept. 320 (*λιταῖσιν*), *ἁβροπενθής* pers. 135 [1]) (*Περσίδες*), *πολύθρηνος* pt. ag. 711 (*ὕμνον*), *πολύστονος* h. sept. 845 (*π-οι τόδ' εἰργάσασθ'*), eum. 380 (*φάτις*), *κακομέλετος* pers. 936 (*ἰάν*), *ὀξύμολπος* sept. 1023 (*οἰμώγμασιν*), *ἀψευδής* h. ch. 559.

P: *μαλθακόφωνος* istm. II, 8 (*ἀοιδαί*), *πάμφωνος* pt. pyt. XII, 19 (*μέλος*), *ἄφωνος* al. pyt. IX, 101, *εὔφωνος* al. istm. I, 64, *σύμφωνος* h. pyt. I, 70 (*ἀσυχίαν*), *μελίγαρυς*

[1]) Cod. *ἀκροπενθεῖς*.

h. ol. X, 4 (ὕμνοι), nem. III, 4 (κώμων), ποικιλόγαρυς ol. III, 8 (φόρμιγγα), μελίφθογγος istm. II, 7 (Τερψιχόρας), istm. V, 8 (ἀοιδαῖς), βαρύφθογγος h. istm. V, 32 (νευρᾶς), πολύφαμος h. istm. VII, 58 (θρῆνον), δύσφαμος h. nem. VIII, 37 (κλέος), δύσθροος pyt. IV, 63 (φωνᾶς), εὐαχής h. pyt. II, 14 (ὕμνον), αἰολοβρόντας ol. IX, 45 (Διός), καρτεροβρόντας fr. 127, 2 (Κρονίδα), μελίγδουπος nem. XI, 18 (ἀοιδαῖς), βαρύγδουπος pt. ol. VIII, 44 (Διός), ol. VI, 81 (πατρί), pyt. IV, 210 (ἀνέμων), μελίκομπος istm. II, 32 (ἀοιδᾶν), βαρύκομπος pyt. V, 57 (λέοντες), δορίκτυπος nem. VII, 9 (Αἰακιδᾶν), βαρύκτυπος h. nem. IV, 86 (ὀρσοτριαίνα), ol. I, 72 (Εὐτρίαιναν), ἑπτάκτυπος pyt. II, 70 (φόρμιγγος), βαρυσφάραγος [1]) istm. VII, 23 (πατρί), ἐρισφάραγος h. fr. 263, μελίρροθος fr. 286 (μελιρρόθων sc. ἀνθέων [2]) ἀδυεπής h. ol. XI, 97 (λύρα), nem. I, 4 (ὕμνος), nem. VII, 21 (Ὅμηρον), ἀρτιεπής h. ol. VI, 61 (ὄσσα), istm. IV, 51 (γλῶσσα), ἀδύλογος al. ol. VI, 96 (λύραι μολπαί τε), βαρύλογος pyt. II, 55 (ἔχθεσιν), θρασύμυθος ol. XIII, 10 (ὕβριν), ἀδυμελής h. ol. VII, 11 (φόρμιγγι), pyt. VIII, 73 (κώμῳ), nem. II, 25 (φωνᾷ), istm. VI, 20 (ὕμνῳ), ἀψευδής h. pyt. I, 86 (ἄκμονι).

e. *Pars posterior significat ventum aut lucem.*

† Ae: χρυσοφεγγής al. ag. 288 (σέλας), αἰνολαμπής ag. 389 (φῶς), ἀφεγγής al. pr. 115 (ὀδμά), ἀσαλής fr. 362 (μανία).

P.: ἀδύπνοος al. ol. XIII, 21 (Μοῖσα), istm. II, 25 (φωνᾷ), τηλαυγής al. ol. VI, 4 (πρόσωπον), nem. III, 61 (φέγγος).

f. *Pars posterior significat cursum aut sessionem.*

Ae: τανύδρομος eum. 370, ἄοζος [3]) ag. 231, πολύπλανος al. pr. 585 (πλάναι), δύσπλανος pr. 608 (παρθένῳ), 900

---

[1]) Cfr Grdz. 186.
[2]) ὕμνων Bergk.
[3]) Grdz. 240.

(ἀλατείαις), δύσεδρος pt. ag. 745 (δ-ος καὶ δυσόμιλος), εὔεδρος al. sept. 319 (εὔ-οί τε στάθητε).

P: δυωδεκάδρομος ol. II, 55 (τεθρίππων δ-ων).

g. *Pars posterior significat vitam, somnum, quietem.*

Ae: ἁβροδίαιτος al. pers. 41 (Λυδῶν), δαρόβιος sept. 523 (θεοῖσι), μακροβίοτος pers. 262 (αἰών), δυσαίων al. sept. 927 (ἁ τεκοῦσα) [1]), εὐαίων al. pers. 711 (βίοτον), ἄγρυπνος al. pr. 358 (βέλος), ἄϋπνος h. pr. 32, ὀψίκοιτος ag. 889 (ὄμμασιν).

h. *Pars posterior significat consilium.*

Ae: ἀνδρόβουλος ag. 11 (γυναικὸς ἁ-ον ἐλπίζον κέαρ), γυναικόβουλος ch. 626 (γ-ους τε μήτιδας φρενῶν), αὐτόβουλος sept. 1052 (ἀλλ' αὐ-ος ἴσθ'), βαθύβουλος pers. 142 (φροντίδα), ὀρθόβουλος pr. 18 (Θέμιδος), ἀμφίβουλος eum. 733, δυσπαράβουλος sup. 106 (φρεσίν), πρόβουλος al. sept. 1006 (δήμου π-οις), σύμβουλος al. pers. 170, δολόμητις h. pers. 93 (ἀπάταν), αἰολόμητις h. sup. 1037 (θεός), αἰπυμήτης pr. 18 (αἰ-ῆτα παῖ), αἰσχρόμητις ag. 222 (παρακοπά), δολιόμητις sup. 750, μεγαλόμητις ag. 1426, εὐκοινόμητις sup. 700 (ἀρχά).

P: ὀρθόβουλος pyt. IV, 262 (μῆτιν), pyt. VIII, 78 (μαχαναῖς), πολύβουλος h. istm. III, 90 (γνώμᾳ), διχόβουλος ol. VIII, 86 (Νέμεσιν), εὔβουλος al. istm. VII, 32 (Θέμις), βαθυμῆτα nem. III, 51 (Χείρων), θρασυμήδης pyt. IV, 143 (Σαλμωνεῖ).

i. *Pars posterior significat motum animi (ut invidiam, iram, angorem, timorem, spem).*

Ae: βαρύκοτος eum. 780, 810 (ἐγώ), νεόκοτος [2]) sept. 78 (ν-α [3]) ἄχη), 803 (πρᾶγος ν-ον πόλει), pers. 256 (κακά),

---

[1]) Cod. δυσδαίμων.

[2]) De significatione κότος vocabuli vide lex. Dind.

[3]) Conjectura Dind.

ἔγκοτος al. ch. 392 (στύγος), 924 (κύνας), ἐπίκοτος al. pr. 602 (μήδεσι), sept. 786 (ἀράς), ch. 628 (ἀνδρί), παλίγκοτος al. ag. 863 (κληδόνας), 571 (τύχης), sup. 376 (τοῖς ἐμοῖς π-οις), ὑπέρκοτος[1]) ag. 822 (πάγας), βαρύμηνις pt. ag. 1482 (δαίμονα), δύσφροντις ch. 196, δύσελπις al. ch. 412, ἄφθονος h. ag. 305 (μένει), ἐπίφθονος al. ag. 135 (οἴκῳ γὰρ ἐ-ος Ἄρτεμις), eum. 376 (ὀρχησμοῖς), sup. 201 (γένος), εὔελπις al. pr. 509, περίφοβος al. sup. 736.

P: ἀταρβής h. pyt. V, 51 (φρενί), IX, 32 (κεφαλᾷ), ἄφθονος h. ol. VI, 7 (ἀστῶν), II, 104 (ἀ-έστερον χέρα *frikostig)*, fr. 94 (βοράν *riklig)*, ἄφοβος al. istm. IV, 44 (στράταρχον), ἐπίκοτος al. fr. 228 (στάσιν), ζάκοτος h. nem. VI, 55 (ἔγχεος), fr. 74, 10 (ὕδατι), παλίγκοτος al. ol. II, 22 (πῆμα), nem. IV, 96.

Hujus generis (10) composita et quidem maxime ea, quorum posterior pars significat *sonum*, *vocem*, ad res sæpe transferuntur, ita ut quædam personificatio fiat. Neque raro id nomen, quocum compositum conjunctum est, eandem fere quam hujus posterior pars significationem habet.

Non omnia quæ huc retuli composita necesse est significent id, quod quis gerere cogitetur. Possunt alia aliter intelligi: μαλθακόφωνος, μελίφθογγος, μελίγαρυς *som har en ljuf stämma, honungsstämma, med l. st. sjungen* (ὕμνος, ἀοιδά), ὁμόφωνος *samstämmig* (αἴλινον), πάμφωνος *af alla st. sjungen* (μέλος), ἱππιοχάρμης κλόνος *larm som är förenadt med strid till häst*, χαλκοχάρμας πόλεμος *krig, i hvilket man kämpar i kopparrustning*, γυναικόποινος πόλεμος *hämdekrig för en kvinna*, ἄδικος *orättvis*, ὀξύγοοι λιταί *böner som bestå i häftig klagan*, cfr p. 74.

Eorum quæ supra (10) enumeravi compositorum apud Aeschylum ad 100 sunt, ex quo numero pauca ante eum

---

[1]) Incertæ fidei vocabulum (D).

fuerunt, dimidia fere pars a nullo alio scriptore adhibita est. Sunt apud Pindarum plus 60, e quibus tertiam fere partem ab aliis sumpsit. Maxima omnium est ea pars, quorum posterius membrum significat *sonum*, *vocem* (d), quo in genere adhibendo Pindarus non minus copiosus quam Aeschylus fuit. Ceterorum autem generum multo plura Aeschylus habet. Et in posteriore parte ante omnia ea posuit quæ sunt -*δικος*, -*ποινος*, -*βουλος*, -*μητις* (-*μήτης*), -*κοτος* et ea, quæ significant *vitam*, quorum generum aut nulla aut pauca finxit Pindarus.

Homerus: *ἀθηρολοιγός*, *βροτολοιγός*, *ἑτεραλκής*, *αἰναρέτης*, *ἀγριόφωνος*, *ἀμετροεπής*, *λιγύφθογγος*, *ἡδύγελως*, *ἀργυροδίνης*, *βαθυδίνης*, *πολύφλοισβος*, *ἱπποκέλευθος*, *δολομήτης*, *ἀγκυλομήτης*, *πυκιμηδής* et alia permulta.

Sophoclem autem mirandum est, quum tam multa fuerint quæ imitaretur, tamen perpauca finxisse: *ποικιλόμητις*, *δυσαίων*, *δύσοργος*, *χαμαικοίτης*.

11. *Compositum significat id, quo quis (quid) afficitur* (sueth. *träffas af, vara föremål för).*

a. *Pars posterior significat fatum, felicitatem, calamitatem aut aliquid ejusmodi.*

Ae: *αἰνόμορος* h. sept. 903, *καινοπήμων* sept. 363 (*δμωΐδες*) [1]), *κακόποτμος* al. ag. 1136 (*τύχαι*), *μελεοπαθής* sept. 963, *μελεόπονος* sept. 963, *νεοπαθής* eum. 513 (*τεκοῦσα*), *πάνοιζυς* ch. 49 (*ἑστία*), *πάνολβος* pt. sup. 583, *πανώλεθρος* al. sept. 71 (*πόλιν*), 934 (*ὁμόσποροι καὶ π-οι*), ag. 535 (*δόμον*), ch. 934 (*ὀφθαλμόν*), *πολύπονος* al. sup. 382 (*βροτῶν*), *ταχύμορος* ag. 486 (*κλέος*), *ἀθάνατος* h. eum. 350, *ἄνατος* al. ag. 1211, *ἄνολβος* al. eum. 550, *ἀπαθής* h. pers. 861, *ἀπενθής* pt. pr. 956 (*πέργαμα*), *ἄπονος* al. pers. 861, sup. 98 (*βίαν*), *ἀπήμων* h. ag. 554, eum. 893 (*πάσης ἀ-ον*

[1]) Alii: *κοινοπήμονες*.

,οἰζύος), ἄποτμος h. pers. 280 (βοάν), δυσδαίμων al. pr. 602, sept. 827 (πολεμάρχους), pers. 953 (ἀκτάν), δύσποτμος al. pr. 119 (θεόν), sept. 813 (γένος), sept. 819 (εὐχάς), sup. 306 (βοΐ), δυστυχής al. eum. 791 (κόραι), εὐδαίμων h. pers. 768 (ἀνήρ), εὔποτμος al. ag. 245 (αἰῶνα), εὐτυχής al. pers. 709 (πότμῳ), ag. 20 (εὐ-ὴς ἀπαλλαγὴ πόνων), παλιντυχής ag. 464 (π-εῖ τριβᾷ βίου), τρίσοιζυς fr. 365.

P: θεόμορος pyt. V, 5 (θ-μορ' Ἀρκεσίλα), θρασύπονος ol. I, 96 (ἀκμαὶ ἰσχύος θ-οι), ἰσοδαίμων pt. nem. IV, 84 (βασιλεῦσιν ἰ-ονα φῶτα), πολύπονος al. nem. I, 33 (ἀνδρῶν), ταχύποτμος pt. ol. I, 66 (ἔθνος), ἀθάνατος h. pyt. III, 61 (βίον), ἄνοσος al. fr. 107, ἀπαθής h. pyt. IV, 297 (ἀ-ὴς πρὸς ἀστῶν), ἀπήμων h. pyt. X, 22 (θεὸς ἀ-ων κέαρ), nem. I, 54 (καρδία), fr. 74, 7 (ὄλβον), ἄπονος al. ol. XI, 23 (χάρμα), II, 68 (βίοτον), εὐδαίμων h. pyt. X, 22.

b. *Pars posterior significat sermonem, famam, laudem, reprehensionem.*

Ae: μεγιστότιμος sup. 709 (Δίκας), ἄμωμος al. pers. 185 (κάλλει), ἄτιμος h. sept. 1024 (ἄ-ον ἐκφορᾶς φίλων ὕπο), ag. 1279 (ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν), δυσκλεής h. pr. 241 (θέα), pers. 444 (μόρῳ), ἐπίψογος al. ag. 611 (φάτιν), εὔδοξος al. ch. 303 (φρενί), εὐκλεής h. ch. 302 (πολίτας).

P: βαθύδοξος pyt. I, 66 (γείτονες), μεγαλόδοξος pt. ol. IX, 17 (Εὐνομία), πολύμυθος h. pyt. IX, 79 (ἀρεταί), ἀγακλεής h. pyt. IX, 110 (κούραν), istm. I, 34 (αἶσαν), ἀκλεής h. ol. XII, 16 (τιμά), ἀμύμων [1]) h. ol. XI, 28 (κτέατον), ἄτιμος h. ol. VIII, 69 (γλῶσσαν), ἐπίδοξος al. nem. IX, 46 (κῦδος), εὔδοξος al. ol. XIV, 23, εὐκλεής h. nem. II, 24.

c. *Pars posterior significat timorem, invidiam, misericordiam, querelam, gratiam, desiderium.*

Ae: ἄγοος sept. 1063, ἄζηλος al. pr. 143 (φρουράν), ch. 1017 (μιάσματα), ἄφθονος h. ag. 471 (ὄλβον), ἐπίζηλος

[1]) Grdz. 338.

ag. 939, ἐπίφθονος al. ag. 921 (πόρον), ἐπίφοβος pt. ag. 1152, ἐπίχαρις al. sept. 910 (οὐδ' ἐ-ις Ἄρης), ἔποικτος ag. 1614 (φόνον), ἐφίμερος h. ch. 840 (φάτιν).

d. *Pars posterior significat solem, fulmen, ventum, umbram, æstum.*

Ae: χαλκοκέραυνος fr. 192, 3 (λίμνην *æreo fulmine petitam*, D.), ἄειλος fr. 419, ἀκέραυνος fr. 15 (Καπανεύς), ἀνήλιος al. pr. 453 (μυχοῖς), δυσήλιος al. eum. 396 (κνέφας), δυσχείμερος h. pr. 15 (φάραγγι), 746 (πέλαγος), κατάσκιος h. ag. 493 (κήρυκα κ-ον κλάδοις), sup. 345 (ἕδρας), νήνεμος h. ag. 566 (κοίταις), ag. 740 (γαλάνας), παλίρροθος ag. 191 (π-οις ἐν Αὐλίδος τόποις).

e. *Pars posterior significat aut per se ipsa actionem aut id, quo quid geritur, ita quidem ut id nomen, ad quod compositum refertur, significet id, ad quod actio adhibetur. Sed ad suethice interpretandum plerumque opus est verbis magis definitis quam talia qualia sunt "träffas af, vara föremål för".* Prior pars sæpe est α- privativum, δυς-, εὐ-, ita ut compositum potentialem vim non raro accipiat eodem fere modo, quo adjectiva verbalia (cfr pag. 50 sqq.).

Ae: ἀπόλεμος al. ag. 769 (δαίμονα), ἄμαχος al. ag. 769 (δαίμονα) *mot hv. krig, strid ej kan föras*, δυσπαλής pt. eum. 559 (δίνᾳ) *svår att kämpa mot*, ἀμφινεικής al. ag. 686 (Ἑλέναν), ἄπορος al. pr. 904 (ἄπορα πόριμος), ἀμήχανος h. eum. 561 (δύαις) *mot hv. ingen utväg, intet medel finnes, ohjelplig, obotlig*, δυσπάλαμος eum. 880 (δόλοι), δυσχερής al. pr. 802 (θεωρίαν) *svårhandterlig*, sup. 568 (μιξόμβροτον), εὐμαρής [1]) al. ag. 1326 (χειρώματος) *lätthandterlig*, ἀμφισωπός fr. 35 *på hv. man kan se rundt omkring* [2]), εὐτελής al. sept. 491 *för hv. priset lätt betales*, πολύγομφος h. pers. 71 (ὅδισμα) *med naglar hopfogad.*

[1]) Cfr Grdz. 329.

[2]) Fortasse adj. verb. cfr ἀπερωπός p. 39.

P: ἄκορος pyt. IV, 202 (εἰργεσία) *på hv. man ej blifver mätt*, ἄμαχος al. ol. II, 90 (κίονα), δυσπαλής pt. ol. VIII, 25 (διακρίνειν δ-ές *svårt*), ἄπορος al. ol. XI, 42, ἀμάχανος h. pyt. II, 19 (καμάτων), ἀπάλαμος h. ol. I, 59 (βίον), ἀπάλαμνος [1]) h. ol. II, 63 (φρένες), εὐμαρής al. pyt. III, 115, ἔξορκος ol. XIII, 95 (ἕ-ος βοὰ κάρυκος *beedigad*), σύνδικος al. pyt. I, 2 (σ-ον Ἀπόλλωνος καὶ Μοισᾶν κτέανον) *till hv. någon har rättighet*, ὑπάργυρος al. pyt. XI, 42 (φωνάν) *som köpes för penningar*, λεύκιππος al. pyt. IX, 86 (ἀγυιαῖς *trampad, befaren af*), μαλακόχειρ nem. III, 53 (φαρμάκων μ-α [2]) νόμον *bruket af läkemedel (pålagda) med mjuk hand*).

Quæ supra (11) enumeravi composita sunt apud Aeschylum plus 60, apud Pindarum plus 30; neque pauca ab Homero sumpserunt. Nulla sunt apud Pindarum exempla quæ ad *c* aut *d* partes pertineant. Fit nonnumquam apud Aeschylum ut ea, quorum posterior pars significat *fatum*, cum nomine ejusdem fere significationis conjungantur: κακόποτμος τύχη, εὐτυχής πότμος (cfr p. 74).

Homerus: αἰνόμορος, αἰνοπαθής, νεοπαθής, ὀλβιοδαίμων, ὠκύμορος, κακοδαίμων, δύσμορος, ἀθάνατος, ἄμμορος, ἀνόλεθρος, ἄνουσος, ἀπήμων, — ὁμότιμος, ἀγακλεής, δυσκλεής, ἐρικυδής, ἐρίτιμος, ὑπερκύδας, ἀκλεής, ἀμύμων — βαθύσκιος, — ἀργυρόηλος, πολύδεσμος, δυωδεκάβοιος, ἑκατόμβοιος.

Soph. nonnulla hujus generis (11) finxit: πάμμορος, πολύζηλος, δυσάνεμος, ἀνήνεμος, ἀδρέπανος, ἀσκέπαρνος, τρίγομφος.

12. *Compositum nonnumquam respondet genetivo.*

a. *genetivo possessivo.*

Ae: ναύαρχος al. ch. 723 (σώματι), πλουτόχθων eum. 947 (γόνος), αὐτάδελφος al. sept. 718 (αὐ-ον αἷμα δρέψα-

---

[1]) Grdz. 666.

[2]) Pro: μ-ων, cfr pyt. VI, 5 πυθιόνικος ὕμνων θησαυρός.

σθαι θέλεις), eum. 89 (*αὐ-ον αιμα καὶ κοινοῦ πατρός*), *ἑπτατειχής* sept. 284 (*ἐξόδους*), *κακορρήμων* pt. ag. 1155 (*πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κ-ας*), *πολύθεος* pt. sup. 423 (*ἑδρᾶν*), *δίθρονος* al. ag. 43 (*τιμῆς*), 109 (*κράτος*), *δίσκηπτρος* ag. 43 (*τιμῆς*).

P: *ἀρισθάρματος* pyt. V, 30 (*γέρας*), *καλλίνικος* h. ol. IX, 2, istm. I, 12 (*κῦδος*), *μόναρχος* h. pyt. IV, 152 (*σκᾶπτον*), *τέθριππος* al. istm. I, 14 (*ἅρματι*), *εὐάγων* nem. X, 38 (*τιμά*).

b. *genetivo gentili.*

Ae: *αὐτογενής* pt. sup. 9 (*αὐ-εῖ* [1]) *φυξανορίᾳ*), *ὅμαιμος* al. sept. 681 (*ἀνδροῖν*), eum. 605 (*φωτός*), 653 (*τὸ μητρὸς αἷμ' ὅ-ον ἐγχέας*), sup. 225 (*ἐχθρῶν*), 449 (*αἷμα*), 474 (*ὁ-οις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν*), *ὁμαίμων* al. sept. 415 (*Δίκη*), sup. 402 (*Ζεύς*), *συνομαίμων* al. pr. 409, *ὁμοπάτριος* al. pr. 559 (*τὰν ὁ-ον ἄγαγες Ἡσιόναν*), *ὁμόσπλαγχνος* al. sept. 890 (*πλευρωμάτων*), *ὁμόσπορος* h. sept. 576 (*τὸν σὸν ὁμόσπορον*), sept. 933, (*ἀλλαλοφόνοις χερσὶν ὁ-οισιν*), ag. 1510 (*ὁ-οις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων*), ch. 242 (*τῆς τυθείσης ὁ-ου*), *τριτόσπορος* pers. 818 (*γονῇ*), *ἀμφιμήτωρ* al. fr. 70 (*Ἡρακλείδαις*), *ἄπαππος* ag. 311 (*φάος τόδ' οὐκ ἄ-ον Ἰδαίου πυρός*), *εὐγενής* al. sept. 409, *εὐπάτωρ* pt. pers. 969 (*Διλαῖος*).

P: *ὁμαίμιος* nem. VI, 16 (*πατροπάτορος*), *ὁμόγονος* al. pyt. IV, 146, *ὁμόδαμος* istm. I, 30 (*ὁ-ος ἐὼν Σπαρτῶν γένει*), ol. IX, 48 (*γόνον*), *ὁμόσπορος* h. nem. V, 43 (*ἔθνος*).

c. *genetivo subjectivo.*

Ae: *ὀξύχειρ* al. ch. 23 (*ὀ-ρι σὺν κόπῳ*), *δίπαις* ch. 335 (*θρῆνος*), *δυσμάτωρ* sup. 67 (*κότου*).

P: *θρασύγυιος* pyt. VIII, 39 (*νίκαν*), *ὀπιθόμβροτος* pyt. I, 92 (*αὔχημα*).

---

[1]) Cod. *αὐτογένητον φυξάνοραν* (vide Dind.).

d. *genetivo objectivo.*

Ae: *δρακοντόμιλος* sup. 267 (*ξυνοικίαν*), *αὐτοπήμων* sept. 916, *αὐτόστονος* ibdm (*δαϊκτὴρ γόος αὐ-στονος αὐ-πήμων*), *ὅμαιμος* al. eum. 212 (*ὅ-ος αὐθέντης φόνος*), *ὁμαίμων* al. sept. 351 (*ἁρπαγαί*), *δυσάνωρ* sup. 1064 (*γάμον*).

P: *ἱπποδρόμιος* pt. istm. I, 54 (*ἁρμάτων ἱ-ον εὐεργέταν*), *καλλίνικος* h. ol. IX, 2 (*κ-ος* (sc. *ὕμνος*) *ὁ τριπλόος κεχλαδώς*), nem. IV, 16 (*ὕμνον*), pyt. V, 106 (*μέλος*), *ῥιμφάρματος* al. ol. III, 39 (*διφρηλασίας*).

Hic usus (12) compositorum ab Homero prope alienus est. Sunt quidem talia qualia sunt *εὐπατέρεια*, *ὀβριμοπάτρη*, *ὁμόσπορος*. Subjectivi autem genetivi aut objectivi haud scio an nulla sint apud eum exempla.

Soph: *πολύκερως φόνος*.

13. *Compositum significat, quo tempore aliquid fiat vel quo loco aliquid situm sit.*

Ae: *ἀωρόνυκτος* ch. 34 (*ἀμβόαμα*), *μεσημβρινός* al. ag. 565 (*κοίταις*), *πανήμερος* al. pr. 1024 (*δαιταλεύς*), *πάνωρος* sup. 690 (*φέρματι*), *τριτόσπονδος* ag. 245 (*τ-ον εὔποτμον παιᾶνα*), *ἄωρος* [1]) h. pers. 496 (*χειμῶνα*), eum. 956 (*τύχας*), *ἀντίπορος* al. pers. 67 (*ἀ-ον γείτονα χώραν*), sup. 544 (*γαῖαν*).

P: *ἀγλαόκωμος* ol. III, 6 (*φωνάν*), *διχόμηνις* pt. ol. III, 20 (*Μῆνα*), istm. VII, 44 (*δ-ἱδεσσιν ἑσπέραις*), *ἀμφίαλος* h. ol. XIII, 39 (*ἀ-οισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν*), *ἀμφιθάλασσος* al. ol. VII, 33 (*νομόν*), *ἀμφίπεδος* pyt. IX, 57 (*ὄχθον*), *ὑψίπεδος* istm. I, 31 (*ἕδος*).

14. *Compositum significat, quo modo aliquid fiat vel id quocum aliquid conjunctum est.*

Ae: *δημόθρους* ag. 883 (*ἀναρχία*), 938 (*φήμη*), 1409, 1413 (*ἀράς*), *ἰσόψηφος* al. eum. 741 (*κἂν ἰ-ος κριθῇ*), 795 (*ἰ-ος δίκη ἐξῆλθε*), *πολύδακρυς* h. pers. 939 (*ἰακχάν*), ch.

---

[1]) Cfr Grdz. 357.

449 (γόον), πολύδρομος sup. 737 (φυγᾶς), πολύθρηνος pt. ag. 714 (αἰῶνα), πολύθροος al. sup. 820 (μάταισι), πολυπενθής h. pers. 547 (παιᾶν' [1])), ἄοινος al. eum. 107 (χοάς), 860 (θυμώμασι), ἄπυρος h. ag. 70 (ἱερῶν), pr. 880 (ἄρδις), ἀρίδακρυς al. pers. 948 (γόος), δύσορνις al. sept. 838 (ξυναυλία δορός), εὔδειπνος al. ch. 484 (ἐμπύροισι), εὔθοινος pt. ch. 257 (γέρας), πάρορνις eum. 770 (πόρους).

P: δορίκτυπος nem. III, 57 (ἀλαλάν), ναυσίστονος pyt. I, 72 (ὕβριν), ἐμπεδόμοχθος ol. I, 59 (βίον τοῦτον), ποικιλοφόρμιγξ ol. IV, 2 (ἀοιδᾶς), ἄδακρυς al. ol. II, 73 (αἰῶνα), ἀκίνδυνος al. pyt. II, 66 (ἔπος), IV, 186 (αἰῶνα), ol. VI, 9 (ἀρεταί), ἄπυρος h. ol. VII, 48 (ἱεροῖς), ἀντιάνειρα h. ol. XII, 17 (*στάσις uppror, i hv. man står mot man*), δυσπενθής pyt. XII, 10 (καμάτῳ).

Huc pertinent nonnulla quorum prior pars sit αὐτός (suethice: *med — och allt).*

Ae: αὐτόκωπος ch. 162 (αὐ-α νωμῶν βέλη), αὐτόπρεμνος al. eum. 401 (γῆν ἣν ἔνειμαν αὐ-ον), αὐτότοκος pt. ag. 137 (πτάκα), αὐτόχθονος ag. 536 (αὐ-ον πατρῷον ἔθρισεν δόμον).

15. *Compositum significat id, cui aliquid aptum aut alienum est* (sueth. *passa för, öfverensstämma med, vara främmande, besvärlig för, afsky*).

Ae: ἀκίθαρις sup. 681, ἄχορος al. ibdm (ἄχορον, ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη), sup. 635 (ἄχορον Ἄρη), ἄνομος al. ag. 147 (θυσίαν), δύσλοφος al. pr. 931 (πόνους), εὐάγκαλος al. pr. 350 (ἄχθος), εὐήρετμος al. pers. 376 (σκαλμόν), εὔλογος al. pers. 830 (νουθετήμασι), εὐξύμβολος al. sup. 701 (δίκας), ch. 170 (εὐ-ον δοξάσαι *lätt att gissa).*

P: ἄμοχθος al. nem. X, 30 (καρδίᾳ), ἀπόλεμος al. pyt. V, 66 (εὐνομίαν), ἄτροπος al. nem. VII, 103 (ἔπεσι *ej öfverensstämmande med rätta sättet;* cfr κατὰ τρόπον), εὔνομος al. ol. I, 37 (ἔρανον).

---

[1]) Conjectura.

Ne iis quidem, quæ 13, 14, 15 numeris significavi, similia multa sunt apud Homerum exempla: *πολυκηδής* (*νόστος*), *δύσπονος* (*κάματος*), *πάνορμος* (*λιμήν*) *som passar för*.

De ea ratione, quæ est inter priorem et posteriorem partem.

a. *Raro fit, ut prior pars prædicative ponatur, ita ut referatur ad id nomen, quocum compositum conjunctum est.*

Ae: *αὐτόφορτος som sjelf bär bördan*, *μονόσκηπτρος som ensam har spiran*, *μονόψηφος som ensam har afgörandet*, *μονόφρων*, *οἰόφρων som ensam har sin mening*, *som är ensam om sin mening*, *μονόρρυθμος* proprie: *som har sin takt för sig sjelf;* P: *μονόψαφος*.

b. *Prior pars genetivo possessivo (vel subjectivo) respondet.*

Ae: *ἁρματόκτυπος*, *αἰνιγματώδης*, *ἀνδρόβουλος*, *ἀνθεμώδης*, *ἀνθρωπόμορφος*, *ἄνθρωπος*, *ἀστερωπός*, *ἀσώδης*, *βούκερως*, *γυναικόβουλος*, *δημόθροος*, *κυκνόμορφος*, *κυνοθρασής*, *κυκνοκέφαλοι*, *κυνόφρων*, *οἰστρώδης*, *οἰωνόθροος*, *οὐρανομήκης*, *πορφυροειδής*, *πυρωπός*, *ταυρόφθογγος*, *φλογωπός*.

P: *βοῶπις*, *θεόμορος*, *θεόφρων*, *ἱπποδρόμιος*, *καματώδης*, *μελιαδής*, *μελιγαθής*, *μελίρροθος*, *ὀφιώδης;*

αὐτο- in priore parte:

Ae: *αὐτόνους*, *αὐτόβουλος*, *αὐτοπήμων*, *αὐτόπους*, *αὐτόχειρ*, *αὐτόστονος*, *αὐτάδελφος* [1]), *αὐτανέψιος* [1]), *αὐτογενής* [1]).

c. *Prior pars genetivo partitivo respondet.*

Ae: *γάμορος*, *γυναικοπληθής*, *δρακοντόμιλος*, *ναύκληρος*.

---

[1]) In quibus tamen prior pars in eodem casu quo posterior cogitari potest.

d. *Prior pars genetivo materiæ respondet.*

Ae: *ἀργυρότοιχος, λινόδεσμος, λινόπτερος, σιδηρόφρων, χαλκοκέραυνος, χαλκόστομος, χρυσοπήληξ.*

Hujus generis (d) compositorum Pindarus multa habet et quidem sæpissime *χαλκο- χρυσο-* priore in parte: *ἀδαμαντοπέδιλος, ἰοστέφανος, φοινικόκροκος, χαλκάρματος, χάλκασπις, χαλκεντής, χαλκόγενυς, χαλκομίτρας, χαλκοπάρᾳος, χαλκόπεδος, χαλκότοξος, χρυσαλάκατος, χρυσάμπυξ, χρυσάνιος, χρυσάρματος, χρύσασπις, χρυσόθρονος, χρυσόκερως, χρυσόπεπλος, χρυσόραπις; χρυσοστέφανος, χρυσότοξος, χρυσοχίτων.*

e. *Prior pars genetivo objectivo respondet.*

Ae: *βιόδωρος, εὐκοινόμητις, θεομυσής, ναύαρχος, παγκρατής;*

P. *ἑλλανοδίκας, ἱππόμητις, παγκρατής, παμβίας;* genetivo causæ respondet in *γυναικόποινος* (Ae), *τεκνόποινος* (Ae).

f. *Prior pars dativo commodi vel incommodi respondet.*

Ae: *βούχιλος, βροτολοιγός, δενδροπήμων, λεοντόχορτος, χερομυσής.*

g. *Prior pars dativo adverbiali respondet.*

Ae: *ἀλκίφρων, ἀναγκόδακρυς, ἀωρόνυκτος, δορίγαμβρος, δολόμητις, ἑτεραλκής, θυμαλγής, πλουτόχθων, στερνόφθαλμοι, δορυσθενής.*

P: *δορίκτυπος, ἵππαιχμος, ἱπποχάρμας, ναυσίστονος, σιδαροχάρμας, χαλκοχάρμας.*

h. *Est quoddam genus compositorum quorum inter partes ratio comparativa, ut ajunt, intersit, quam ob rem totum genus comparativum appellatum est* — talia dico qualia sunt nostra *skyhög*, *afgrundsdjup*, *mjölkansigte*, similia. Cujus generis compositorum ratio ita est comparata, ut notio posterioris partis eo, quod prioris partis

notionis proprium est, accuratius determinetur et quasi ante oculos ponatur. Significat enim sæpe prior pars quod sensus acriter commoveat et in composito fingendo menti obversetur animumque quasi detineat. Quam ob rem notionem primariam habere prior pars quodam modo dici potest, quippe quæ mentem gravius commoveat. Atque priorem talium compositorum partem, quasi consciam dignitatis suæ et ægre ferentem imperio posterioris partis se subjectam esse, nonnumquam jugum, ut ita dicam, excussisse [1]) id documentum est, quod in iis appellandis utramque partem non raro æque acuimus, ut vinculo abrupto prior pars libertatem recuperaverit: *krit hvit*, *eld röd*, *kol svart*. Quin etiam fit, ut sermo populi in formam participialem priorem partem commutet: *eldande röd*, *isande kall*, *beckande mörk* (cfr *brännande het*, *glödande varm*, similia). Generis comparativi compositorum magnam multitudinem fingit noster sermo et quidem sæpius ita, ut adjectivum posteriore in parte insit: *snöhvit*, *blodröd*, *askgrå*, *nattsvart*, *vinterkall*, *vårfrisk*, *morgonfrisk*, *tornhög*, *skyhög* et alia multa.

Quæ in græco sermone comparativam rationem habent inter partes longe plurima in genere possessivorum sunt quærenda. Certe apud Aeschylum aut Pindarum vix ullum ejusmodi invenitur quin in genere possessivo ponendum sit. (cfr tamen ἱπποβάμων sup. 284 ἱ-οισιν καμήλοις. Atque apud Homerum quoque nescio an eadem ratione res se habeat (cfr tamen βουγάιος, quocum comparandum est id quod nostri dicunt: *ljuga som en häst)*. Sed non plane abesse a græco sermone quorum pars posterior adjectivum sit, id quod in Meyerum (Beiträge p. 12) animadverto, declarat μελίχλωρος compositum (Plato, Theocr.) — μελίπαις (posteriores).

---

[1]) Cfr p. 3 sqq.

Apud Aeschylum hæc sunt generis comparativi exempla: βυσσόφρων (cfr nostrum *djup som spanska sjön)*, δορύκρανος, δρακοντόμαλλος, μελίγλωσσος, φοινικόπεδος.

P: ἀελλόπους, ἀργυρόπεζα, ἐγχεικέραυνος, ἰοβόστρυχος, ἰογλέφαρος, ἰοπλόκαμος, μελίγαρυς, μελίγδουπος, μελίκομπος, μελίφθογγος, μελίφρων, φοινικάνθεμος, φοινικόπεζα, φοινικόροδος, φοινικοστερόπας, χρυσοκόμας, χρυσοχαίτας.

Homerus: ἀελλόπος, ἀργυροδίνης, ἀργυρόπεζα, μελίγηρυς, μελίφρων, ῥοδοδάκτυλος.

Sunt qui in uno alterove hujus generis compositorum priorem partem posteriore determinari intelligant: δρακοντόμαλλος ***dracones capillorum loco habens*** (Dind.), ἀελλόπος ***sturmwind als füsse habend*** (Meyer Beitr. p. 11), quæ tamen interpretatio num sit ***"poetischer und anschaulicher"*** licet addubitare.

Quæ composita possessiva adjectivum priore in parte habent in iis longe plurimis ratio inter partes attributiva cogitanda est. Nonnumquam tamen prædicative ad posteriorem partem [1]) prior aptius refertur et maxime in iis, quæ ad partem 9 pertinent: ἀμβλωπός ***som gör synen slö***, κεναγγής ***som gör kärlen tomma***, ὀρθόθριξ ***som kommer håret att resa sig***, μεγιστόπολις, ὀρθόπολις, ***som gör en stad störst (till den största), som håller staden upprätt.***

Fit etiam ut adjectivum positum priore in parte adverbialem in modum intelligendum sit: εὐρυαίχμας ***som för lansen (kämpar) på ett vidsträckt område***, εὐρυβίας.

Dignissimum notatu est μελάνδρυος compositum Ae. fr. 249 (κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου) cujus posteriorem partem genetivum interpretantur (Hom. 14, 12 τὸ μέλαν δρυός). Tamen posterior pars priore attributivum in modum determinari multo simplicius cogitatur. Atque quum δρῦς vocabulum et arborem et pinum significare possit et

---

[1]) De priore parte ad subjectum prædicative relata vide supra.

quum sæpissime fiat ut subjectum idem fere quod compositi posterior pars significet, non dubito interpretari: *tall som (utgör) består i ett svart träd* h. e. *svart tall* (cfr *περίκηλα δένδρεα, ξύλα* apud Homerum).

Permulta ex iis quæ supra pertractavi compositis possessivis licuit videre conjungi cum nominibus ejusdem fere significationis atque partem compositi posteriorem, ita ut hæc quodam modo supervacanea sit. Atque etiam alia et determinativi et possessivi generis composita apud Aeschylum et Pindarum non raro ita ponuntur, ut respondeant priori (nonnumquam posteriori) compositi parti simpliciter positæ aut omnino a significatione angustiore ad latius patentem transeant: *οἰόφρων* (*πέτρα* p. 91), *οἰοπόλος* (p. 31), = *οἶος*, *μονόρρυθμος* (*δόμος* p. 93), *μονοστιβής* (p. 57), *μονογενής* (ibdm) = *μόνος*, *νεόκοτος* (p. 102) = *νέος* (cfr Dind. lex.), *ἱππογνώμων* (p. 11) = *γνώμων*, *πρόκωπος* (p. 90) *färdig*, *beredd*, *δύσμαχος* (p. 39), *δυσπαλής* (p. 107) *svår*, *εὐξύμβολος* (p. 110), *εὔβατος* (p. 52) *lätt*, *πρόσφατος* (p. 48) *ny*.

Maxime sunt ea animadvertenda, quorum posterior pars est — *ώψ* (*-ῶπις*, *-ωπός*), *-ειδής* (*-ώδης*), *-ήρης*. Nam in multis eorum posterior pars ad terminationem derivativam transiit: *πυρωπός*, *φλογωπός*, *κελαινώψ*, (*-ῶπις*), *κυανώψ*, *στενωπός*, *αἰνιγματώδης*, *ἀνθεμώδης*, *οἰστρώδης*, *ἀσώδης*, *καματώδης*, *πισσήρης* (*κηκίς*), *πεδιήρης* (*κέλευθος*), *ποδήρης* (*στῦλος*, *π-η*), *λευκήρης* (*θρίξ*), *πλειστήρης* (*χρόνος*), *ταχυήρης* (*ὄχος*).

Composita possessiva cum genetivo nonnumquam conjunguntur (cfr p. 64 sq.): *ἄπειρος* (*καλῶν πόνων*), *ἄμοιρος* (*πεδίων*, *πέπλων*), *ἄμμορος* (*καλῶν*), *ἀπόκλαρος* (*πόνων*), *νήποινος* (*φυτῶν*), *γήμορος* (*χθονός*), *ἀπήμων* (*οἰζύος*), *ἄβυσσος* (*ἄτης*), (*οὐκ*) *ἄπαππος* (*πυρός*), *ἄτιμος* (*ἐκφορᾶς*) (cfr Cav. Synt. § 64. g. anm.).

Hic animadvertendum est composita possessiva nonnumquam ita adhiberi ut, obliterata nominali posterioris partis natura, significatio verbalis paulatim irrepsisse videatur: *αὐτόφορτος οἰκείᾳ σαγῇ* (cfr p. 76, 111). Neque mirandum est, si ipsius formæ cum adjectivis verbalibus in *-τος* similitudo significationis mutationem effecit, ita ut verbalis intelligeretur: *lastad med egen packning*, cfr *ἔνθεος Ἄρει, τέχναισιν inspirerad (genom)* p. 79.

Quin vero etiam ipsa stirps nominalis ad similitudinem stirpium verbalium nonnumquam mutata sit in dubium vix vocari potest: *κακομέλετος ἰά* (p. 100); Dind: *malis enuntiandis occupatus* "a *μέλομαι*, non a *μέλος*" (vide lex. Dind.). Sed tamen hoc compositum ad *μέλος* referendum esse videtur, ita ut ad similitudinem talium qualia sunt *δυσβάυκτος* (*αὐδά*) *δύσφατος* (*κλαγγά*), *νεάγγελτος* (*φάτις*) fictum sit. Atque ita multo melius convenit illi *κακοφάτιδα βοάν* in eodem versu posito. Eodem modo stirps nominalis vocabuli *ὁμηγυρής* ad similitudinem illius quod est *ὁμηγερής* (Hom.) mutata est.

III.

Composita dependentiæ.

Hujus generis composita ab iis, de quibus jam egi, determinativorum et possessivorum eo differunt, quod alteram altera pars regit. Regendi autem ratio quorum inter partes intercedere putanda sit magna est dissensio inter doctos. Atque primum ea, quorum prior pars genetivo possessivo vel dativo adverbiali respondet, cur in genere dependentiæ ponenda non essent jam supra dixi. At ut ea in numero dependentiæ compositorum vix ratione poni possunt, ita cavendum est ne hoc in genere circumcidendo nimius sis.

In dependentiæ generis compositis pertractandis ita acturus sum, ut primum ea, quorum pars regens est adjectivum, deinde ea, quorum est præpositio, tum quorum est stirps verbalis exponam.

I. Altera pars est adjectivum quod alteram partem certo casu regat.

1. Sæpius fit, ut priore in parte vocabulum regens positum sit.

Hujus generis composita, quæ græco in sermone satis pauca sunt, a principio in genere determinativorum vel possessivorum fuisse et posteriore demum ætate, mutata

ratione intelligendi, pro dependentiæ compositis haberi coepta esse Clemmius probare conatur [1]). Meyerus autem ad genus dependentiæ refert [2]). Sed singula hujus generis apud Aeschylum et Pindarum composita in disputationem veniant:

ἀπειρόδακρυς sup. 71 (*κάρζαν*) *som ej har erfarenhet af tårar* [3]), *ἀπειρομάχας* nem. IV, 30 *som ej har erfarenhet af strid* (cfr cum his: *ἀπειρόδροσος* (Eur.), *ἀ-όκακος* (Thuc., Eur.) *ἀ-όκαλος* (X. Plat.), *ἀ-ολεχής* (Aristoph.), *αἰδροδίκας* nem. I, 63 (*θῆρας*) *okunnig om det rätta; ἄιδρος* vocabulum in nullis aliis compositis invenitur; *κένανδρος* al. pers. 118 (*ἄστυ*).

Talia vocabula ficta esse ad similitudinem eorum, quæ ex *α* privativo et substantivo facta sunt, possessiva composita et, quod adjectivum priore in parte inesset, *"im weiteren späteren Sinne"* pro dependentiæ compositis intellecta esse Clemmius sentit [4]). Sed quæ fit utriusque generis compositorum comparatio ea ad rem probandam nihil valet. Nam ut ea omittam, quæ apud posteriores modo scriptores adhibentur (*ἀπειρόγαμος, ἀ-οθάλασσος, ἀ-παθής, ἐρημοκόμης*), nullum est omnium, cui quod respondeat compositum possessivum vetustius esse pro certo dici possit. Posteriore contra ætate ea quæ respondent possessiva pleraque orta sunt: *ἀπειρόδακρυς* (Ae.), *ἄδακρυς* (Eur.), *ἀπειρομάχας* (P.), *ἄμαχος* [5]) (X.), *ἀπειρόκακος* (Thuc. Eur. [6]),

---

[1]) Die n. Forsch. p. 87—93.

[2]) Beiträge 14 sqq.

[3]) Alii: *gränslöst gråtande*, quæ interpretatio quamquam ad sententiam non inepta est, tamen num vera sit valde addubito, quia *ἄπειρος* vocabulum hac significatione in compositis nisi apud posteriores scriptores non adhibetur (*ἀπειροβαθής, ἀ-οδύναμος, ἀ-ολογία, ἀ-ομεγέθης, ἀ-οπαθής*).

[4]) p. 88.

[5]) Apud Aeschyl. significat: *okufvad, okuflig.*

[6]) Alcest. 926 *som ej har erf. af olyckor.*

ἄκακος[1]) (Plat.), κένανδρος (Ae.), ἄνανδρος (Ae.), ἀπειρόδροσος (Eur.), ἀδροσία (Pt.). Ἀπειρόκαλος (X.), et ἀπειρολεχής (Ar.) compositis quæ respondeant nulla sunt possessiva.

Licet unum alterumve compositum possessivum tam fuerit vetustum, ut ad eorum similitudinem hæc, de quibus agitur fingi possent, tamen libertate græci sermonis diversis modis composita ejusdem significationis fingendi non alienum est ad suam utraque rationem ficta esse, ita ut κένανδρος compositum quamquam eandem quam ἄνανδρος habet significationem, tamen eam fuisse rationem inter partes, ut prior posteriorem regeret, mihi quidem veri simillimum videatur.

Horum, quæ supra dixi, similia sunt ea, quorum priore in parte inest ἀκάμας adjectivum, cujus generis apud Pindarum unum exempla inveniuntur et quidem hæc: ἀκαμαντολόγχας istm. VI, 10, ἀκαμαντομάχας pyt. IV, 171, ἀκαμαντοχάρμας fr. 179.

Quæ composita ἄξιος adjectivum priore in parte habent, ea quoque posteriore ætate ad genus dependentiæ transiisse Clemmius censet. Usi sunt talibus compositis præter ceteros illi rerum scriptores Herodotus, Thucydides, Xenophon: ἀξιέπαινος, -όλογος, -όμαχος, -όνικος, -όεργος, -ότιμος. Atque hic quem extremum dixi sæpissime ita finxit, ut in posteriore parte adjectivum verbale in -τος poneret: ἀξιάγαστος, -άκουστος, -ακρόατος, -έραστος, -οβίωτος, -οθαύμαστος, -όκτητος, -ομακάριστος, -ομνημόνευτος, -όπιστος, -όσκεπτος, -οσπούδαστος, -οτέκμαρτος, -οφίλητος Poetarum autem generi scribendi grandiori et excelsiori hujus modi composita non satis videntur placuisse. Apud tragicos enim et Pindarum plane desunt exceptis Euripideis -όθρηνος, -οπενθής, -όχρεως et Aeschyleo -όμισος

---

[1]) Potius determinativum.

eum. 366, quod tamen postremum ab interprete adjectum esse censet Dind.

Adjectivum quod est μέσος in priore parte hæc habent: Ae: μέσακτος pers. 889 (τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μ-ους), μεσόμφαλος al. sept. 747 (χρηστηρίοις), ch. 1036 (ἵδρυμα), ag. 1056 (ἑστίας). P: μεσονύκτιος al. istm. VI, 5 (μ-ον δεξαμένα τὸν φέρτατον).

Eorum de quibus supra disserui dependentiæ compositorum pars posterior genetivo respondet. Dativo autem quorum pars posterior respondeat vix alia sunt in græco sermone quam ea, quorum prior pars est ἴσος adjectivum. Ad similitudinem Homerici ἰσόθεος pers. 80, 856 hæc finxit Aeschylus: ἰσάργυρος ag. 959 (πορφύρας ἰ-ον κηκῖδα), ἰσοδαίμων pt. pers. 633, ἰσόνειρος pr. 548, ἰσόπαις ag. 75 (ἰσχὺν ἰ-δα), ἰσόπρεσβυς ag. 78 (μυελός). Pindarus unum habet: ἰσόδενδρος fr. 146 (αἰῶνος).

Quæ in extremis exemplis tribus adhibetur breviloquentia simillima est ejus, quæ in ἴσος adjectivo adhibendo non rara est (cfr Hom. Il. 163 οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας pro ἶσον γέρας τῷ σῷ γέραϊ).

Ne apud alios quidem scriptores desunt exempla quorum prior pars ἴσος regat posteriorem: ἰσάδελφος (Eur.), ἰσάνεμος (Eur.), ἰσοκίνδυνος (Thuc.), ἰσόνεκυς (Eur.), ἰσοπλάτων (pt.), ἰσοχειλής (X.).

Sæpissime tamen ad possessiva composita fingenda adhibetur: ἰσάριθμος, ἰσήρετμος, ἰσοδίαιτος, ἰσοκρατής, ἰσομεγέθης, ἰσομέτωπος, ἰσόμορος, ἰσοπαλής, ἰσόπλευρος, ἰσοπληθής, ἰσοσκελής.

Ad determinativa autem fingenda nisi apud posteriores scriptores raro adhibetur: ἰσοφόρος (H.), ἰσομέτρητος (Plat.), -τέλεστος (Soph.). Rarissime vero conjungitur cum substantivo: ἰσόπεδον (H.).

Quæ supra dixi dependentiæ composita ab ἰσο- incipientia in iis rationem regendi a principio nullam fuisse

Clemmius censet et talia qualia sunt *ἰσόθεος*, *ἰσάργυρος* interpretatur: *gleichsam ein Gott*, *gleichsam Silber*. Hæc tamen ratio interpretandi artificiosior videtur ac multo aptius est *ἰσάργυρον* (*κηκῖδα*) interpretari: *som går i värde upp emot silfver*, ut *ἰσοκίνδυνος* (Thuc. VI, 34) nihil aliud, credo, significat quam *vuxen farån* (cfr Soph. O. R. 845 *εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος*).

Mira quædam ratio interest inter partes vocabuli quod est *κρεισσότεκνος* sept. 784 (*κ-ων ὀμμάτων*[1]) *ἐπλάγχθη*). Posterior enim pars genetivo comparationis, quem ajunt, respondet (*bättre än barnen*), cujus simile quamquam nihil omnino credo esse in græco sermone, tamen ab Aeschyli in verbis novandis audacia non plane abhorret.

Hæc igitur composita, quæ ab adjectivis incipiunt, a principio determinativa vel possessiva fuisse et posteriore demum ætate ad genus dependentiæ transiisse Clemmius quum probare conatur, nonnumquam fit, ut ad interpretationes putidas ac subabsurdas perveniat; ut de *ἡδύπολις* vocabulo Soph. O. R. 509: "*Oed.*", inquit, "*bewährte sich in der That nachher als einer, dem die Stadt lieb ist. Wenn sich aber Oed. als einer, der die Stadt lieb hat, dem die Stadt angenehm ist, bewährte, so war er auch der Stadt angenehm*"[2]). Sed ut id omittam per ipsam significationem nonnumquam nullum esse locum aut determinativæ aut possessivæ rationi, tamen posteriore ætate (temporibus Aristophanis[3])) regendi rationem valere potuisse, tum, quum fingebantur, non potuisse, nihil sane est cur credamus. Sunt enim hujus generis quasi fictores Aeschylus et Pindarus — est unum apud Homerum exemplum: *ἰσόθεος*. Atque ad audendum licet opus fuerit horum poetarum tanta in fingendis com-

---

[1]) Herm. *κυρσοτέκνων*.
[2]) P. 92.
[3]) Cfr p. 91.

positis audacia, tamen mirandum non est, quum sæpe verbalis sit prior dependentiæ compositorum pars, adjectiva quoque vicibus regendi fungi potuisse. Tantum igitur abest ut a determinando ad regendum transierit prior pars, ut contra illa adjectiva cum certo casu conjungi solere acriter in fingendo sensisse et in hoc ipso significationem compositi posuisse Græci putandi sint. Soph. pauca hujus generis finxit: *ἐχθροδαίμων*, *ἡδύπολις*, *ἰσόσπριος*.

2. Raro fit, ut posteriore in parte vocabulum regens positum sit.

Ae: *ἀστρογείτων* pr. 721 (*κορυφάς*), *ἀστυγείτων* al. ag. 309 (*σκοπάς*), *πάγκοινος* al. sept. 607 (*μάστιγι*), ch. 458 (*στάσις*), *παναίτιος* pt. ag. 1485 (*Διὸς π-ου πανεργέτα*), eum. 200.

P: *πάγκοινος* al. ol. VI, 63 (*χώραν*), fr. 74, 7 (*τέρας*), fr. 190 (*φθέγμα*), *πολύκοινος* al. pyt. II, 41 (*ἀγγελίαν*).

Ut apud ceteros scriptores hujus generis composita pauca sunt, ita apud Homerum vix aliud exemplum quam *θεοείκελος* invenitur.

II. Priore in parte inest præpositio quæ posteriorem partem regat.

Adjectivorum vicibus quamquam multo plura funguntur, tamen unum alterumve ad substantivum transgressum est.

1. Posterioris partis stirps aut immutata est aut per *ο* literam exit (sive stirps vocali *ο* producta est sive extrema vocalis hac est mutata).

Ae: *ἀγχίαλος* h. pers. 888 (*τὰς ἀ-ους ἐκράτυνε μεσάκτους Λῆμνον Ἰκάρου θ'ἕδος*), *ἀγχίπτολις* al. sept. 501 (*Παλλάς*), *ἀμφίπτολις* ch. 75 (*ἀνάγκαν*), *ἀμφιτειχής* sept.

290 (τὸν ἀ-ῇ λεών), ἀντήλιος al. ag. 519 (δαίμονές τ' ἀ-οι), ἀντήνωρ ag. 442 (ψῆγμα ἀ-ορος σποδοῦ), ἀντίδουλος ch. 135 (κἀγὼ μὲν ἀ-ος), fr. 194, ἀντίκεντρον eum. 136 (ἀ-α γίγνεται (ὀνείδη)), 466 (ἄλγη ἀ-α καρδίᾳ), ἀντίμισθος sup. 270 (μνήμην ἀ-ον), ἀντίπαις al. eum. 38 (δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀ-παις μὲν οὖν), ἀντίφερνος ag. 406 (ἀ-ον Ἰλίῳ φθοράν), ἀπάνθρωπος al. pr. 20 (πάγῳ), ἀπόπολις al. ag. 1410[1]) (ἀ-ις δ'ἔσει), ἀποχρήματος ch. 275 (ζημίαις), ἔγγονος al. ag. 374, ἔγχωρος al. sup. 976, ἔκδημος al. ch. 570, ἔκδικος al. sept. 608, ἔκνομος pt. eum. 92, ἔμπεδος h. ag. 561, ἔμπυρα al. ch. 485, ἔνδαις eum. 1044 (σπονδαί), ἔνδημος h. sup. 683, ἔνδικος al. ag. 995, ἔννομος al. ch. 483, sup. 384, 404, ἔννυχος h. pr. 645, ἔξηβος sept. 11, ἔπαυλος h. pers. 870, ἐπίχειρον al. pr. 319, ἐφέστιος h. ag. 1310 (θυμάτων), eum. 169 (μιάσματι), eum. 577 (δόμων ἐ-ος), 669 (δόμων ἐ-ον), sup. 365 (δωμάτων ἐ-οι), 503 (ἐ-ον θεῶν), sept. 851 (πόνοι δόμων ἐ-οι), sept. 73, ag. 851 (δόμους), ἐφήμερος al. pr. 83, μέτωπον h. pers. 720, παράμουσος al. ch. 467 (π-ος ἄτης πλαγά), πρόδομος h.[2]) fr. 386 (Ἑκάτη τῶν βασιλείων π-ος[3]) μελάθρων), πρόδουλος ag. 945 (π-ον ἔμβασιν ποδός), πρόθυρον h. ch. 966, πρόναος pt. sup. 494 (βωμούς), πρόπρυμνος[4]) sept. 769, πρόπυργος ag. 1168 (θυσίαι), πρόσειλος al. pr. 451 (δόμους), προσθόδομος ch. 321 (Ἀτρείδαις), πρόστερνος ch. 29 (π-οι στολμοὶ πέπλων), πρόχειρος al. pr. 54 (ψέλια), σύγκωμος al. fr. 392 (διθύραμβον ὁμαρτεῖν σ-ον[5]) Διονύσῳ), σύνορθρος ag. 253 (ἥξει σ-ον αὐγαῖς[6])), συνέστιος al. sept. 773, ὑπάγγελος ch. 838 (οὐκ ἄκλητος ἀλλ' ὑ-ος), ὕπαστρος sup. 393 (ὕ-ον μῆχαρ

---

[1]) Cod. ἄπολις.

[2]) Determinativum.

[3]) V. l.

[4]) πρόπρυμνα tantum forma usitata est.

[5]) Cod. σύγκοινον.

[6]) Cod. συνορθὸν αὐταῖς.

ὁρίζομαι), ὑπερτελής al. ag. 286 (ὑ-ής ἰσχὺς λαμπάδος), ὑπεύθυνος al. pers. 213 (ὑ-ος πόλει), pr. 324 (μόναρχος οὐδ' ὑ-ος), ὑπόδικος al. eum. 260 (ὑ-ος χερῶν), ὑπόσκιος al. sup. 656 (στομάτων), fr. 145 (ψυκτηρίοις), 196, 8 (χθόνα).

P: ἀγχίτοκος fr. 58, 5 (ὠδίνεσσι), ἀντίθεος h. pyt. III, 88, ἀπόδαμος pt. pyt. IV, 5 (οὐκ ἀ-ου Ἀπόλλωνος τυχόντος), ἔμπεδος h. pyt. XII, 14, ἔμπυρος al. ol. VIII, 3, istm. III, 81, ἔνδικος al. pyt. V, 103 (χάριν), ἔννομος al. ol. VII, 84 (ἀγῶνες), pyt. IX, 59 (χθονὸς αἶσαν ἔ-ον), ἔννυχος h. pyt. XI, 25 (κοῖται), ἐπίκαιρος al. pyt. IV, 270 (ἰατήρ), ἐπίνικος pt. ol. VIII, 75, ἐφάμερος al. istm. VI, 40, μέτωπον h. pyt. I. 30, παράμερος pt. ol. I, 99, περίαλλος h. pyt. XI, 5 (περίαλλα adv.), πρόθυρον h. ol. VI, 1, ὑπέραλλος nem. III, 32 (αἰχμάν).

Fuerunt jam apud Homerum non tam pauca hujus generis composita: ἀμφίβροτος, ἀντίθεος, ἀντίθυρος, ἐγκέφαλος, ἔμπεδος, ἔμφυλος, ἔναυλος, ἔννυχος, ἔπαρουρος, ἔπαυλος, ἐπήρετμος, ἔφαλος, κάμμορος, μετάφρενον, μέτωπον, πρόθυρον.

Aeschylum observandum est ad talia composita invenienda Pindaro multo sollertiorem fuisse. Hic enim quum quinque sexve finxerit (in ratione non ductis iis, quæ utrique communia sunt), ille paulo minus 40 novavit, ex quo numero ad 20 apud nullum alium scriptorem inveniuntur.

Sophocles nonnulla hujus generis finxit: ἀγχιτέρμων, ἀντίπλευρος, ἀντίλυρος, ἀπόμορφος, ἐξόμιλος, ἔμπολις, ἐνδόμυχος, ἐφέσπερος, κατάρβυλος, πρόσουρος, ὕπαυλος.

Ad suethice interpretandum ut sæpissime sufficit verbum quod est *vara*, ita dignissimum est animadversione compositum ὑπάγγελος ch. 838 (ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος), quippe quod agentis, ut ajunt, personæ vicibus fungatur. Subauditur enim κλητός vocabulum ex eo quod antecedit ἄκλητος: — *utan kallad af sändebud.* Quocum comparari potest πρόσουρος [1]) Soph. Phil. 691.

[1]) ὑπὸ ἀνέμων βαλλόμενος (Schol.).

2. Stirpi posterioris partis suffixum ιο additum est.

Ae: ἀποφύλιος fr. 375, ἐγχώριος al. sept. 14, ἐκπάτιος ag. 50 (ἄλγεσι), ἐμφύλιος al. eum. 863 (Ἄρη), ἐνοίκιος al. eum. 866, ἐνύπνιος h. sept. 710, ἐνώπιος h. sup. 146 (ἐ-ια), ἐνώπιον al. fr. 101, ἐπινίκιος al. ag. 174 (ἐ-ια κλάζων), ἐπιτύμβιος al. ag. 1547 (αἶνος), ch. 335 (θρῆνος), ἐπιχώριος al. sup. 800. 661, ἐφημέριος h. pr. 546, μεταίχμιος al. sept. 197 (ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μ-ιον), ch. 63 (ἐν μ-ίῳ σκότου), παράκτιος h. pr. 836 (τὴν π-ίαν κέλευθον), πεδαίχμιος [1]) ch. 589 (λαμπάδες), προναία al. eum. 21 (Παλλάς), προσῳδία al. fr. 339, ὑποχείριος h. sup. 392.

P: ἐγκώμιος al. ol. XI, 80 (τρόπον), XIII, 28 (στεφάνων ἐ-ον τεθμόν), nem. I, 7 (μέλος), ol. II, 52 (μελέων), pyt. X, 53 (ὕμνων), ἐγχώριος al. ol. V, 11 (ἐ-αν λίμναν), IX, 60 (βασιλῆες), ἐκνόμιος al. nem. I, 56 (λῆμα), ἐμφύλιος al. pyt. II, 32 (αἷμα), ἐνόπλιος al. ol. XIII, 83 (ἐ-ια ἔπαιζεν), ἐνύπνιος h. ol. XIII, 76, ἐπικώμιος nem. VIII, 50 (ὕμνος), ἐπινίκιος al. nem. IV, 78 (ἀοιδαῖς), ἐπιχώριος al. pyt. IV, 80 (Μαγνήτων ἐ-ιος), ἐφαμέριος h. nem. VI, 6, μεταμώνιος h. ol. XII, 6, παρπόδιος nem. IX, 38 (φόνου), προάστιον al. fr. 95, 2, προκώμιον nem. IV, 11, ὑπωρόφιος h. pyt. I, 97 (φόρμιγγες ὑ-αι).

Quæ hujus generis sunt exempla in numero determinativorum poni possunt (cfr supra p. 28), si modo illa adjectiva simplicia in -ιο tam vetusta sint quam ea, quæ respondent composita. Hoc autem jure dubitari potest in iis, quæ simplicia non exstant in literis. Atque quamquam cogitari potest aut tum demum fictum esse simplex in -ιο, quum ad aliquod compositum fingendum opus esset, ita ut nisi in compositis usitatum non esset, aut jam tum per se ipsum fuisse illud quidem sed in literis non exstare,

[1]) cfr Gndz. 482.

tamen, quum alia sint composita quæ quin in eo posita sint, quod præpositio in priore parte posita posteriorem partem regat, in dubium vocari non possit quumque satis sæpe fieri soleat, ut nomina composita secundariis, ut ajunt, suffixis producantur, non dubito huc referre et ea, quibus respondentia simplicia in -ιο plane non exstant, et ea, quæ non constat satis vetusta fuisse ut ad illa composita fingenda adhiberi possent.

Homerus: ἀποθύμιος, ἐνθύμιος, ἐνύπνιος, καταθύμιος, μεταδήμιος, μεταδόρπιος, μεταμάζιος, ποτιδόρπιος, ὑπερθύριον, ὑπασπίδιος, ὑποταρτάριος, ὑπωρόφιος. Alia sunt, quorum simplicia in -ιο quamquam inveniuntur et quidem apud florentis ætatis scriptores, tamen num homerica ætate fuerint sciri non possit: εἰνόδιος, ἐναρίθμιος [1]), ἐνεύναιος, ἐπιδίφριος [1]), ἐπιχθόνιος, ἐπομφάλιος [1]), ἐφημέριος, καταχθόνιος, ὑποχείριος.

Non multa hujus generis composita finxerunt Aeschylus et Pindarus. Atque paucis eorum, quæ adhibuerunt, respondentia simplicia in -ιο exstant. Ex iis autem, quæ inveniuntur: φύλιος, ἄκτιος, χείριος, ἡμέριος, duo priora exstant apud posteriores, duo posteriora apud Sophoclem. Qua in re notandum est ὑποχείριος et ἐφημέριος composita jam apud Homerum inveniri.

Sophocles perpauca finxit: ἐνθαλάσσιος, ἐπιπόδιος.

Suffixo διο [2]) hæc sunt formata:

Ae: ἐγχειρίδιος al. sup. 22, ἐπιμαστίδιος al. sept. 349, ἐπιτυμβίδιος al. ch. 342.

P: ἐπιγουνίδιος pyt. IX, 64. Hom: ἐπινεφρίδιος.

Suffixo τανο formatum est ἐπηετανός [3]) h. nem. VI, 10.

---

[1]) Simpl. apud posteriores script.

[2]) Cfr Grdz. 615 sqq.

[3]) St. αιFo = lat. ævo, Grdz. 388.

III. Jam transeamus ad ea exponenda composita, quorum **altera pars est stirps verbalis quæ alteram regat.** Qua in re duo sunt genera distinguenda.

1. Unum est eorum, quorum **prior pars posteriorem regit.**

Ut ea quæ supra exposui dependentiæ composita dubitatum est an aliter essent interpretanda, ita ne hujus quidem generis compositorum inter partes quæ ratio intercedat satis constat inter viros doctos. Atque inter eos, qui verbalem, ut ajunt, rationem defenderunt, Clemmius ante ceteros in his compositis quærendis et investigandis versatus est [1]). Sunt autem alii qui priorem partem nominalem esse defenderint, de qua re Meyerus ante ceteros copiose disputavit [2])

Quas inter sententias contrarias quasi intercessor exstitit Osthoffius [3]). Credit enim hic vir doctissimus ea de quibus agitur composita inde ab iis temporibus, quorum monumenta linguæ exstant, a Græcis ipsis verbalem in modum intellecta esse [4]). Quod tamen eo factum esse, quod ratio composita intelligendi mutaretur, ita ut id nomen, quod inesset priore in parte, ob similitudinem stirpis verbalis verbalem in modum sentiri inciperet. Deinde ad similitudinem illorum compositorum, in quibus prius membrum e nomine verbum factum esset, verbales stirpes partem nominum magis magisque occupasse. Tamen ipse concedit argumentationem suam esse *"ein blosser wahrscheinlichkeitsbeweis* [5]). Atque quamquam in dubium vocari non

---

[1]) "De compositis græcis quæ a verbis incipiunt"; Die neuesten Forsch. p. 38—67.

[2]) Beiträge zur stammbildungslehre des griechischen und lateinischen.

[3]) Das verbum in der nominalcomposition, p. 137—206.

[4]) P. 163, 164, 176.

[5]) P. 140.

potest quin analogia, quam dicunt, in hujusmodi compositis fingendis multum valuerit, tamen non credo esse cur omnia ab eodem principio orta esse censeamus. Nam cur fieri non potuit, ut ratio utraque inde ab initio valeret, ita ut quæ posteriori parti aptior esset vis ea priori attribueretur? Ac verbalis ratio si jam Homericis temporibus valuit, cur non putanda est valuisse tum, quum composita novabantur?

In his exponendis compositis eam, quam Clemmius invenit, acceperunt alii, distribuendi rationem sequar, ut omnia duas in partes tribuam A) *Asigmata* B) *Sigmatica*.

A. *Asigmata*.

In hujus generis compositis novandis duas rationes valuisse Osthoffius probare conatur. Nam unam partem fictam esse ad similitudinem possessivorum eorum, in quibus prior pars propter suam cum stirpe verbali similitudinem et eo ipso, quod ratio possessiva quodam modo difficilis ac non satis apta esset [1]), prave intelligeretur et verbaliter, ut ajunt, sentiri inciperet. Quod ut probet, ea affert composita, quorum prior pars sit *αἰολο-*, *ἁπτο-*, *φιλο-ταιν-*, *ὀρθο-*, *σαο-* ad illam a nominali ratione transgressionem efficiendam aptissima fuisse [2]). Alteram autem partem fictam esse ad similitudinem eorum, quæ, quamquam nomen agentis priore in parte haberent, tamen propter hujus nominis cum stirpe verbali similitudinem verbali interpretandi rationi locum dederint. Quam ad transgressionem efficiendam ea apta fuisse composita, quorum priore in parte inessent: *ἁμαρτο-* [3]), *φυγο-*, *ἠλιτο-*, *λιπο-*, *στυγο-*, *φαγο-* [4]). Ad horum similitudinem ficta esse talia qualia

---

[1]) p. 158.

[2]) p. 143—153.

[3]) Hoc tamen adjectivum a principio fuisse censet: *ἁμαρτοεπής*: *ihren zweck verfehlende worte habend.*

[4]) p. 153—157.

essent (Ἀγό-λαος, ἀρχό-λαος unde orta esse:) Ἀγέλαος, ἀρχέλαος [1]). Atque prior pars cur pro vocali ο non raro eam quæ est ε habeat interroganti respondet, ut ο vocalis ad nomen agentis significandum adhiberetur, ita verbalem illam rationem interpretandi vocalem ε, qua significaretur, requisivisse: *"was wir verbal fühlen, soll auch entschieden verbale gestalt haben"* [2]). Eam autem vocalem quæ esset ι ab aoristi stirpibus in -σι et ad præsentia (propter similitudinem : ἀρηξι, διωξι- — ἀεξι-, ἀλεξι- — τερπι-, πειθι-) et ad aoristum secundum (λησι-, λαθι-, ἀμαρτι-) transiisse (confert εἶπα, ἤνεγκα) [3]).

Transeo ad ea enumeranda quæ apud Aeschylum et Pindarum inveniuntur:

a. *Pars prior per consonam exit.*

Ae: ἀστεργάνωρ pr. 898 (παρθενίαν), ἕλανδρος ag. 689 (de Helena), μενέγχης pt. fr. 449 (μ-εας ἄνδρας), πειθάνωρ ag. 1639 (πῶλον), πείθαρχος pers. 374 (φρενί), ποιμάνωρ [4]) pers. 241, στυγάνωρ pr. 724 (Ἀμαζόνων στρατὸν σ-ορα), φέρασπις h. ag. 694 (κυναγοί), pers. 240 (σαγαί), φερέγγυος al. sept. 396, φιλαιακτός sup. 803 (φ-τῶν [5]) κακῶν), φιλαίματος al. sept. 45 (Φόβον), φιλαίτιος al. sup. 485 (λεώς), φίλανδρος al. sept. 901 (πέδον), φιλάνθρωπος al. pr. 11, 28 (τρόπου), φιλάνωρ pers. 136 (πόθῳ), ag. 411 (στίβοι), 856 (τρόπους), φιλήνιος pr. 465 (ἵππους), φιλόδυρτος sup. 69 (φ-ος Ἰαονίοισι νόμοισι), φίλοικτος pt. ag. 240 (ἀπ' ὄμματος βέλει φ-ῳ), φίλορνις pt. eum. 23 (πέτρα), φυγαίχμης pt. pers. 1025 (λαός).

---

[1]) P. 164.
[2]) P. 164.
[3]) P. 199, 200.
[4]) Verbi origo obscura est.
[5]) Dind: φιλοστόνων.

P: φιλάνωρ fr. 260 (βιοτάν), φιλάγλαος pt. pyt. XII, 1 (αἰτέω σε φ-ε), φιλάρματος al. istm. VII, 20 (πόλιος), φίλιππος al. nem. IX, 32 (ἄνδρες).

b. *Pars prior in vocalem ε excurrit.*

Ae: ἀρχέλειος pers. 297, ἑλέναυς ag. 689, ἑλέπτολις al. ag. 689, ἐχενηΐς pt. ag. 146 (ἐ-ΐδας αὔρας).

P: ἀκειρεκόμας pyt. III, 14, istm. I, 7, ἀρχεδίκας pyt. IV, 110 (ἀ-ᾶν τοκέων), ἀρχέπολις pyt. IX, 56, φερέπολις pt. fr. 14 (τύχη), φερέπονος pt. pyt. II, 31 (ἀμπλακίαι).

c. *Pars prior in vocalem ι excurrit.*

Ae: ἀεξίφυλλος ag. 697 (ἀκτάς), ἁμαρτίνοος h. sup. 542 (Ἰώ), ἑλίτροχος [1]) sept. 205 (σύριγγες), φυσίφρων [2]) sup. 757.

P: ἀεξίγυιος nem. IV, 73 (ἀέθλων), ἀλεξίμβροτος nem. VIII, 30 (λόγχᾳ), pyt. V, 91 (πομπαῖς), ἑλελίχθων [1]) al. pyt. VI, 50 (Ἐλέλιχθον), pyt. II, 4 (τετραορίας), ἐναρίμβροτος istm. VII, 53 (μάχας), pyt. VI, 30 (Μέμνονα).

d. *Pars prior in vocalem o excurrit.*

Ae: ἐναροκτάντας [3]) fr. 152, εὐφιλόπαις [4]) ag. 721 (λέοντα), λιπόναυς ag. 212 (πῶς λ-αυς γένωμαι), μισόθεος pt. ag. 1090 (στέγην), φιλογαθής sept. 918 (γόος), φιλόθυτος sept. 179 (ὀργίων), φιλόμαστος ag. 142 (φ-οις θηρῶν ὀβρικάλοισι), 719 (λέοντα), φιλόμαχος pt. sept. 127 (κράτος), ag. 230 (βραβῆς), φιλόξενος h. ch. 656 (δώματα), sup. 926 (ἔπος), fr. 198 (δῆμον), φιλόπολις al. sept. 176 (δείξαθ' ὡς φ-εις), φιλόσπονδος ch. 292 (λιβός), φιλότιμος al. eum. 1032 (φ-οι Νυκτὸς παῖδες), sup. 656 (εὐχά), φιλοφόρμιγξ sup. 696 (φάμα), φιλόχορος al. pers. 448 (Πάν).

---

[1]) ι vocalis ad stirpem pertinet.
[2]) Cfr φυσίγναθος Grdz. 499.
[3]) Interfectum spolians (D.).
[4]) Dind: a pueris amatus.

P: ἀλιτόξενος ol. XI, 6 (ψευδέων ἐνιπὰν ἀ-ων [1])), φθινόκαρπος pyt. IV, 265 (δρῦς), φθινοπωρίς pt. pyt. V, 120 (φ-ὶς ἀνέμων καταπνοά), φιλοκερδής al. istm. II, 6 (Μοῖσα), φιλόμαχος pt. fr. 142 (γένος), φιλόμολπος nem. VII, 9 (πόλιν), φιλόνεικος al. ol. VI, 19 [2]), φιλόξεινος h. nem. I, 20 (ἀνδρός), φιλόπολις al. ol. IV, 18 (Ἀσυχίαν), φυγόξενος ol. X, 17 (στρατόν).

e. *Prior pars in diphthongum αι excurrit.*

Ae: μιαιφόνος h. pr. 868, eum. 607, ταλαίπωρος [3]) al. pr. 231.

P. ταλαίπωρος al. fr. 210 (Θῆβαι).

f. *Prior pars in υ vocalem excurrit.*

P. τανυέθειρα ol. II, 28 (Σεμέλα), τανύπτερος h. pyt. V, 111 (αἰετός).

B. Sigmatica.

Osthoffius in his quoque compositis interpretandis medium quendam tenet cursum inter nominalem et verbalem rationem interpretandi. Ad utriusque difficultates explicandas docet a principio quidem stirpes nominales per σι exeuntes (σι ortum a τι, quod suffixum remanet in βωτιάνειρα et Ὀρτίλοχος [4])) priore in parte valuisse sed propter eorum similitudinem cum stirpibus illis aoristi sigmaticis verbalem rationem sensim valere coepisse. Deinde ad similitudinem talium qualia essent ἐρυσίπτολις, τανυσίπτερος prave intellectorum stirpes sigmaticas aoristi priorem in partem multas se insinuasse [5]). Hac notionis muta-

[1]) Var. ἀ-ον.
[2]) Al. φιλόνικος.
[3]) a radice πεϱ ductum eodem modo, quo -μωρος a radice μεϱ; cfr Grdz 332.
[4]) Cfr Osth. p. 170.
[5]) P. 176.

tione facta vocalem ι et evanescere et aliis vocalibus (ε, ο) mutari potuisse [1]) analogia, quam dicunt, variis modis valente [2]).

Sed ut nominalem rationem principalem fuisse tenet Osthoffius, ita utrum nomen agentis an nomen actionis prior pars fuerit, eam quæstionem minoris esse momenti censet in medioque relinquit [3]).

Sunt enumeranda ea quæ Aeschylus et Pindarus adhibuerunt hujus generis composita.

a. *Prior pars per consonam σ exit.*

Ae: ἁρπάξανδρος sept. 776 (ἁ-αν κῆρ' ἀφελόντα), γαμψῶνυξ h. pr. 488 (οἰωνῶν), δεισήνωρ ag. 154 (θυσίαν νεικέων τέκτονα οὐ δ-α), πανσάνεμος ag. 215 (θυσίας), ῥίψοπλος sept. 315 (ἄταν); φερέσβιος h. fr. 304, 7 (στάχυν), φερεσσακής h. pers. 312.

P. διώξιππος pt. pyt. IX, 4 (Κυράνας), ἐλάσιππος pt. pyt. V, 85 (ἔθνος), κρατήσιππος nem. IX, 4 (ἅρμα), πλάξιππος h. istm. II, 21 (φωτός), ol. VI, 85 (Θήβαν), ῥιψαύχην fr. 224 (κλόνῳ);

b. *Prior pars per syllabam σι exit.*

Ae: ἀγησίλαος fr. 319 (Ἅιδης), ἀλφεσίβοιος h. sup. 855 (ὕδωρ), βλαψίφρων pt. sept. 725 (Οἰδιπόδα), δηξίθυμος pt. ag. 743 (δ-ον ἔρωτος ἄνθος), ἐρειψίτοιχος sept. 881 (δωμάτων ἐ-οι), καμψίπους sept. 791 (Ἐρινύς), μνησιπήμων ag. 180 (πόνος), πεισίβροτος ch. 362 (βάκτρῳ), ῥυσίβωμος eum. 920 (ἄγαλμα), ῥυσίπολις pt. sept. 128 (Παλλάς), τελεσσίφρων ag. 700 (μῆνις), τλησικάρδιος pr. 159 (τίς τ-ιος θεῶν), ag. 430 (πένθεια), φθερσιγενής sept. 1054 (Κῆρες), φυξίμηλα fr. 377, φυσίζοος h. sup. 585 (φ-ον γένος τόδε Ζηνός), ὠλεσίοικος pt. sept. 720 (τὰν ὠ-ον θεόν).

---

[1]) P. 178, 179.

[2]) P. 189 sqq.

[3]) P. 169, 172.

P: ἀγησίχορος pyt. I, 4 (προοιμίων), ἀμευσίπορος pyt. XI, 38 (τριόδων), ἀναξιφόρμιγξ ol. II, 1 (ὕμνοι), δαμασίμβροτος h. ol. IX, 85 (αἰχμᾶς), δαμασίφρων ol. XIII, 75 (χρυσόν), ἐλασίβροντος al. fr. 108 (ἑ-ε [1]) παῖ), ἐρασίμολπος ol. XIV, 16 (Θαλία), ἐρασιπλόκαμος pt. pyt. IV, 136 (Τυροῦς), εὑρησιεπής al. ol. IX, 86, κρατησίμαχος pyt. IX, 89 (κ-ον σθένος υἱῶν), κρατησίπους pyt. X, 16, λυσίπονος pt. fr. 96, 1 (τελευτάν), pyt. IV, 41 (θεραπόντεσσιν), μελησίμβροτος pyt. IV, 15 (ἀστέων ῥίζαν μ-ον), ὀρσίκτυπος ol. XI, 85 (Διός), ὀρσινεφής nem. V, 34 (Ζεύς), πεισιχάλινος pyt. II, 11 (ἅρματα), ῥυσίδιφρος istm. II, 21 (χεῖρα), σεισίχθων pt. istm. I, 52 (υἱόν), φαυσίμβροτος [2]) h. ol. VII, 39 (δαίμων), φιλησίμολπος ol. XIV, 13 (Εὐφροσύνα).

c. *Prior pars per syllabam σε exit.*

Ae: περσέπτολις al. pers. 65 (στρατός).

d. *Prior pars per syllabam σο exit.*

Ae: μιξοβόας fr. 392 (μ-όαν διθύραμβον ὁμαρτεῖν), μιξόθροος sept. 331 (λαΐδος ὀλλυμένας μ-όου), μιξόμβροτος sup. 569 (βατὸν δυσχερὲς μ-ον).

P: Ὀρσοτρίαινα ol. VIII, 48, pyt. II, 12 (θεόν).

Quamquam in longe plurimis eorum compositorum, quorum prior pars est stirps verbalis, pars posterior vicibus objecti accusativi fungitur, tamen non desunt exempla in quibus genetivo aut dativo respondeat: Ae: πειθάνωρ, πείθαρχος, ἀρχέλειος, ἁμαρτίνοος; P: ἀρχεδίκας, ἀρχέπολις, ἀλεξίμβροτος, ἀναξιφόρμιγξ, ἐρασίμολπος, ἐρασιπλόκαμος, μελησίμβροτος, πεισιχάλινος, φαυσίμβροτος.

Nonnumquum dativo adverbiali respondet: Ae: μιαιφόνος *som befläckar sig med mord.* P: κρατήσιππος, κρατησίπους, κρατησίμαχος. Dignissimum est animadversione,

---

[1]) Al. ἐλασίβροντα.

[2]) Cfr Grdz. 298.

quod prior pars, id quod sæpius fit in iis, quorum posteriore in parte stirps verbalis inest, nonnumquam nomine actionis potius quam nomine agentis suethice interpretanda est: *ῥίψοπλον ἄταν förderf, som består i vapnens bortkastande*, quamquam personificatio quaedam cogitari potest: *förderfvet, som kastar bort (förmår ngn att kasta bort) vapnen*, *μνησιπήμων πόνος lidande, som är förenadt med erinringen om olyckorna*, *ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ larm, som är förenadt med hufvudets tillbakakastande* (cfr p. 70).

Sæpissime fit in græco sermone, ut prior pars ad significationem adverbialem a verbali transgrediatur [1]). Quæ quidem transgressio satis aperta est in iis, quorum pars posterior objecti munere fungi cogitari potest: *φιλαίτιος* [2]) (*λεώς*), *φίλοικτος* (*βέλει φ-ῳ*), *φιλόσπονδος* (*φ-ου λιβός*) *som älskar (att göra) förebråelser, (att väcka) medlidande, (att användas vid) offring* sive: *som plägar göra (som gerna gör) förebr., väcker medl.* [3]).

Sunt tamen etiam quorum significationem verbalem adverbiali plane cessisse apertum sit: Ae: *βλαψίφρων*, *μιξοβόας* (*μ-όαν διθύραμβον under blandade rop*), *μιξόθροος* (*λαΐδος ὀλλυμένας μ-όου under blandade r.*), *μιξόμβροτος blandmenniska* [4]), *φυσίφρων* [5]), *τλησικάρδιος*. P: *ἀμευσίπορος*, *φθινόκαρπος*, *φθινοπωρίς*.

Dignissima quæ observentur sunt ea, quorum pars posterior, sive substantivum sive adjectivum est, verbo quod est *vara* cum priore parte in interpretatione conjungitur. Quæ ratio partes conjungendi quamquam in dissolvendo adhiberi potest, tamen difficilior fuit quam ut animis Græcorum obversata esse cogitanda sit. Ac verbalis signifi-

---

[1]) Cfr Osth. p. 160—162.

[2]) Cfr *ἐθελόπονος* (X.), *μελλόγαμος* (Soph.).

[3]) Cfr ag. 764 *φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις — ὕβριν.*

[4]) Cfr id quod nostri dicunt *blandsäd, blandföding.*

[5]) *φυσίγναθος* (H.) *pöskind.*

catio prioris partis sine dubio adverbiali locum dedit. Ad hujus generis composita fingenda *φιλεῖν* verbum non unum adhibitum esse [1]), talia declarant qualia sunt: *μελλόνυμφος* (Soph.), *μελλόποσις* (Soph.), *ἐθελόπορνος* (Anacr.), *ἐθελόδουλος* (Plat.), *ἐθελοπρόξενος* (Thuc.).

His similia nulla sunt apud Pindarum exempla. Aeschylus autem nonnulla habet et quidem ita ficta, ut posteriore in parte insit adjectivum verbale: *φιλαίακτός* (*φ-ῶν* [2]) *κακῶν olyckor som pläga beklagas, som man gerna beklagar*), *φιλόδυρτος som gerna klagar*, *φιλόθυτος* (*φ-ων ὀργίων offer, som pläga anställas* [3])), *φιλογαθής* (*γόος*) *som gerna fröjdar sig.*

Adverbialem vim habet prior pars ejus quoque vocabuli quod est *ταλαίπωρος* [4]).

Apud Homerum ea composita, quorum prior pars fuit stirps verbalis, quam late patuerint, si quærimus, magna fuit jam apud eum hujus generis compositorum multitudo atque eandem quam apud Aeschylum et Pindarum stirpis verbalis significationis varietatem cognoscere licet.

Sæpissime sane accusativi objecti, quod ajunt, vicibus pars posterior fungitur: *ἀλεξάνεμος*, *ἀλεξίκακος*, *εἰλίπους*, *ἑλκεχίτων*, *ἐχέθυμος*, *ἐχεπευκής*, *ἐχέφρων*, *μενεδήϊος*, *μενεπτόλεμος*, *μενεχάρμης*, *ἠλιτόμηνος*, *φιλοκτέανος*, *φιλήρετμος*, *φιλόξεινος*, *φιλοπτόλεμος*, *φιλοψευδής*, *φυγοπτόλεμος*, *ταλαεργός*, *ταλαπενθής*, *τανύγλωσσος*, *τανυγλώχιν*, *τανυήκης*, *τανύπεπλος*, *τανυπτέρυξ*, *τανύφλοιος*, *τανύφυλλος*, *ἀερσίπους*, *εἰνοσίφυλλος*, *ἐννοσίγαιος*, *ἐνοσίχθων* [5]), *ἐρυσίπτολις*, *λυσιμελής*, *τερψίμβροτος*, *φθισίμβροτος*, *φυσίζοος*, *τανυσίπτερος*, *ἐρυσάρματος*, *πλήξιππος*, *πλησίστιος*, *ῥηξήνωρ*, *φθισήνωρ*, *ἑλκεσίπεπλος*, *ταμεσίχρως*, *ὠλεσίκαρπος*, *ἀκερσεκόμης*.

---

[1]) Osth. p. 160—162 nulla alia affert.

[2]) V. l.

[3]) Dind. active interpretatur.

[4]) Cfr Die neuest. F. p. 50, Grdz. 332.

[5]) Cfr Grdz. 260.

Sunt tamen etiam exempla in quibus genetivo vel dativo respondeat posterior pars: ἁμαρτοεπής, ἀφαμαρτοεπής, ἀρχέκακος, ἀπτοεπής, λαθικηδής, μιαιφόνος, τερπικέραυνος, φαεσίμβροτος [1]).

Atque etiam illius a verbali prioris partis ratione ad adverbialem transgressiones certa sunt apud Homerum exempla. Nam primum illorum a φιλο- φιλ- incipientium licet cetera possessivæ rationi locum dent [2]), tamen idem licere de iis, quæ sunt φιλομμειδής, φιλοπαίγμων, sibi persuadere difficile est. Μεῖδος enim substantivum apud Hesychium primum, παῖγμα apud Euripidem solum invenitur. Sunt vero etiam alia illius ad vim adverbialem transgressionis exempla: ἀεσίφρων, κλεψίφρων, μισγάγκεια, ὀρσοθύρη, πηγεσίμαλλος, ταλασίφρων, φυσίγναθος.

Quæ mutatio quo modo facta sit apertissimum est ex iis quæ Hesiodus novavit compositis: ἀερσιπότης, ἀερσιπότητος. Nam ad similitudinem Homerici ἀερσίπους ficta esse quis est quin videat? Hujus autem compositi notio verbalis a priore parte facile fieri potuerat ut cederet et possessiva ratio se insinuaret, ita quidem ut prior pars adverbialem acciperet significationem: *som för (styr) sin fot högt.* Comparandum est Aeschyleum ὀπισθόπους *som styr sin fot (går) bakom.*

Sophocles nonnulla ita finxit, ut in priore parte stirpem verbalem poneret: ἀρχέπλουτος, ἀλεξίμορος, ἀλεξαίθριον, ἐγρεμάχης, τανύπους, λαθίπονος, νικομάχης, πανσανίας, τρυσάνωρ, φίλαυλος — φιλοίκτιστος, μελλόποσις, μελλόνυμφος, μελλόγαμος.

---

[1]) Quæ attuli exempla Homerica, Aeschylea, Pindarica declarant, credo, probandam non esse Meyeri sententiam accusativo semper respondere posteriorem partem (Stud. VII, 180, V, 31).

[2]) Cfr Osth. p. 146, 160.

2. Alterum genus est eorum **quorum pars posterior priorem regit.**

Ut noster sermo permulta composita ita fingit, ut posteriore in parte ponat nomen agentis in *-are* quod priorem partem regat: *gårdvaktare, djurplågare, vägbrytare,* similia, ita apud græcos scriptores hæc ratio composita fingendi usitatissima est. Atque ea, quæ in numero dependentiæ compositorum supra posui, quamquam alia ab aliis dubitatum est an ad dependentiæ composita re vera non referenda essent, tamen hæc satis constat inter omnes pro veris dependentiæ compositis habenda esse, ita quidem ut prior pars sit objectum, posterior nomen agentis. Transeo ad ea enumeranda, quæ adhibuerunt Aeschylus et Pindarus:

a. *Pars posterior suffixo ο formata est.*

Ae: *αἱματηφόρος* sept. 419 (*μόρους*), *ἀλαβαστροφόρος* fr. 354, *ἀσπιδηφόρος* al. sept. 19, ag. 825, *δαφνηφόρος* h. sup. 706 (*βουθύτοισι τιμαῖς*), *δελφινοφόρος* al. fr. 150 (*δ-ον πόντου πεδίον*), *δικηφόρος* ag. 525, *δορυφόρος* al. ch. 769, *ζυγηφόρος* fr. 341, *θανατηφόρος* al. ch. 368 (*αἶσαν*), *θανατοφόρος* ag. 1176 (*πάθη*), *θεοφόρος* pt. fr. 224 (*ποδῶν*), *λαμπαδηφόρος* ag. 312, *μαχαιροφόρος* al. pers. 56 (*ἔθνος*), *νικηφόρος* al. ch 148 (*Δίκη*), *ξιφηφόρος* al. ch. 584 (*ἀγῶνας*), *ὀμβροφόρος* al. sup. 36 (*ἀνέμοις*), *παμφόρος* al. pers. 618 (*γαίας*), *πεζοφόρος* pt. fr. 240 (*ζώμασιν*), *πτεροφόρος* al. ag. 1147 (*δέμας*), *πυροφόρος* h. fr. 450 (*Γέλας*), *πυρφόρος* al. sept. 432 (*ἄνδρα*), *σειραφόρος* al. ag. 842, 1640, *σελασφόρος* pt. eum. 1022 (*λαμπάδων*), *τελεσφόρος* h. pr. 511, *τευχεσφόρος* al. ch. 627 (*ἀνδρί*), *φαεσφόρος* al. ag. 489.

γαιάοχος h. sept. 310, *ἑστιοῦχος* al. pers. 511 (*γαῖαν*), fr. 280, *κληδοῦχος* al. sup. 291, *οὐρανοῦχος* ch. 960 (*ἀρχάν*), *πολιοῦχος* al. sept. 312 (*θεοί*), 822 (*δαίμονες*), sept. 110 (*θεοὶ πολίοχοι*[1]) *χθονός*), *πολισσοῦχος* pt. eum. 883 (*βροτῶν*),

[1]) Cod. *-άοχοι*.

σταθμοῦχος pt. fr. 225, *ταγοῦχος* eum. 296, *ταλαντοῦχος* ag. 439 (*τ-ος ἐν μάχῃ δορός*).

ἀλληλοφόνοι al. sept. 932 (*χερσίν*), ag. 1576 (*μανίας*), *αὐτοφόνος* sept. 850 (*δίδυμα κάκ' αὐ-φόνα*), ag. 1091 (*κακά*), *βουφόνος* h. pr. 531 (*θοίναις*), *μηλοφόνος* pt. ag. 730 (*ἄταις*), *μητροφόνος* eum. 268 (*δύας*), 255 (*ἀτίτης*), *πατροφόνος* al. sept. 783 (*χερί*).

ἱεροδόκος sup. 363 (*ἱ-κα θεῶν λήμματα*), *ἱκεταδόκος* sup. 713 (*σκοπῆς*), *πανδόκος* al. sept. 860 (*χέρσον*), ch. 662 (*δόμοισι π-οις ξένων*), *πρεσβυτοδόκος* sup. 666 (*θυμέλαι*).

μηλοτρόφος h. pers. 763 (*Ἀσίδος*), *νηριτοτρόφος* fr. 438 (*νήσους*), *παντοτρόφος* pt. fr. 192, 4 (*λίμνην*).

γελωτοποιός al. fr. 179, *ἑλκοποιός* sept. 398, *κελευθοποιός* eum. 13, *φαρμακοποιός* fr. 448.

βροτοφθόρος al. eum. 787 (*κηλῖδας*), sup. 264 (*κνωδάλων*), *θυμοφθόρος* h. ag. 103 (*θ-ον*[1]) *λύπης φρένα*), *λινοφθόρος* ch. 27 (*λ-οι δ'ὑφασμάτων λακίδες*), *πολυφθόρος* al. pr. 633 (*τύχας*), 820 (*πλάνης*).

βροτοσκόπος eum. 499 (*μαινάδων*), *τερασκόπος* al. ag. 977.

ἀστύνικος eum. 915 (*πόλιν*), *οὐρανόνικος* sup. 165, 175 (*ἄταν*).

θαλαμηπόλος[2]) h. sept. 359, *θυηπόλος* al. pers. 202 (*χερί*), *οἰωνοπόλος* h. sup. 57.

δακρυογόνος sup. 681 (*Ἄρη*), *τεκνογόνος* sept. 928 (*ὁπόσαι τ-οι κέκληνται*).

δορυσόος h. sept. 125 (*σαγᾷ*), sup. 182 (*ὄχλον δ-σσόον*), 985 (*δ-σσόους*).

πάντολμος al. sept. 671, *παντότολμος* ag. 1237, 221.

---

[1]) Scriptura corrupta (Dind.).
[2]) Cfr Grdz. 464.

χιονοβοσκός[1]) sup. 559 (*λειμῶνα*), *θεσφατηλόγος* ag. 1441 (*ξύνευνος*), *τιμάορος*[2]) al. ag. 1280. sup. 43 (*τιμάορ'*), *πυρπνόος* al. pr. 371, *πτολίπορθος* h. ag. 783 (*βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ'*), *οἰακοστρόφος* al. sept. 62 (*ναὸς οἰ-στρόφος*), pr. 515 (*ἀνάγκης οἰ-ος*), *θυηφάγος* ag. 597 (*φλόγα*), *ὀροτύπος* sept. 85 (*ὕδατος ὀ-ου*).

ἀστυνόμος al. ag. 88 (*θεῶν*), *γαιονόμος* sup. 54, *μελισσονόμοι* fr. 84 (Ar. Ran. 1283), *οἰακονόμος* pr. 149, *οἰκονόμος* al. ag. 155 (*μῆνις*), *πεδιονόμος* sept. 272 (*θεοῖς*), *πεζονόμος*[3]) pers. 76, *Περσονόμος* pers. 919 (*τιμῆς μεγάλης*), *ποιονόμος* ag. 1170 (*βοτῶν*), *πολισσονόμος* pers. 852 (*βιοτᾶς*), ch. 864 (*ἀρχὰς π-ους*).

ἀνθεμουργός pers. 612, *κρεουργός* pt. ag. 1592 (*ἦμαρ*), *πανοῦργος* al. ch. 383 (*χειρί*), *σηματουργός* sept. 491, *φασγανουργός* ch. 647, *φυτουργός* al. sup. 592 (*πατὴρ φ-ὸς αὐτόχειρ ἄναξ*).

αὐτοκτόνος al. sept. 805 (*τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐ-ων*), 681 (*ἀνδροῖν δ'ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐ-ος*), *μητροκτόνος* al. ag. 1281 (*φίτυμα*), eum. 102 (*χερῶν μ-ων*), 281 (*μίασμα*), 492 (*τοῦδε μ-ου*), *οἰωνοκτόνος* ag. 563 (*χειμῶνα*), *πατροκτόνος* al. sept. 752 (*Οἰδιπόδαν*), ch. 974 (*π-ους δωμάτων πορθήτορας*), 1015 (*ὕφασμα*), 1028 (*μίασμα*), *πολυκτόνος* al. ag. 461 (*π-ων οὐκ ἄσκοποι*), 734 (*σίνος*), *χοιροκτόνος* pt. eum. 283 (*καθαρμοῖς*), fr. 340 (*αἵματος*).

κουροβόρος ag. 1512 (*πάχνᾳ*), *κρεοβόρος* pt. sup. 287 (*Ἀμαζόνας*), *παιδοβόρος* pt. ch. 1068 (*μόχθοι*).

κυναγός al. ag. 695, *φορτηγός* al. fr. 256;

ξιφουλκός eum. 592 (*χειρί*), *τόξουλκός* pers. 55 (*λήματι*), 239 (*αἰχμή*),

---

[1]) Dind., Herm. passive: *χιονόβοσκος*, cfr tamen Pind.: *Αἴτνα, πάντες χιόνος ὀξείας τιθήνα* (pyt. I, 20).

[2]) Cfr Grdz. 349.

[3]) Cfr Grdz. 314.

νυμφότιμος ag. 706 (*μέλος*), *ξενότιμος* eum. 546 (*ξ-ους ἐπιστροφὰς δωμάτων αἰδόμενος*).

αἱματολοιχός ag. 1478 (*ἔρως*), *αἱματορρόφος* eum. 193 (*λέοντος*), *βουθόρος* sup. 301 (*ταύρῳ*), *βουκόλος*[1]) h. pr. 677, sup. 557, *γατόμος* pt. fr. 198, 3 (*δίκελλα*), *γυναικόμιμος* al. pr. 1005 (*ν-οις ὑπτιάσμασιν χεροῖν*), *θυροκόπος* ag. 1195, *θεσπιῳδός* al. ag. 1134 (*τέχναι*), *ἰχθυβόλος* pt. sept. 131 (*μαχανᾷ*), *λαοπόρος* pers. 113 (*μαχαναῖς*), *ὀφθαλμωρύχος* eum. 186 (*δίκαι*), *παρθενοσφάγος* ag. 209 (*ῥείθροις*), *τυμβοχόος* pt. sept. 1022 (*χειρώματα*), *χειροτόνος* sept. 172 (*λιτάς*), *χρυσαμοιβός* ag. 437 (*ὁ χ-ὸς δ'Ἄρης σωμάτων — φίλοισι πέμπει βραχὺ ψῆγμα*), *πάμμαχος* al. ag. 170 (*π-ῳ θράσει*), *ψυχαγωγός* h. pers. 687 (*γόοις*), *ὠμόσιτος* al. sept. 541 (*Σφίγγ' ὠ-ον*).

P. *ἀεθλοφόρος* h. nem. III, 79 (*λήματος*), *βουλαφόρος* h. ol. XII, 5, *γερασφόρος* pyt. II, 43, *δωροφόρος* pt. pyt. V, 86, *ἐγχεσφόρος* nem. III, 58, *θεσμοφόρος* al. fr. 12, *καρποφόρος* al. pyt. IV, 6 (*Λιβύας*), nem. VI, 9 (*ἀρούραισιν*), *κισσοφόρος* h. ol. II, 30, *νικαφόρος* al. ol. II, 5 (*τετραορίας*), ol. XIII, 14 (*ἀγλαΐαν*), istm. I, 22 (*στεφάνων*), *παμφόρος* al. pyt. VI, 13 (*χεράδι*), *πυροφόρος* h. istm. III, 72 (*Λιβύαν*), *πυρφόρος* al. nem. X, 71 (*κεραυνόν*), *σπονδοφόρος* al. istm. II, 23, *τοξοφόρος* h. ol. VI, 59, *φυλλοφόρος* ol. VIII, 76 (*ἀγώνων*).

ἀγέρωχος h. ol. XI, 82 (*νίκας*), *ἁνίοχος* h. nem. VI, 69 (*χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁ-ον*), pyt. V, 50, *Γαιάοχος* h. istm. VI, 38, *πολιάοχος* pt. ol. V, 10 (*Παλλάς*), *τεμενοῦχος* fr. 185.

ἀλλαλοφόνος al. fr. 137 (*ἁ-ους ἐπάξαντο λόγχας*), *ἀνδροφόνος* h. pyt. IV, 252 (*γυναικῶν*), *ταυροφόνος* pt. nem. VI, 41 (*τριετηρίδι*).

---

[1]) Grdz. 146.

μηλοδόκος pyt. III, 27 (*Πυθῶνι*), *οἰνοδόκος* istm. V, 37 (*φιάλαν*), *πανδόκος* al. ol. III, 18 (*ἄλσει*), pyt. VIII, 64 (*ναόν*), ol. IV, 17 (*ξενίαις*), *πολεμαδόκος* pt. pyt. X, 13 (*ὅπλοις*).

γηροτρόφος al. fr. 233 (*ἐλπίς*), *ἱπποτρόφος* h. nem. X, 41, istm. III, 32, *κουροτρόφος* h. fr. 228, 4 (*στάσιν — ἐχθρὰν κ-ον*), *λαοτρόφος* ol. V, 4 (*πόλιν*), ol. VI, 60 (*τιμάν*); *ἀνδριαντοποιός* al. nem. V, 1, *κακοποιός* al. nem. VIII, 33 (*ὄνειδος*).

ἀνδροφθόρος al. fr. 164 (*μοῖραν*), *πολυφθόρος*, al. istm. IV, 55 (*ὄμβρῳ*), nem. VIII, 31 (*ἁμέραις*),

θεμισκόπος nem. VII, 47, *πολύσκοπος* fr. 74, 4 (*π-ε ἀκτὶς Ἀελίου*), *τερασκόπος* al. pyt. IV, 201, *ὀλυμπιόνικος* ol. XIV, 19, *πυθιόνικος* pyt. XI, 43 (*π-ῳ*), pyt. VI, 5 (*π-ος ὕμνων θησαυρός*), pyt. VIII, 5 (*τιμάν*), *ματροπόλος* [1]) pt. pyt. III, 9 (*Ἐλειθυίᾳ*), *ἀριστογόνος* pyt. XI, 3 (*ματρί*), *ἱπποσόος* pt. ol. III, 27 (*Λατοῦς ἱ-όα θυγάτηρ*), *λαοσσόος* h. pyt. XII. 24 (*ἀγώνων*), *πάντολμος* al. fr. 5 (*π-ον σθένος*), *πολύβοσκος* ol. VII, 63 (*γαῖαν*), *κακολόγος* al. pyt. XI, 28 (*πολῖται*), *τιμάορος* al. ol. IX, 90, *πυρίπνοος* al. fr. 150 (*σώματα*), *πτολίπορθος* h. ol. VIII, 35 (*μάχαις*), *οἰακοστρόφος* al. istm. III, 89 (*κυβερνατῆρος*), *παιδοφάγος* fr. 143 (*ἰχθύν*), *ἀριστοπόνος* pt. ol. VII, 51 (*χερσί*), *βουπομπός* fr. 205 (*ἑορτά*), *ἱππόδαμος* h. nem. IV, 29, fr. 177, *γυιοδάμος* istm. IV, 66 (*γ-αις χερσί*), *κακάγορος* al. ol. I, 53, *ὀρνιχολόχος* pt. istm. I, 48, *χοροιτύπος* pt. fr. 57.

b. *Pars posterior suffixo α (η) formata est.*

Ae: *ἑκατοντάρχης* fr. 181 (*ἑ-ας*), *στρατάρχης* al. fr. 181 (*σ-ας*), *ταξιάρχης* al. fr. 181 (*τ-ας*), *μητραλοίας* al. eum. 153 (*τὸν μ-αν*), 210 (*τοὺς μ-ας*), *πτολιπόρθης* ag. 472.

P: *ὀλυμπιονίκας* al. ol. VII, 88 (*ὕμνου τεθμὸν ὀ-αν*), ol. XI, 1 (*παῖδα*), ol. III, 3 (*ὕμνον*), *τρισολυμπιονίκας* pt.

[1]) Grdz. 464.

ol. XIII, 1, *πυθιονίκας* al. pyt. IX, 1, *διαυλοδρόμας* pyt. X, 9 (*παίδων*), *ἱπποσόας* istm. IV, 35, pyt. II, 65.

c. ***Pars posterior suffixo το formata est.***

Ae: *ἀνδροδάικτος* al. ch. 860 (*κοπάνων*), fr. 131 (*ἀ-ον κόπον*), *δορύπαλτος* ag. 116 (*χερὸς ἐκ δ-ου*), *ζώφυτος* pt. sup. 858 (*αἷμα*), *θεόκλιτος* pt. sept. 142 (*λιταῖσι*), *καρδιόδηκτος* ag. 1471 (*κράτος*), *μηλόβοτος* pt. sup. 548 (*Φρυγίας*), *ναρθηκοπλήρωτος* pr. 109 (*ν-ον πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν*), *πάμβοτος* sup. 558 (*ἄλσος*), *πανάλωτος* ag. 361 (*ἄτης*), *πολεμόκραντος* sept. 162 (*π-ον τέλος ἐν μάχᾳ*), *πολύβοτος* pt. sept. 774 (*π-ός τ' αἰὼν βροτῶν*), *πυργοδάικτος* pers. 105 (*πολέμους*).

P: *μηλόβοτος* pt. pyt. XII, 2 (*Ἀκράγαντος*).

d. ***Pars posterior τα (τη) suffixo formata est.***

Ae: *ἀνδρηλάτης* sept. 637, *βοηλάτης* al. sup. 307 (*μύωπα*), *διφρηλάτης* al. eum. 156, *ἱππηλάτης* h. pers. 126 (*ἱ-ας λεώς*), *στρατηλάτης* al. eum. 637 (*τοῦ σ-ου νεῶν*); *ἱπποβάτης* pt. pers. 26, *ναυβάτης* al. pers. 375, ag. 405 (*ν-ας ὁπλισμούς*); *λοχαγέτης* al. sept. 42; *λαγοδαίτης* ag. 123, *χρηματοδαίτης* sept. 729 (*κτεάνων χ-ας πικρός*), *πανόπτης* al. pr. 91 (*π-ην κύκλον ἡλίου*), eum. 1045 (*Ζεύς π-ας*), sup. 304 (*οἰοβουκόλον*), *παντόπτης* al. sup. 139 (*πατὴρ ὁ π-ας*), fr. 192 (*Ἥλιος*), *ἀνδροφόντης* sept. 572, *αὐθέντης* [1]) al. ag. 1573 (*θανάτοις αὐ-αισι*), eum. 212 (*οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐ-ης φόνος*), *πανεργέτης* ag. 1485 (*Διὸς π-τα*), *πετροκυλιστής* pt. fr. 231—232 (*Σίσυφος π-ής*), *ὑπνοδότης* pr. 575 (*ὑ-αν νόμον*), *ὠμηστής* h. ag. 827 (*λέων*).

P: *ἁρματηλάτας* al. pyt. V, 115, *βοηλάτας* al. ol. XIII, 19 (*διθυράμβῳ*), *διφρηλάτας* al. pyt. IX, 84, *αἰγιβάτας* fr. 215 (*τράγοι*), *κυναγέτας* al. nem. VI, 14, *μοισαγέτας* al. fr. 82, *ξεναγέτας* nem. VII, 43, *βουβότας* istm. V, 30 (*Ἀλκυονῆ*),

---

[1]) Das V. II, 13.

nem. IV, 52 (πρῶνες), μηλοβότας al. istm. I, 48, ξεναπάτας al. ol. XI, 35.

e. *Pars posterior ες suffixo formata est.*

Ae: ἀργυροστερής ch. 1002 (βίον), ὀμματοστερής al. eum. 940 (φλογμός τ' ὀ-ὴς φυτῶν), καρποτελής sup. 688, παντελής al. sept. 116 (Ζεῦ π-ές), ch. 965 (χρόνος), ἀνδροτυχής eum. 960 (βιότους), αὐθάδης al. pr. 907 (αὐ-ης φρενῶν), 64 (γνάθον), γυιοβαρής pt. ag. 63 (παλαίσματα), δεμνιοτήρης ag. 53 (δ-η πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες), ag. 1449 (μὴ περιώδυνος μηδὲ δ-ης), δομοσφαλής ag. 1533 (ὄμβρου κτύπον δ-ῆ), θηλυκρατής ch. 600 (ἔρως), κοινοφιλής eum. 985 (διανοίᾳ), οὐρανοστεγής fr. 298 (ἄθλον), παναλκής pt. sept. 166 (π-εῖς θεοί *allt afvärjande* [1])), πολυκανής ag. 1170 (θυσίαι π-εῖς βοτῶν), τιμαλφής al. fr. 53, φρενοδαλής eum. 330 (παραφορά), φρενοπληγής pr. 878 (μανίαι).

P: δολοφραδής h. nem. VIII, 33 (πάρφασις), μεγαλοκευθής pyt. II, 33 (θαλάμοις), παμπειθής pyt. IV, 184 (πόθον), γυιαρκής pyt. III, 6 (νωδυνιᾶν γ-έων), ξεναρκής nem. IV, 12 (δίκᾳ), θεοπρεπής pt. nem. X, 2 (Ἥρας δῶμα θ-ές).

f. *Pars posterior τορ, μον, ιμο, οντ, αντ, τερ-ja, αρ-ja suffixis formata est.*

Ae: παιδολέτωρ al. sept. 726 (ἔρις); νεκροδέγμων pr. 153 (Ἅιδου τοῦ ν-ονος), οἰστοδέγμων pers. 1020 (τάνδε τ' οἰ-ονα), πελειοθρέμμων pers. 309 (νῆσον); δακρυχέων h. sept. 919, λαοδάμας sept. 343 (Ἄρης), ἀνδρολέτειρα sept. 314 (νόσον), ag. 1465, βαρυδότειρα sept. 975, 986 (Μοῖρα).

P: ζωθάλμιος ol. VII, 11 (χάρις), ἀνδροδάμας nem. III, 37 (φόβος), nem. IX, 16 (Ἐριφύλαν), fr. 147 (ῥιπὰν οἴνου), λεοντοδάμας fr. 53 (κύων), χαλκοδάμας istm. V, 70 (ἀκόναν), ἰοχέαιρα [2]) h. pyt. II, 9 (πάρθενος).

---

[1]) Cfr Grdz. 132.

[2]) χιF-αρ-ja Grdz. 204.

Apud Homerum magna fuit multitudo hujus generis (2) compositorum: *ἀθλοφόρος, αἰγίοχος, ἀνδροφάγος, ἀνδροφόνος, βουληφόρος, δημοβόρος, δρυτόμος, ἐλαφηβόλος, θαλαμηπόλος, θυμοβόρος, θυμοφθόρος, ἰοδόκος, ἱππόδαμος, κουροτρόφος, λαοφόρος, οἰωνοπόλος, παιδοφόνος, πατροφόνος, πτολίπορθος, πυρηφόρος, πυροφόρος, σιτοφάγος, σκηπτοῦχος, τοξοφόρος, ὑλοτόμος — ἀνδρειφόντης, θυμοραϊστής, ἱππηλάτης, κυναγέτης, κυνοραϊστής, νεφεληγερέτα, πυλάρτης, στεροπηγερέτα, συβώτης, ὠμηστής — θυμαλγής, θυμοδακής, — βουπλήξ, χέρνιψ, θυμηγερέων, ἀμαλλοδετήρ, μηλοβοτήρ, οἰνοποτήρ, ἡνιοχεύς, πατροφονεύς, πολυδέγμων, — ἱππόβοτος, ὀδυνήφατος, ληιβότειρα.*

Neque Soph. pauca finxit: *ἀσπιδοῦχος, ἀνθοβοσκός, ἀνδροφθόρος, γηροβοσκός, δολοποιός, ἐρημοβοσκός, ἰξιφόρος, ἱππονόμος, ἱπποβουκόλος, λιτροσκοπός, μηχανορράφος, ὀρνιθοσκόπος, ποικιλῳδός, στερνοῦχος, σακεσφόρος, ταυροφάγος, ταυροσφάγος, ταυροκτόνος, φλαυρουργός, ψακαλοῦχος, ψηφοποιός, σιτονόμος (ἐλπίς förhoppning om mats anskaffande) — ἀθηρόβρωτος (ὄργανον agnförstörelseredskap,* cfr Hom: *ἀθηρολοιγός) — δερμηστής, ζευγηλάτης, ἱπποδέτης (ῥυτήρ tygel att styra hästar med), οἰωνοθέτης, πατροφόντης, τροχηλάτης — ἡλιοστερής, παγκευθής.*

Aeschylus quidem talia composita plus 180, Pindarus plus 80 finxit. Atque maximus est numerus eorum, quorum pars posterior suffixo *ο* ficta est. Nam exceptis iis, quæ utrique communia sunt (10), Aeschylus plus 100, Pindarus supra 40 novavit. Etiam notandum est suffixum *το*, quod in hujusmodi compositis apud ceteros scriptores non sæpe usurpatur, Aeschylum tamen non tam raro adhibuisse. Pindarus unum (*μηλόβοτος*) et quidem cum Aeschylo commune habet.

Dignissimum est animadversione hujus generis composita nonnumquam conjuncta esse cum genetivo qui ad priorem compositi partem pertineat: Ae. ag. 439 *ταλαν-*

τοῦχος ἐν μάχῃ δορός, ch. 662 ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων, ch. 27 λινοφθόροι δ'ὑφασμάτων λακίδες, ag. 783 Τροίας πτολίπορθ', sept. 62 ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος, pr. 515 ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος, eum. 940 φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν, ag. 53 δεμνιοτήρη πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες, ag. 1170 θυσίαι πολυκανεῖς βοτῶν. P. nem. VI, 69 χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἀνίοχον (cfr pag. 43, ch. 998). Ex iis, quorum prior pars est nomen agentis, unum cum genetivo hoc modo conjunctum est: δωμάτων ἐρειψίτοιχος (sept. 881).

Compositum pro nomine simplice positum esse videtur in his: ag. 437 ὁ χρυσαμοιβὸς δ'Ἄρης σωμάτων [1]), eum. 637 τοῦ στρατηλάτου νεῶν, sept. 729 κτεάνων χρηματοδαίτας πικρός (cfr. Hom. αἰπόλος αἰγῶν, Eur. μηχανορράφος κακῶν; cfr etiam pag. 115).

Prior pars quamquam in longe plurimis accusativi objecti munere fungitur, tamen non desunt exempla in quibus genetivo aut dativo respondeat. Ae: πάμμαχος, ἑκατοντάρχης, στρατάρχης, ταξιάρχης, ἀργυροστερής, ὀμματοστερής, αὐθάδης; P: γυιαρκής, ξεναρκής, θεοπρεπής.

Sæpissime fit apud poetas græcos, ut ea composita, quorum pars posterior est nomen agentis, ita transferantur ut in suethice interpretando nominibus agentis (participiis) uti vix liceat. Quod quamquam etiam in aliis fieri jam supra docui (cfr p. 67—71, 134) tamen ante cetera in iis fieri solet, quorum pars prior directi objecti, quod ajunt, munere fungitur.

Significant hujus generis composita actionem e qua aliquid oriatur vel quacum conjunctum sit vel in qua sit positum (gen. epexegiticus) vel in quam alia actio transferatur (gen. objectivus).

---

[1]) Enger: *"der gegen Leiber Gold austauscht, näml. die Asche, daher schickt er* ψῆγμα — *bes. vom Golde gebraucht".* Quæ ratio interpretandi nimis artificiosa videtur.

Possunt etiam significare quo modo aliquid fiat (sueth: *de förhållanden under hvilka ngt sker)*. Compositum nonnumquam ita conjunctum est cum nomine suo, ut hoc significet, quo loco vel quo tempore vel quo instrumento illa actio fiat.

Ae: ch. 27 λινοφθόροι δ'ὑφασμάτων λακίδες *väfnadernas linneförstöringstrasor (trasor som uppkomma af linnets förstörande)*, eum. 268 ματροφόνου δύας *modermordseländet (el. som består i mordet på modren)*, eum. 281 μητροκτόνον μίασμα *den besmittelse som är förenad med modermord*, ch. 1028 πατροκτόνον μίασμα *fadermordsbesmittelse*, ch. 1068 παιδοβόροι μόχθοι *lidande som är en följd af barnens uppätande*, ag. 1512 πάχνᾳ κουροβόρῳ *gosseförtäringsblod (det blod som flyter vid gossarnes uppätande)*, ag. 209 παρθενοσφάγοισιν ῥείθροις *jungfruslagtsflöden*, fr. 340 αἵματος χοιροκτόνου *svinslagtsblod*, sept. 1022 τυμβοχόα χειρώματα *förrättningar vid en grafkulles uppkastande*, fr. 298 ἆθλον οὐρανοστεγῆ *mödan med att stödja himmelen*, ag. 53 δεμνιοτήρη πόνον ὀρταλίχων *mödan med att vakta ungarnes näste*, sept. 850 δίδυμα κάκ' αὐτοφόνα *olyckor som bestå i mord på hvarandra* [1]), ag. 1091 πολλὰ αὐτοφόνα κακά *slägtmordsolyckor*, ag. 730 μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις *förderf som består i fårens dödande*, ag. 734 σίνος πολυκτόνον *skada som består i (är förenad med) nederlag på många*, eum. 283 καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις *rening som består i (verkställes genom) svinslagt*, ag. 1576 ἀλληλοφόνους μανίας *vanvett som yttrar sig i mord på hvarandra*, pers. 919 Περσονόμου τιμῆς *herskarevärdigheten öfver Perserna*, ag. 1573 θανάτοις αὐθένταισι, eum. 212 αὐθέντης φόνος *slägtmordsdråp*, sept. 681 ἀνδροῖν δ'ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος *slägtmordsdråp på anförvandter (anförvandters mord på hvarandra)*, pers. 55 το-

[1]) αὐτο- prior pars a significando *sig sjelf (hvarandra)* transiit ad significandum: *anförvandter*; cfr αὐτόστονος, αὐτοπήμων sept. 916.

ξουλκῷ λήματι *konsten att spänna bågen*, ag. 1478 ἔρως αἱματολοιχὸς *begäret att slicka blod*, ag. 1134 τέχναι θεσπιῳδοί *spådomskonst*, sept. 172 κλύετε χειροτόνους λιτάς *hören våra böner, under det vi sträcka upp händerna (med uppsträckta händer)*, sept. 125 πρέποντες — δορυσόῳ σαγᾷ *strålande i sina rustningar, under det de svänga lansen* [1]), pers. 852 πολισσονόμου βιοτᾶς *lif som man tillbringar i staden* [2]), eum. 546 ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων αἰδόμενος *ett mottagande hvarmed man hedrar sina gäster*, eum. 960 ἀνδροτυχεῖς βιότους *ett lif, hvarunder en man blir en beskärd*, ch. 584 ξιφηφόρους ἀγῶνας *strider i hv. man bär svärdet* [3]), pr. 531 θοίναις βουφόνοις *oxoffringsfester*, ag. 1592 κρεουργὸν ἦμαρ *köttberedningsdag*, sup. 706 δαφνηφόροις τιμαῖς *fester vid hv. man bär lagerkvistar*, ag. 1170 θυσίαι πολυκανεῖς *mångslagtsoffer*, ag. 706 νυμφότιμον μέλος *sång hvarmed bruden hedras (brudhedrande)*, sept. 132 ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ *fiskfångstredskap*, pers 113 λαοπόροις μαχαναῖς *medel att föra hären öfver*, sept. 932 ἀλλαλοφόνοις χερσίν *händer med hv. man dödar hvarandra*, sept. 805 χερῶν αὐτοκτόνων *händer med hv. de mörda hvarandra*, pr. 1005 γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χεροῖν *händernas tillbakakastande hvarmed man efterliknar kvinnor*, sept. 142 λιταῖσι θεοκλύτοις *gudaanropande böner*.

P: istm. I, 22 νικαφόρων στεφάνων *kransar som följa med segerns vinnande (segerkransar)*, ol. VI, 60 λαοτρόφον τιμάν *folkuppfostringsembete (den värdighet, hvars innehafvare ser folket till godo;* (cfr πόλιν θρέψαι καὶ παιδεῦσαι Plat.); ol. III, 3 ὀλυμπιονίκαν ὕμνον *hymn om olympiasegern*, pyt. VI, 5 πυθιόνικος ὕμνων θησαυρός *skatt af hymner till minne af segrar i de pyt. spelen*, pyt. VIII, 5 π-ον τιμάν *äran af en seger i de pyt. spelen*, nem. III, 79

[1]) Cfr pers. 240 φεράσπιδες σαγαί.

[2]) Cfr Grdz. 314.

[3]) Cfr nostrum: *mördande strid.*

ἀεθλοφόρον λήματος mod hvarmed man vinner seger, ol. XIII, 14 *νικαφόρον ἀγλαΐαν fest för segerns vinnande*, fr. 205 *βουπομπὸς ἑορτά oxprocessionsfest*, nem. VI, 41 *ταυροφόνῳ τριετηρίδι tjurslagtsfest hvart tredje år*, nem. VIII, 31 *πολυφθόροις ἁμέραις dag på hv. man slagtar myeket*, ol. VIII, 35 *πτολιπόρθοις μάχαις stadsförstörande strider*, fr. 137 *ἀλλαλοφόνους λόγχας lansar med hv. man dödar hvarandra*, pyt. XII, 24 *λαοσσόων ἀγώνων folkeggande strider*.

Hæc talibus compositis utendi libertas apud Aeschylum quam apud Pindarum multo latius patuit. Sed ne ante hos quidem plane ignota est: Hes: *βουδόρα ἤματα oxplågningsdagar*, *ἀνδρογόνος ἡμέρα dag på hv. gossebarn aflas*.

Ex iis quæ attuli hujus translationis exemplis licet videre prorsus eandem rationem, quam vidimus significari iis compositis, quorum pars posterior passivam (intransitivam) vim habet (cfr p. 66 sqq.), etiam iis significari posse, quorum pars posterior activam habet vim. Quod quum ita sit, facile intelligi potest, cur unum alterumve non satis constet utrum ex hac an ex illa significatione ortum putandum sit. Neque operæ pretium est ambigere, utrum verius sit dicere: *βουνόμος*, *ἀνθονόμος*, *παρθενοσφάγος*, *χειροτόνος*, *χοιροκτόνος*, an: *βούνομος*, *παρθενόσφαγος* et cetera. Id tantum perspicuum est utramque rationem valuisse et sine dubio fieri potuit, ut ne Græcis quidem ipsis plane appareret ad utram rationem compositum esset referendum, quamquam sane activa ratio multo latius quam passiva videtur patuisse.

Unum compositum Aeschylus ita finxit, ut adj. verbale passivæ significationis positum in parte posteriore priorem partem in casu genetivo regat: *πατροστερής* ch. 253 (*π-ῆ γόνου*); cfr Soph: *βιοστερής*.

Index eorum quæ apud Aeschylum et Pindarum adhibentur nominum compositorum.

1. Eorum quæ jam ante Aeschylum et Pindarum adhibita sunt.

Aeschylus:

Pindarus:

Aeschylus et Pindarus:

ἐναργής 30
ἔννυχος 123, 124
ἐνύπνιος 125
ἐξαίρετος 48, 49
ἔξοχος 35, 36
ἐπαοιδή 13
ἐπήρατος 54
ἐπίκουρος 12
ἐπίσκοπος 35, 36
ἑπτάπυλος 89, 90
ἐπώνυμος 96, 97
εὐδαίμων 105
εὐειδής 93, 94
εὐερκής 96, 97
εὔθυμος 91, 92
εὐκλεής 105
εὔκυκλος 93, 94
εὐμενής 91, 92
εὔφρων 91, 92
εὐώδης 60
εὐώνυμος 96, 97
ἐφημέριος 125
ζάθεος 79
ἠλίβατος 45
θέσφατος 42, 43
καλλίρροος 88, 89
κασίγνητος 41
κασιγνήτη 41
μέτωπον 123, 124
μόναρχος 8, 108
νηλής 60
νήπιος 27
ὁμήγυρις 23
ὁμοκλή 13
ὁμόσπορος 108
ὁμώνυμος 96, 97
παλαίφατος 48, 49
πολύξενος 80
πολύχρυσος 79, 80, 81
πρόγονος 37, 38
πρόθυρον 123, 124
πρόμαχος 36
πρόπολος 36
πρόσφατος 48, 49
πρόσωπον 23
πρόφρων 91, 92
προχοή 13
πτολίπορθος 139, 141
πυροφόρος 137, 140
σύμπας 30
τρίπους 26, 74, 84, 86
ὑπερβόρεος 27
ὑπέροχος 36
φιλόξενος 130, 131
ὠκύπορος 33

2. Eorum quæ Aeschylus et Pindarus et primi et soli adhibuerunt.

Aeschylus:

ἀβδέλυκτος 54
ἀβουκόλητος 54
ἀβροβάτης 55
ἀβρόγοος 100
ἀβροπενθής 100
ἀβροχίτων 76
ἀγανόρειος 29
ἀγησίλαος 132
ἀγκυρουχία 18
ἀγνόρυτος 44
ἄγοος 105
ἀγχιγείτων 12
ἀγχίσπορος 37, 65
ἄδαιτος 54
ἀδαμαντόδετος 68
ἀδάματος 47
ἄδασμος 96
ἀδίοπος 95
ᾀδοβάτης 55
ἄδρεπτος 47
ἄειλος 106
ἀεξίφυλλος 130
ἀερόφοιτος 32
ἀθέλεος 35
ἄθελκτος 51
ἀθέρμαντος 47
Αἰγυπτογενής 58
αἱματηφόρος 137
αἱματολοιχός 140
αἱματορρόφος 140
αἱμόρρυτος 66
αἰνολαμπής 101
αἰνοπάτηρ 8
αἰολόστομος 84
αἰπυμήτης 102
αἰπύνωτος 88
αἰσχρόμητις 102
ἀκάκης 99
ἀκέραυνος 106
ἀκίθαρις 110
ἀκλαγγής 59
ἀκόμπαστος 46
ἄκομπος 100
ἀκριτόφυρτος 45
ἀκροβόλος 32
ἀλαβαστροφόρος 137
ἀληθόμαντις 9
ἁλιβαφής 57
ἀλίρρυτος 41
ἀλκίφρων 90

Pindarus:

ὀρσινεφής 133
Ὀρσοτρίαινα 133
παγγλωσσία 15
παιδοφάγος 141
παλαίγονος 38
παλίγγλωσσος 86
παλίμβαμος 63
παλιντράπελος 64
παμβίας 99
παμπειθής 143
παμπόρφυρος 82
παμφάρμακος 76
πανδαίδαλος 26
πάνδειμα 25
πανδοξία 15
παρπόδιος 125
παρφυκτός 53
πατραδελφεός 11
πεζοβόας 39
πεζομάχας 39
πεισιχάλινος 133
πεντάμερος 83
πεντάθλιον 21
περίγλωσσος 86
περιδαῖος 29
περισθενής 95
πλειστόμβροτος 80
ποικιλάνιος 76
ποικιλόγαρυς 101
ποικιλοφόρμιγξ 110
πολύβατος 49
πολύβοσκος 141
πολύγνωτος 45
πολύκλειτος 45
πολυνεφέλας 89
πολύσκοπος 141
πολύφατος 45
ποτίκολλος 38
ποτίφορος 38
πραΰμητις 92
προκώμιον 125
προπρεών 30
πρόφατος 49
Πυθιόνικος 141
ῥιψαύχην 132
ῥυσίδιφρος 133
σιδαροχάρμας 99
στράταρχος 11
σύμπειρος 95
συνοικιστήρ 62
τανυέθειρα 131
τεμενοῦχος 140
τετράκναμος 90
τετραορία 19
τηλέφαντος 49
τηλέφατος 49
τοξόκλυτος 43
ὑπέραλλος 124
ὑπέρφατος 49
ὑπόφατις 24
ὑψίγυιος 80
ὑψίθρονος 78
ὑψίκερας 86
ὑψίπεδος 109
ὑψίφρων 92
ὑψιχαίτας 86
φθινόκαρπος 131
φιλησίμολπος 133
φιλόμολπος 131
φοινικάνθεμος 98
φοινικόκροκος 82
φοινικόπεζα 85
φοινικοστερόπας 76
φοινικόστολος 32
φυγόξενος 131
φυλλοφόρος 140
χαλκάρματος 78
χαλκεντής 76
χαλκοάρας 39
χαλκόγενυς 85
χαλκοδάμας 143
χαλκομίτρας 76
χαλκόπεδος 90
χαλκότοξος 76
χαλκοχάρμας 98
χεριάρας 39
χρυσάρματος 78
χρυσότοξος 76
ὠκυδίνατος 45

Aeschylus et Pindarus:

ἀδείμαντος 47, 49
ἀμεμφής 60, 61
ἀτόλμητος 51, 52
ἀφθόνητος 47,48,49
διόσδοτος 41, 43
δύσδροος 100, 101
θέορτος 42, 43
μεταλλακτός 52, 54
μονόψηφος 94, 95
ὀρθόβουλος 102
προμηθεύς 26, 30
φιλάνωρ 129, 130

3. Eorum quæ ab Aeschylo et Pindaro ficta scriptores florentis ætatis ab his mutuati sunt.

Aeschylus:

ἁβροδίαιτος 102
ἄβυσσος 93
ἀγείτων 95
ἄγευστος 46, 65
ἄγκρισις 24
ἄγνοια 19

Aeschylus et Pindarus:

3. Eorum quæ ab Aeschylo et Pindaro ficta scriptores florentis ætatis ab his mutuati sunt.

Aeschylus:

Pindarus:

Aeschylus et Pindarus:

4. Eorum, quæ ab Aeschylo et Pindaro ficta posteriores tantum scriptores ab his mutuati sunt.

Aeschylus:

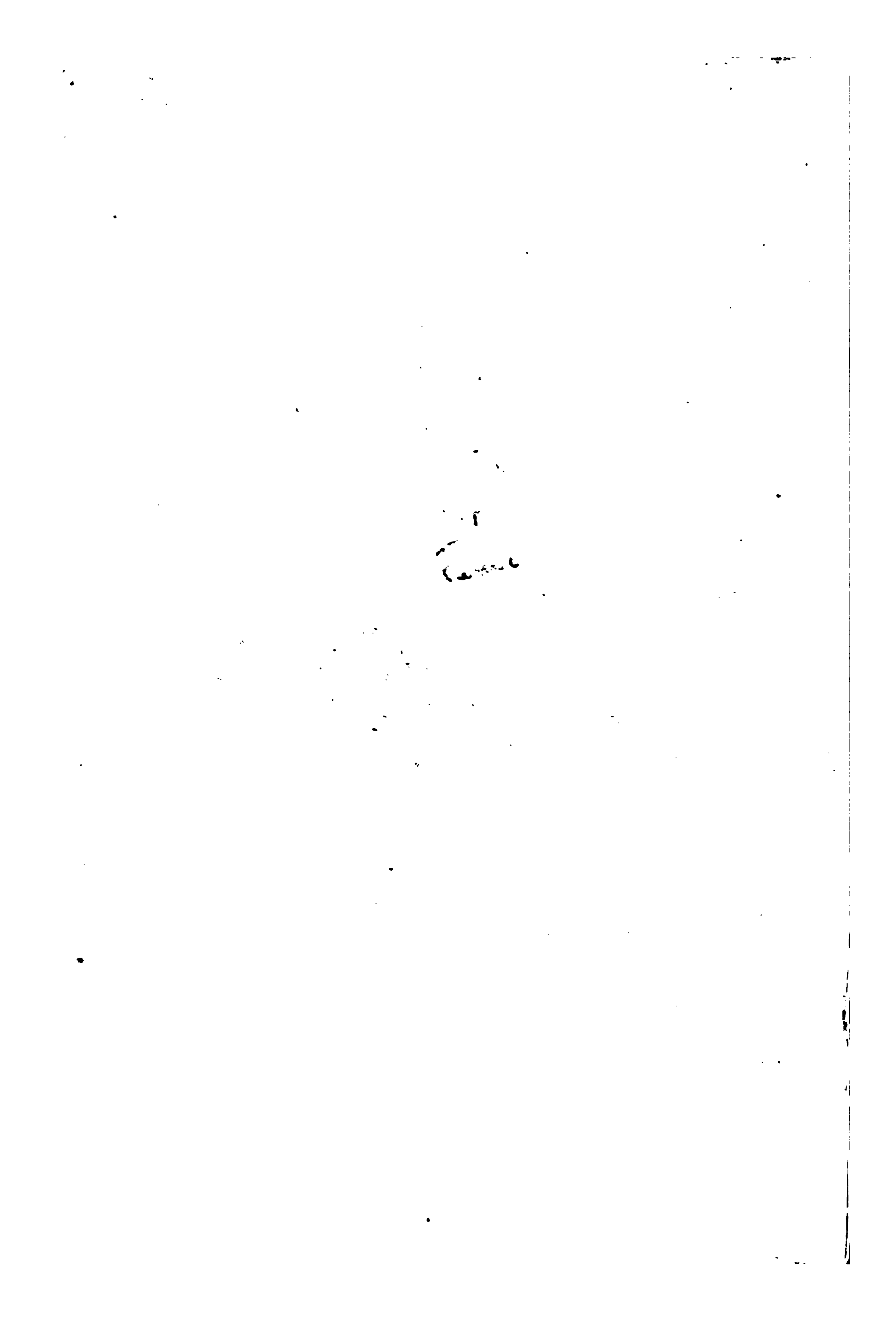
Pindarus:

Aeschylus et Pindarus:

Summa eorum, quæ hac commentatione continentur.

Corrigenda et addenda.

P. 8 v. 4 ab imo al. l. h.
„ 12 „ 1 „ adde pt.
„ 13 „ 11 a summo pt. l. al.
„ 24 „ 12 „ *al.* post *ἀνάπωτις* delendum est.
„ 26 „ 1 ab imo add. *δύσχιμος* al. sept. 503.
„ 40 „ 7 „ add. *πτολιπόρθης*.
„ 42 „ 10 a summo *al.* post *κροκόβαπτος* delendum est.
„ 45 „ 11 ab imo add. *πολυύμνητος* pt. nem. II, 5 (*ἄλσει*),
„ 84 „ 6 a summo add. *al.* post *μελίγλωσσος*.
„ 85 „ 8 „ add. *ἄνθρωπος* h. pyt. VIII, 96.
„ 85 „ 10 ab imo *γοργωπός* ad partem æschyleam transferendum est.
„ 93 „ 3 a summo Nullum l. Unum.
„ 94 „ 9 „ add. *al.* post *ὑπερμάχης*.
„ 139 „ 2 „ add. *φρικτωρός* al. ag. 590.
„ 162 „ 11 „ *αἰνόγαμος* 96 delendum est.

THE BORROWER WILL BE CHARGED AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE NOTICES DOES NOT EXEMPT THE BORROWER FROM OVERDUE FEES.

CANCELLED
JUN 15 1981
JUL 1 1 1981
7039132

CANCELLED
MAR 9 1982
7082394

CANCELLED
JUN 15 1982
JUL 0 1982

Ga 9.849.5
De compositis nominibus Aeschyleis
Widener Library 007027512
3 2044 085 084 879